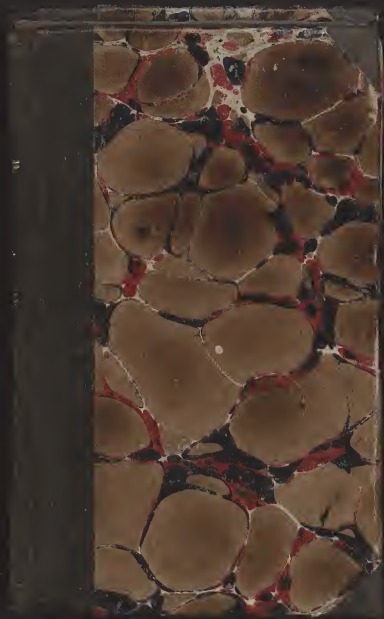

245

Ste

PSALTERIUM TRIUM.
PHALE.

EDD R

U p p x j e v
Psaltare

Et af

Dijrbarpullum Vpprisu Sigre
Bors Drottefis Jesu Christi.

Med Lærdooms-pulle Texana

Btffkringu.

Etgedue

Ap

Mag: Steine Jongs-Opne

Bisfupe Noola-Stiptes.

Editio II.

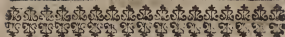
Print a Noolum i Maaltadal/

Af Martene Arnodds-Opne/

Anno 1730.

Eg em Bpprikan z Læfed/ hvor hñ
 trøer a mig/ sa skal lifa/ pott hñ depe.
 Hvor hñ lifer og trøer a mig/ hñ
 skal alldrei depe. Joh. 11. v. 25. 26.

Gæðhræddum : og Siurpum
 Mæra / Neilsa og Fridur af Gude
 Fodur / fyrer vorn Minneska Siguro
 vegara Jesum i Krapte
 Geilaga anda.

Vinsamlæge Lesare.

Segar Vor Bæffade
 Endurlausnare Jesus er
 ad þugga sanna Kærefæina/
 sem þryggver voru af þóð
 dan þarðe sage þeim þveec
 sanna Þynnu og Dauda / Tale
 þar þan en þessan Gæte til
 þetres og seiger: Það er em
 nu i gerll Tyme / þa mun Geimudeñ ei sian mig
 meir / En þier skulud sian mig / þviald og lifer
 og þier skulud lifa eirneñ / Joh. 14. v. 19.
 Jesus / þan er Kæped: Þ þanum var Lufð /
 og Kæped var Licoð Mæstas / seiger Johann
 Cap. 1. v. 4. Vm sig sianþan vltner þan
 sianþar so / Og em Vppeisñ og Kæped / Joh.
 11. v. 25. So er það i allan Mæta Obrygð
 anlegur Sællestæ: Jesus / þan er Vegurinn /
 og Sællesturinn / og Kæped / Joh. 14. v. 6.
 Jesus / þan er Kæped / Tale ælleinæsta epre

því sem það er í fjarþum sicut æliti / so sem
það Verulega Ljped / heldur er það og Ljped
eptur sagnum Verfunum / að því það off Ljped
glepur og meðdeller / þólad í þónum lípum / eru
um og þræunf. vör / Act. 17. v. 28. Þor
Jesús það glepur off það næturlega Ljpi
ed / það glepur off það Andlega Ljped / það
glepur off það Ginnesk og eilípa Ljped. Gai
tis Ord / þóð það þepur talad til vor / eru An
de og Ljpi / Joh. 6. v. 63. Þau eru Ord
eilípa Ljpi / Ibid. v. 68. Þau hafa í síer efen
lípande. Bræf / þang þugga off og þara til
þess eilípa Ljpsens. Jesús / það er Ljpi
ed / það þepur off það eilípa Ljped aðreðad.
Adam þellde off í Daudan þyter Syndena / Jesús
þyter síi Dauda þepur þrellad þra Daud
anum og Ljped wæregad / Þólad lqta so sem
Syndin er þyter æfen Mian komið í Gemin /
og Dandin þyter Syndina / Og so þepur Daud
in til alla Mian sicut Jafreingir / að því að
aller þapa Synodad / Því er marger deydu á
eino Mian Synd / Þa er miðlu meir Guds
Næð og Gæða ræðuglega skied marga / þyter
Jesum Christum / sem var sá Efnaste Mado
ur í Næðin. Því er Dandin ræðde vegna eino
rar Syndar þyter efen / miðlu meir munu þeir
sem eðlast Næðarinnar og Gæðar yverþlooa
anlega Næð til Ræðlæstas / eðla í Ljpen
þyter það eina Jesús Christum. Lqta sem
nu að Gorbæringin er Efen þyter eino Mian
Synd yper alla Mian / So er og Efen þyter
eino Ræðlæst Ljpi / Ræðlæst yper alla

Mian /

Mæn/ Rom. 5. v. 12. seq. Væc vorum dauð
er i Þættroðsum og Syndum/ Eph. 2. v. 1.
En þegar væc vorum dauðer i Syndunum/ og
i fortvæ vors Gollðs / hefur JÆsus off lip
ende gætt / og hæf hefur off þyrergieped allar
Synder / og afstæpð þa Gaudskript / sem off
gagnstædeleg var/ og hefur þana a burt tekið/
og a Þrossi neglt / Col. 2. v. 13. JÆsus/
hæf er Lyped : Gæf Verfar i off þad Andlega
Lypid. Aller/ þeir sem a hæf tæwa/ lina einu
Andlegu Lype. Þingis liper æn þess / sem
i Christo liper. Eg em þyrr Edgmaled /
Edgmalednu beyddur / So ad eg like Gude/ Jeg
er med Christo Þrossbestur: En eg like / þa
nu eðe eg / hebbur liper Christur i mið / þv
þad eg like nu i Gollðenn/ þad liper eg i Træa
Guds Sonar / Gæ sem mig hefur eiskad / og
stælpæf sig wægiepð þyrr mig/ Gal. 2. v. 19.
20. Þetta er þad farsællbar Lyp/ sem þoolg
ed er med Christo i Gude / og a signum Tyme
skal i Dædine Opstæbert verða/ Col. 3. v. 3-
4. JÆsus/ hæf er Lyped. Gæf uppstætur off
æptur þæa Daubum til Lypsens : Gæf er Gero
toge Lypsins/ Act. 3. v. 13. Gæf er Oppris
æf og Lyped : Lyp og Dauba hefur hæf i sine
Gende / Gæf er eðe alleinafta stælpur Oppris
æf/ hebbur er hæf stælp Opprisæf. Gæf ær
hefur hæf Dæld / þa hæf var dæf/ sitt Lyp
stælpur ad taka æptur / Joh. 10. v. 18. Gæf
gætur og ællum Træudum Lyped / þa þeir
beye. Med þv hæf liper / sem ad er vort
Gæpud/ þyrris skulum væc hæf Limer fæf

að blíða í Daubunum? Látu sem það er Því
 vatni þrá Daubum þýtt Því Södurina /
 Rom. 6. v. 4. So mun og Christi Ande í
 heim Testa Deige/ vora Daubleiga Lufame lík
 ande gíðra / regna háls / sem í off byggir.
 JEsus / það er Lufed. Gafi þátt off í þá
 eilípa Lufed/ Gafi gíður off eilípt Ríð/ Joh.
 10. v. 28. Látu so sem Mosés upphöf
 Gaggormís a Þýðemórtíð / líka so býtið
 Mánsins Gyne/ JEsu / upp að þýtið / uppa
 þáð að aller þýtt sem a þáð trær / þýttþýtt
 eige / þýttur þáð þáð eilípa Lufed / Joh. 3.
 v. 14. 15. So er nu JEsus Vegurinn/ Gafi
 leikurinn og Lufed. Vegurinn / þýtt þýtt
 után þáð þýttur vítt eilípt Veg nís Tilgang
 til þýtt Gínneska Södurina. Gafi er Gátt
 urinn: Allt þýtt í gígn þáðs Orðs er / þáð er
 Lufed og Villubómur. Gafi er Lufed / þýtt
 þáðs Gyrtþýtt þýttur vítt Þónens til Eilípa
 Lufes: Þá þýtt seiger þáð: Á því eg lítt/
 skulu þýtt lítt eilípt. Gítt vill í noturn
 Mátt leidda sítt í Gítt að eða þýtt? Gyrt
 Tróna líttur vítt þýttur skáttur: Gítt a
 þáð trær/ sá skal lítt/ þá þáð deyr/ og Gítt
 þáð lítt/ og trær a þáð/ þáð skal allðert deyr/
 Joh. 11. v. 25. 26. JEsus er þrá Daubum
 Þýttinn / So munum vítt er í Gíttunum
 bláða. Þýtt Gínneska Segul/ Steirn/ þýttur
 off til sýn að JEsuðinn og wr JEsuðinn í Gítt
 inn. Til sýna Gínneska Södurinn/ þýtt JEsus
 sagti: Gítt/ þýtt þú gátt mítt/ vil eg/
 að þýtt sem eg er / þá sýtt þýtt með mítt / So
 þýtt

þeir siat magna Dæd/ þa þú gæst micc/ Job.
 27. v. 24. JEsus situr til Buds þægre Gæ-
 dar: Væc pylgsum hønnum eptec / væc verdum
 til haño þægre Gædar þíla Gude / og minnum
 þar sin og þensa Guds Dæd ad Lilgðu. So
 er þa Oppreisæi voro Endu:lausnara JEsu /
 Gæptenande Orsæf vorrar Opprisu / og voro
 Ljapa ad Lilgðu / JEsus er og skilpur þeñac
 Verfande Orsæf: Gæi er ordin Daubannu
 ein Olypian / og Gælygte ein Drepsote / Of.
 13. v. 14. Gæi þepur Bønd Daubans mid og
 i sgnunt Dauba uppleyst: Gæi þepur Daubæi
 uppsælt i Sigur: Xpæ Gælygte þepur þa
 Sigur: Groosan þalldes / 1. Cor. 15. v. 54.
 55. Gæi er Oppsprecta Ljapsins og Rættlæta
 sino: Daubæi þepur þa ad engou gisæ / 2.
 Tim. 1. v. 10. JEsus þa er sem einu Stoom
 ær Speigill vorrar Donar / Eien Rytill ad
 vorum Fræsum / Þantur vorrar Opprisu /
 Þorgunar Mædne vorrar Oppstigningar /
 Stumburður þetta / sem sönader eru / 1. Cor.
 15. v. 20. Gæte nu Jarðaræar Rædur þessu
 voru Gæpde / þessum eiljapa Spæmañe / eðe gicte
 ad þalldid / So mun þa offeige þellour þalldes
 gicte: Væc erum hønnum Jæplantader / Vid
 þetta Dædlega Vyni:rie erum væc þess væc
 ær Ræster bundner. Syrer Ordsins Þædils
 ær þdumst væc Træna / Syrer Træna verðna
 væc samæingde JEsu Christo / Syrer Træna
 þaño Blessudu Rællomæltgædar verður þa
 Eit med off / og ældungis ællur vor: Stærke
 ur Daubæi þa off eðe vid þa ad skilla. Træ

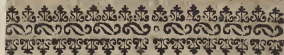
um vler nu eðe þar þyrðe Sæler og Sælu
 þoolpner i Donest/ þar vler vltum ad Christu
 ur er vort Lqþ / og vler munum i hōnum og
 þyrer hōn þess cilgna Lqþsins Gluttafande vœ
 da? Gæho Sigurriðina er vor/ og ælta þeirra
 fœm a hōn. erwa/ cilgþ Sigurriðing. Og með
 þœt vler erum vliſſer og vullreng þar um / ad
 vor Dleſſadur Andurlausnare JEsu/er ordið
 Gæra yper Daudanum / og ad vœret Aftv
 viner/ sem i Trœne a JEsu er hœðan burt
 fœpnader / með hōnum siælpum yper Daudan
 um Sigæ þroosa / þœt munum vler þa eðe so
 sem off er þræmæst mōgulegt stilla vœra Sorg
 og Garmæ epter þa? Sæ Tymanlege Daudæ /
 er þœt þærfað ordið: Syrer hōn eru þær þrælfæ
 ær og þræfader þræ Syndunum, þelad þœt sem
 Dætið er / þær þær þrælfadur þræ Syndæne/Rom
 6. v 7. Skyllde Mædur eðe nra mæddum
 Lqþama siæa Aftvina Gvaldar og Gressinga
 æt? Gvad er Daudin? Einn. Sæpn: Syrer
 Sæpnin og i hōnum æhlæst vor þræytnæ Lqþ
 fæmæ/ og þelast nra Bræpta: Slikt þræfama
 æviltum vler i Daudanum: I hōnum legglum
 vler off þyrer mædda og Orþlæda: Eñ æp hōn
 um uppæstnum vler Gresser / og Gælbrygðer.
 Gvad er vort Lqþ i Gælmīnum? Gvæ og Að
 fœtur Oæliande Lænda og Gærmunga. Þær
 ær ein Riættærwæð Mæfæstia burt þær þræfæ
 þær þœt eðe siælp / þelður þær Læmder.
 Syrer Daudin fœmunst vler og vœret Aftvinn
 ær ær uppæstum Olgu Gæo Dærfædærfæ ær
 ær Oþulta Gæpn Lælpærat Dærdæ/ þær ær ær ær

Þána snæver þar þar verða þeir Jaftefner í
 Abrahamis Skaut / 3. Samþing 4. Guds
 Ringla og alla Devaldra / og nióta þar Þar
 er Skodunar Guds Andlitis og Elsku. All
 þetta er oss áþreft í þessu / Þaða og Þar
 arsamlegre Öpprisu vors Gimmeða Sigurveg
 ara Jæsu / þessu regna þad er oss Áþreft
 Skílda / epter Amíkingu Þosulans Þaul /
 ad þapa í Míne Jæsum Chrístum / þessu
 aptur er rísa í þess Þaðum / 2. Tim. 2.
 v. 8. Gæð 4. Þýllar og Þaða Míning / þad
 þa marget Gudhrædder Jæsu Chrísti Áþvín
 er / þapt í sánum Gíðreum / og þad med sánum
 Míne og Tungu Öþínberlega auglýst: Þá þo
 sérðellílega þorum þramar / þad Andræta og
 Gæðþaða Skæld / Gæð: St. Gæðþamur
 Þetursón / Gæðra mífíle Lops verður Þýllar
 Þfálte er Almætur orðst / vor a mædal og
 ad Gæð Þórnun þíe í Lande / med Þíku og
 Þofun / matleiga um Gæð þaður: Þá eíng
 að þess eg / sem þáged til þessu stí þess Gæð
 þur teftid epter þeim Gæð Mætt ad þessu /
 í þess / ad snúa í Ríod eour Þfálma Öpprisu
 Gístoríu vors Þndurlausnara. Og þo eg í
 mænum Áðurðame / Þí am Þessingar gæðra
 og Gæð Þískande Vína / þapt sánt mífí velfæð
 Vísle þetta ad gítra / medfíne eg þess / ad mífí
 ar Gæður í Skældskapnum þessu eðe ríend
 Þþne ad sambíodda / eour ad þetta Þess stí í
 mífí Mínta ad mífí gíft sem býriad þessu
 Gætt lat eg þíe / Vínfamlege Lefare / nu
 þýtt Gíooner Þóms nokur Ríod Míle / þess

ÞU GLENN (þú þu villt þa svo nefna) þu
 Þpprisu og Gublegru Sigurveiðing Sællarans
 vris 32. Christi: Tölu Þsalmaða þere og
 lætad veta eptir Tölu þeirra Dag-/ a þóttum
 vor Endurlausnare synde og berisfate sig þær
 Daubum Þpprisu að vera / þangad til hafi
 fangilega með Dýd og Vegfemb Þppstic til Gæm
 na. Bliet þu nu / Þnode Lefare / ngt þic
 mættid til Lardooms / Glede og Þppvafningi
 at / ap þessu Verke / þa gide þad með Goode
 þisse: En vorkten / Alle mine og Þpraleyste
 Skallaskapitum / og þoru þof sem þu flet mætt
 æptert orðed hapa.

En þu Gode 3234 / sem Daubans Gæm
 og Vetta þerur þær offi burtu tectid / Veit offi
 að Endling þess vora Stundlega Lyps / verðe
 Þppbyretun þess Lilypa Læfins: Þu býrger
 vora Læfame um Gurdarsaker i Seepni Stoy
 þu Jarðarsælar / Þppvett þær þaðan optur a
 þeim Þpfa Deige með Glosode þessar Þasus
 nu til Lilþærar Dýrðar Sluttefningar / og
 medtak þa þetta þic Geymslu Gæ / þyrrer þótt
 ut þu þerur Jarðine þic um lýtis Tama træt
 ad. Þu þerur wtbreydt þin Bloos / Gæm a
 Þrossnum regna vora Synda / Vtbreid a
 moote offi i vorre Þpprisu þin Fortklarade
 Dýrðar Gæm / og Jarat offi þa til þyn i þess
 na Lilypa Dýrð og Vandanlegast Sægnud.

Þess Ofnar ap Garta flet og illum Guds
 Dýrnum Pettra Þinlugur Þicnare og
 Gyrrbidgare til Guds.

Þeir Fjórutíu Heilögu Upp-
 R Í S U Þ S A L T A R A.

I. Psalmur.

Uþ Upprisu Nistoriu Þors Endur-
 lausnara Í E s u C h r i s t i.

Ton/ Allpagure Lioos off byrtest bræst/ etc.

 Uppris / mín Sál / þv
 Upprisi / er nú Í E s u s
 Bræðgumi þín / upp rís
 Þmitt Narta eirneñ med /
 Upprísu Mál og Hugskoted.

Upp mín Harpa og Níðodfære/
 heilagf Sigur Þess býriande / ífira
 skal safnt og wtrortes / allt hvað með
 mér er/ gícta þess.

St. Þaull skípar/ Sæla mín/ fodd-
 an Þrd lættu na til þín/ að vier skul
 um þess alltgd gæ/ Upprisen Í E-
 sum miðast m.

Þið

Þú hófum / Gæl mín / Sorgar
 Hof / foped um Stund / við Jesu
 Grof / Eðfens Hertoga líted þar /
 Eft andad smurt til Greftrunar.

Hulefi Guddoomens Geyfeli var /
 Þú Græt-Sýna Mörkre Þánni /
 Gæl þá Ríetflætes Soolefi Dóð / Síð
 var þú eins og rauða Blood.

Bloodrand i Daudans diwpa þú af /
 Drotteli nær Andafi síni uppgaf / gíeð
 þú signada Soolefi þá / fæst ei nær
 þvi um Daga þrjá.

Þú er þú aptur upprunni / albiert
 með Morgun-Lídoma síni / þá fæst
 með Glede Gæl mín síð / sem er Guds
 Þingia Níalsþræded.

Fagne þvi Þinnar / fagne Þord /
 fagne Guds Endurkrypta Níord /
 Þrelfarans Sigre fagna þer / fagna
 þu með oss Einglarnar.

Þegar mín líf þú Laufnare / leid
 og þúndest á Kroffens Tré / að Frid
 þægja mig auman Míni / Dýfur-Lamb
 minnlaus gírddest þá.

En nu / sætaste Alsvin min / aug-
 lǽstest Guddoms Kropur þin / æled
 ur þad minna Sorgar. Sicon / þu Sig-
 uren vǽnst / sem æfluot Eion.

Dioful / Helvǽte / Dauda z SOND /
 deyddede þān Bloodug Þǽslar. Wǽnd-
 i Nollas Beikleika a Hrolmen gicckst /
 i Hreyste Guddomsens Sigur fiekst.

Dauðe þin Lǽfed liemar mier / Lǽf
 mitt fraa Daudum komed er / þu doost
 fǽrer Misgǽrning min / mier til
 Riekklætes Bpǽrifi.

Lofsaungva um þitt Lof og Þǽn /
 Lofsoverda hefur Christnen þǽn / Sig-
 Þess þitt eg sǽngia vil / send mier O
 Iesu Naad þar til.

O Iesu gief mier Anda þin / O
 Iesu Gud og Drottin min / upplǽs
 mitt Hǽrka / Hug og Mǽal / so hefie
 þitt Lof min frelud Sal.

Texten.

Atningeli hier so hermer sprak / Mar-
 tgd Sabbatsens endadist / kenny

þess

høfdu Smyrst af Kostum goðd/ Kvinn
ur Galeisfar / Dögda Floð.

Maria Magdalena liost/ Lætom
að Jesu/hreint med Bríost/smyria
villde og wlgieft ein / Þúur Jacobi
Wooder hrein.

Sorgande eðle suntu um Heim/ Sa
some þridia fylgde þeim / Johanna ein
med öðrum þar / ærla / þ: sta Dag
Biskupar.

Atgeingnar voru allar þær/ ædur
efi Sooleñ læste skær/ um Hættidena i
Dygd og Raud / hvgðust þær / sem
Guds Lögmaal haud.

Þærdur minn Gæd ad heidra hier /
Hærrans Lögmaal/ sm gaf hñ þie
er / það er Læfs Reglañ riect og skær/
raengt giörrer hver sem fræ þvi sngr.

Það leider þia til Lausnarans / so
leifer Frelses i Bndum hñs/ Fordæm
ing þa ei finst þia þier/ Fylling Lög
maalsens Jesu er.

Allt brestur mig / en allt eg fin / i
þine Næðne Jesu min / Allt Riect
lætt.

lafe/Ía/ allt med Gæð/af mæð hvarð
Lögmoð heimfa fæð.

Gæðfelldæð þu þad feige mig/ fæð
laus regnest eg fýrer þig/ læt mig fæð
lausæð þioona þier / æð þvæmdu æ og
læðnadu mæð.

Rvifurnar framæð fæðæa hær/christ
æð Mædur / og bændæ þier / Hvældæ
dæðæ þu hælðer riætt/ sem hæfa Gue
ðs Boddord fýrer fætt.

Þ Rottæðis æð fæðhæret Þagurif /
Þ Rottæð lætur þu næfnæst fæð/fæðdeil
æð þæð hæn Gæðunda / foddæð fæðllæ
væð æðhuga.

Gæðert Læðamæns Gæðfide/ æð hær
um vill Gueð framed fæð/ æð Mæðfýr
ta/ og Þrielegt / æðærs mæð hæð þæð
hæðna fætt.

Mæððfens Mæðþurft til Mæðfæm
ar / næðgiæst Gæð Þagar Bæðufæð /
giæfum þæð eina Gueð fræð/ Gæðn hæð
ur Gæðlæð mæst æð þvæ.

Þvæ Gueðs fæðunda æð æðla Gæðn/æru
Gæðundæðs Bæðfæð hæræð / mæð Þfæro
bæð

boof allt það umbæta / sem ávarð Ger
virku Dagana.

Leikar / Dfdryckia / Dans og Spil /
Drottne gistrast þá síst i Bil / aungo
va Guds Dýrdan eblar slíkt / Dfíck
an sw þó gange ríkt.

Ydran og Trw / er ædsta Ræd / a
þeim Deige sic nidursæd / a hinum
Ger þá uppvara / Avertter godu
Berkaña.

Best sít þu JEsu Brofen mñn /
bid eg mter hicalpe Arnan þñn / un
mier sýðan i helgum Nag / hallda ei
lfsan Sabbats Dag.

II. Psalmur.

Þm Tñmañ / a hvorum Drottē
Uppreis.

Ton / Sagnadar Bieñing Roflum / etc.

 G vil mñ JEsu añad Gñ /
Upprisu Tñmañ skoda þñ /
a Þridia Deige er þun sfi
ed / eptar þñ Deyð þá lfsa
Geint

sted.

Seint um Krolld fyrer Sabbaten/
sa er hin fyrste Daguren/vore Drott
ens laeteli Lefama / lagde Joseph i
Grofena.

I heile/næstast hvíldest hann / Sær-
fædes Dagen gíðrvallañ/og villde ecke
upprísa / a. Sabbats Dege Gyn-
inga.

I Guds Fodurs heilagre Nond/ hvílt
dest þa Iesu Blessud Vnd / I
Grofene hvíldest Nollod frí/ hvíldest
Guddoomsens Tign i því.

Elíf Nvöld er nu afrekud / i mier
Fridþægdum hvílest Gud / i þor-um
Sai mín hvílest hier/ Nvöld i Grof-
ene veitefst mier.

Marla Morguns sem er nu sagt /
uppreis af síkals sjns Guddooms
Magt/ vor Rotten laus af þwngre
Þra / Þridia Deigenum var það ai.

Alldreit. bregðast Guds Ord og
Ræd / ens sem Iesus það hafde ri-
ad/ a Þridia Dege uppreis hann/ ar-
la þa Soolen lífa rañ.

Eg freyðe J E su Orðum þínn' öll
þínn fyrirheit nær til mín / öll Sann-
ende eg i þeim síe / alla Næð / Traust
og Níðspræde.

Það þridia Tægið allan vort / ei
villde Drottinn spættir Svört / þreide
epter hans Þyprisu / Aftvænt frána
ad Kvældenu.

Þvi er það afur Þyprisen / Næro
degis / strax um Morguninn / og liet ei
þeirra sís. tun hrellð / hær epter þáða
langt. a Kvæld.

Þudafidrautt langan / er það vort /
Næst þínn mín J E su lögur sýst / ad
þíalpa oss vor Nægd og Þínn / hrædar
þær Gudleg Elskan þín.

Nædur ein þíalfer væntum vor / veit
est oss opt þínn Nuggun kær / þu heyr
er firt ein hroopum vier / Nugsvalar /
gledur / vidriætt.

Fyrir Nænde eg eirnefi að / D Gæte
J E su Daga þínn / þeir hverfa sýst
vor Nuga mætt : Nærvist Lífssens sa
þyrstir er.

Erordis Dagur er það mið / of
þíðest Gull og Lífomíð / ánn Nórme
unga eg ecke fann / in ad komast i Ními
na Rann.

Lífed framdregst med Sorg og
Gw / seinast það Dauden leider w /
Kvöld þessa Dags þa komed er /
Christo a þann Nætt filgia ber.

Swil vil eg alltíð Frelfaren fíer /
feta þinn Spor / og vera þier nær /
þíast sem þu villst og þola Þinn / þar
til stírke mig Gíasskann þinn.

Ánnar Daguren epter fer / a honum
daudra Lífamer / hvíla i Jorðu hægst
med Róð / a Nímmum Gælnar lífa
þo.

Hollðsens Þpprisu Gfsta Líf / all
um Trwudum þæg og blíð / uppreñir
þegar þrífur sa / Þridia Dagen þann
nefna m.m.

Þ Krapte Þ Gfu Þpprisu / andur
þo verðe ad Luptenu / uppríð þa Goll
ded Neidre þrífur / Nímmeslum Þrídur
Líðma skíðer.

Þó það í Banskend verðe sand/vei-
ft og Ristlegt í Jarðar Land / í Bege-
femd/ Krapte/og Andlegt Molld/ upp-
lifnar það af daudre Molld.

Dýr þræper Sál mín hjer í Heim/
Harmande epter Dege þeim / endast
þá giorvöll Gimden mín/öll Mæda/
Eorg og Nörmung dvfn.

Auf þessa ber að athuga/ a Sabb-
ats Dege Gydinga / ei villde Drotten
Daudum frá / Dýrðarsamlega Rísa
þá.

Næsta Dag epter er það skied/upp-
þriast hefur so þar med/ Naga Sál
maalans Sabbats Tíð / sem nu er
bodeñ Christnum Tíð.

Í Bpprisfu Míning Nörrans
hjer/þafa því Læresveinarner/sett til
Nýðlar og Selgunar/ hvörn þann fyr-
sta Dag Biskunar.

Dýrðlegur gróðest Dagur sca /
Drotten a hvorum upp ried sca /
hvörn Sunudag so helgad fær/ Nerro-
ans Bpprisfu Dýrden skær.

Drott

Drottens Dagur því heiter hann/
higg vel að þessu / Christen Mann /
Drottne til Lofs og Dýrdar mest /
Dag þann að helga lærdu best.

Og sem Drottinn með Dýrdar
Nag / frá Daudum reis á þessum
Dag / frá Andlegum Dauda uppríks
þu / Yferbót gíör í réttre Trö.

Nialpa mér Jesu Nerra mið /
að halda rétt Sabbats Dagen þinn /
Sæleð minn hvíle hægt í þíer / hví
þu alltyð í Bristoste mér / Amen.

III. Psalmur.

Þú Utgaungu Kvenanna til Graðar
ennar.

Tón / Dagur í Austre þllu / etc.

Ala sem eg nam greina / w
geingu Kviðurnar / Niartans
Elfkuna hreina / hvör þeir
ra býrte þar / er þær til Herr
ans höfdu / hræddust ei Fáar nie Ba
ns / Aftíðkar ei víð Lofdu / Andvana
að vífa hafi s. Biliar

Bistur þu frá að fiska/ Frelsarafi/
 Þarla minn/ Næð hans og Aft ævinna/
 vinnslu Neliar Þinn / ærli i Aftu
 þine/ ættu hans leita fyrst/ haf Gud
 i Nuga og Miðe / Nollens þer
 forða Lof.

Þarla þu þær Morgun minstu/ min
 Þæl/ i ariði Stod/ af Nartans A-
 wd instu / ei læt þer gleymast það /
 þllu fyr að þu leiter/ i Bæn og Þæð-
 orgjörð/ þins Guds: Ef þaræi breyt
 er/ þer bleffast Nimen og Jörd.

Nær að ætt ættu að leita/ að Drott-
 ne / Þæl minn blid / ærli með Þran
 heita / a þægre Næðar-Þid / meðan
 þu mætt hæf fiska/ og Willæn hans
 biddur þinn/ og þer vill Aft hans fiska/
 Arma breidande þinn.

Sein Þdran fialldan færer/ Eyn-
 ugum rietta Bort : Nuggun Guds
 Ntar: að nærer/ ef heite er stöndum mo-
 of. Nu eru æi Næðar-Þidder/ nu Dag
 ur s. iælprædes/ Þdrande liwfer-Þidder/
 læred að giæta þ. ss.

Aller

Ullur Hugleida ættu / ervidt það
veita fari / i Daudans þustu Vættu /
ad fíla Laufnaraði / ef ad Maðessiaði
ædur / eðle haði leitade / Dauden bisti-
ur og brædur / bægt lætur slækt i tie.

Þad Gþterdame e-na / ydrar de Ræn-
ingians / ei leider (ad eg meina) alla
til Himna-Rans : Dviss er Lússens
Ende / eingeni þvi full tæfste / Rodeñ
fle samt i Rende / þo seiat heñak
leitade.

Dpt leita eg Angre vafeni / ad þier
miñ Iesu kær / I Nrygd og Norm-
um kafen / Hiartad þa Sorgen slær /
feigen kys eg þig fíla / þo frestest
marga Stund / sem þu vilier ei fíla /
Gyndugs Maðs hrelldre Lund.

Eg veit Mosgiorder niðnar / mig
fíla Rottne frá / g.ðrvoll þvi
Sleden dvagnar / Sleded Narmarner
þia : Eðle neirn Indes-Nagur / eðle
neitt hugga fari / eingeni Bunnar-Dag-
ur / ef aplur ei fíla eg haði.

Læt mig til Leingdar eige / leita

þú/ Forgiefins/ mín Gud/ a Vroo-
gængs Veige / i Mædu Hugskotsins/
þol og Trw fínst mîer þverra / þad
aður lqted var/ Kom til mín kære þer-
ra/ Kom snart i Leifernar

Þrugglegt er að hreppa / Þerr-
ans Mælgd um Stund / og þonum
aptur fleppa/ epter þan Gledes Fund.
O Jesu/ eg þgn leita/ O Jesu lei-
ta mqn/ og vîrðst mîer Alunum veita/
að allðrei missê eg þgn / Amen.

IV. Psalmur.

Þm Ghyrende Kvænna til Groþareño
ar / að smyria Egkaman Jesu.

Toon/ Þien Gærra eg best ættr/ etc.

Gæinarar af Þorgeñes/ að
settu Kvîñurnar / Þyggvar
med dõpru Eñe / Þ Rottne
til Þîrdingar / að smyria
Þolld þons þvqta / þafande Gfneñ
good/ Namþrængnar Þerdum flqta/
fram þangad Groþen flood.

Þra Galilea fœoru/fœofar med Nerr
anum/ og við hafs Andlát voru/ all-
nærre Krossenum / Grefstrunar hafs
þær gíæfa' grant vissu þeñan Stað/
hvar JEsu Nollæd mæta/ hafde ver-
ed Gardad.

Kræfer þær fullar fœra / fillra þo
Niartad var / med Aast og Elsku
skæra / ækert spæradest þar / Þme
Kostnad æmigvañ telia / Dmæked reik-
na sást / Neidur sier hæðstak velia /
Nærra ad smyria vást.

Nier mættu Mædur fína / mestu
Kicærlækans Dygd / Kvinnurnar læta
ei lifia/ Lofsverda Aast og Triad/ við
Nærra / hvorn þær meina / hvæla
Andvana Mæ / og Nugin ei hæfdu
neina/ hañ munde lifa þa.

Æg veit þu ert fræ Daudum/upp-
riseñ / JEsu miñ / Lifande laus af
Maudum/ lifa i Nimm in / faren med
Sigre frædum / fhrer oss biður þær /
en Aast til þgn/ er him Egdum/ orðes
sem Kulnad Ekar.

Eg bligðast alla Daga / af Dæme
Kvenna / Nartad er hrellt af Treo-
ga / þvi hreina Elskuna / gisre eg síst
þier sýna / so sem ad stýllougt er / en
treyste a Næð þina / ad hun forlæte
míer.

Ég eg en lítt til þara / hia Lofs-
verdu Krísum / þad Éiðs sem þurf-
te ad skara / i þeirra Naudsynnum /
þær meintu Ék lítt liggja / lagt i Gröf-
ene kirt / ad hana Sögn eðle higgja /
er þeim firr hafde birt.

Þær hefdu heyrð hana hafa / hermt
þa þrjá Daga / Upprissa en alls
Bafa / ad þvi sig gæfu er þar / Þeir-
trwáðar ei vona / være þad framkomo-
ed / Þæstæte Jesu / Sonar sýnast stao-
ðr Máilegt Gied.

Eg ste þier ákæst stríða / Orðu og
Þeirindist / Kvenna Krærlens Blö-
da / kom þeim til / Jesu minn / af sterk-
um Ástar hette / ad smyria Hollved
þitt / en Trwæst af minsta Mætte /
mætte berast við hitt.

Bræst

Bræðadafi Keir ei bráttur / þín
 blessud Alfsene / veit Erwa Næðar
 ngstur / naumt þo þun hallðen sie / kuls-
 nad Star fæfer eige / færafte Anden
 þín : A Erwar veitum Beige / vere
 Gud Styrkur mið.

Nuxa um Gail mæn herra / hvær
 þug Smýst fufier sca / sem Gudo
 Sonar Gæstafi dyra / gærnest nu þim
 num æ. Staus Þorunar Tærum / et
 laet þar verða a Stans / med Gorgar
 Trega saarum / so Smýr þu fætur
 þaís.

Næfud þaís Neidre bláðum / hær
 næst þi smýra stalt / þaís Lof med
 helgum Eðdum / hlooma laet þu æ-
 vallt / fyrer Mýstun margfallða / sem
 Mællðen þaís verter þær / þonum
 Þræs hæðstafi gællða / huxa þín
 Skillðafi er.

Þu mit i Þridia Mæta / þess gætt
 tu Gail mæn fæer / Tregdulaust til að
 laeta / Erw good / sem orkæd fæer / þa
 Smurnung hvær æ heiter / Þiarkans
 Medo

Medaumfán blýð / og Vlnusfu Berf
sem veiter / Voludum þurfa Eyd.

Aumstadda Christna alla / Andleg
afr Eistama / Guds Sonar / Eas eg
kalla / af Kiefting Ritninga. Ef þu
med Aast og Blýðu / afaft Fættæfán
berf / Drottæn med þele þýðu / þad
reiknar vid sig giert.

Ey. skaltu eptertelia / ei reikna
Misraidd / þad Iesu þu Eant vel-
ia / og þurfande taka vid / alldrei noet-
ud vtsfgur / su Andlega Smurning-
in / Ilmur hænar uppstfgur / af Jörd
i Ninnin.

Eg veit ad Ilmur sætur / af þess-
um Smurningum / leggur ofan mig
mætur / i moote Trvudum / en hellst
a Efstá Deige / þa Endurlausnareft
tier / Gafn Blessada eg seige / sem hafa
Viargad mter.

Med Oleo Reilags Anda / endur þu
Smurdur vart / mæste ei moote stan-
da / Mailega Nollsfens Art / ad ei
Vpprfsa næder / ei villder Smurning
ar /

ar / med þeirra Gæfu giæder / Guds
Stjepnur voladar.

Mín Hiartans Herrað fíðe /
hjálpá mér allan Tíð / að eg Dömu
fu tære / aumstæddum þurfa Tíð / og
á þennan Éfsta Deige / með Orðum þínum
huggadur / kom þú af Kíerleiks Bei-
ge / kom þú nú Blessadur / Amen.

V. Psalmur.

Þú Jardskjalpstað.

Ton / Til þín Gællage Herra Gud / etc.

SÞuppríu Íesu eg vilt fíð /
Orðin Skjalpsta Landanna /
Jörðin varð Dærr í þad fíð /
eins og Kílningarfaña. Í
háns Dauda skalf arður Föld / þá
ástte að leggjast niður í Möld / Skap-
are dír Stjepnaña.

Þú Jardskjalpstað nam skíelfast
skíott / skíckud Þátt Grafariñar /
eins sem daud niður fiell þú flí-
ott. / fíck ei giátt Skíldu fíñar.

Þú Samvitska / þu aume Masi / all-
 tþd hræder þig Syndugafi / og sviptur
 Styrk Salarinnar.

Líflausum hlutum eingest er / Ado-
 flod af þíne Þýnu / O mín Jesu /
 est aumum míer / i Synða-Böle mínu /
 stendur æ Nartans Nugar-Nægd /
 því hafder þu gíort míer fulla Næ-
 gd / sem lúster i Laste þínu.

I þíne Þýtt / sem Dfbide / allre
 Nofudskiepnuðe / þegar þu Lorens Lief-
 tist a Tíe / látt fylgde hun Nattur-
 uðe / est a þíne Dpprisu Tþd / öll
 Nattfurað varð glöð og blöð / það
 hæger Nugraun míne.

Soolest þyrtest þa biort og skýr /
 bractt nam sig Jordeð hræra / líeku
 ster Þíorg sem lýstug Dýr / Lof / sem
 þau villdu færa / Sigurvegara sönum
 þa / sem Daudanum var rísest frá /
 Skapara þeirra skíæra.

Dýrr varð Jordeð i það Gíð/eins
 sem hun Dans-Leif hieðde / þegar að
 Nartans Nærrað míð / Noop Do-
 vinast

vinanāa fældde/ Melvægte brant/ en hroft
te i end / hialpade oss vor Avala-Reo
yd/ med sñuu Magtar-Bekke.

Frelfare miñ / eg fagna pier / fra
Dardum Bprrqfsanda / Eaal mñn
glest nu / og giorei sier / Gladværd i
pñnum Anda/ Told mit fagnar/pñ
pegar prau. g / prstur Niervistar
Wæda laung / gladt mune af Grof
uppstanda.

Jeg er ad rñsu Jord og Molld/ jeg
maa skialfande vera / pegar Guds
Blood og heilagt Told/ hañ lætur til
mñn be. a / i Sacramente sñuu hier /
Safilega lofast pa af mier / Boot og
Betranad giera.

D T. v/ eg pad esnt ei giet/eins
so sem vera skyllde/ Natturna ill mier
epferhet/ eckert i nockru Gyllde/eg hei
te Boot/ en æ prer pier/ oll mñn Lof
uin po brøgdul er/ Wæg Nænde Drott
ens Will. e.

I Skrifteñe er umgietid / ad
Skialfte Jaccarinar / skied hase peg
ar

ar fyrðter Frid / i Frangelse Keynstu
 sinar / Paulus og Silas satu um Noo
 ott / sviptust þa af þeim Siðturen
 skioðt / upplauktu Nurd. Ytra og
 Snar.

3. Opprisu þíne eins við brá / D
 mið Frelfaren færes / Jordeð varð D
 fyrð eirnesi þa / en mæi gafst Tæke
 færes wt ad ganga frá Gmundunum /
 Jn i Frelse a Nimmunum / so sem eg
 Saklaus være.

Þegar forðum sítu Gud wtgaf / Gnd
 ingum Logmál stranga / skalf Sina
 Siðall en Selmtre af / Fðsked ried burt
 ad ganga. Illgiörða Mðñum Nefnd
 um hart / hootar Logmáled þeige spa
 rt / þeim sem ræðia hid Rænga.

Þegar mið lifur Lausnare / Líf s
 nam frá Daudum rísa / Tæfnskioðt
 varð mikell. Jardskialfte / jeg mæi D
 skelfdur lísa / ad skied var Logmáls
 Þoppfölling / i mýns JEsu Siguro
 viðing / hað skal mæi Níartad prísa.

Nvencer sem Logmáls Nootun
 sterk /

sterk / hræda vill Sælu mjna / ei skal
 mig skilfa eitt milt Verk / O Jesu /
 Borgun þína / eg ber fyrir mig Aar
 og Sjd / O skilfdur hvortia Ljffsens
 Ljd / So mun þú Gjald mjn daga
 na / Amen.

VI. Psalmur.

Þm Samtal Kvenanna / þa þær gein^o
 gu til Grafarennar.

Ton/ Være nu Gud oss eke þar/ etc.

SA JESUS Bppreis / ofen
 ste / Engell i Jarðskjalfr
 anum/ greip hurt Stemen fra
 Grofene/ Glede varð þad Kvinn
 unum/ hans Afhynd skyn sem Elding
 Elar / og hans Klæde var hvitt sem
 Snjar / J. Minneskum Negdunum
 um.

Kvinnurnar eke þeinktu þa / þegar
 wtganga naðu / að Vindrun nockur
 hrde að Gjrende þeirra brædu: En a
 Beigenum að þeim stop / Rífa og
 Kjúða

Kvæda nokkum þó / Ein við aðra so-
tiadu.

➤ Nvör mun i burtu hardan Steo
in / frá Nerrans Legstæð færa / öff
hann hindrar / og eykur Mein / ei kunnun
væir hann hræra / ➤ En þó hiellu
þær áfram samt : Elskun er það
næsta samt / að læta sig Ból ei bæra.

Nvör mun burtvellta hördum
Stein? Nvör mun mig veikað stóða ?
Stóran þwanga og margskyns Meo
in / mæir gíorer Eögnal boda / a Stein
um forðum uppritað / ei gíet eg fylkt
mæ hallded það / því stend eg vöst i
Boda.

Þa er og Krossens þwungur Steini /
þíær hann Nollæd veika / hönum burt
vellta / eg er ein / allan Tíð lqtt til
Reika / Þeg mæ þreya og þola hær /
það Drotten Gud vill senda mæir /
þa aðrer lýstugt leika.

Sælæna gíorer Þwonge þíæ / því
velldur Stærd Synðan / söddan Þíær
ge i burt að næ / þægt veiler Krot-
um

um Maña / Satan med Freistne síne
flær / Samvitskan þar af Sturlun
fær / og efor Guds Adstod saña.

Þwunga Logmáls er lítt af mier /
Laufnareñ JEsu mæte / þad æ eg
víst ad þacka þier / þess er æ skýldt
eg giæte / Logmáled þu uppfyllter
Eiñ / er so þurfoelltur þesse Steiñ /
Sigurvegareñ sæte.

Krossens Þwunge þo þíæ me / þad
skal mier allfiært vera / eg freyste JEsu
uppa þig / ad eg kúne þan bera: De
þitt leggur þu alldrei merr / uppa þan
sem er Molld og Leyr / en sætt vilier
sialfur giera.

Eñ þo Scilena castríde / Of þwun-
ge Freistninga / þig! Drotten JEsu
/ samt eg ste / sælusu Nuggun
Maña. Þu varst freistadur þu þu
þrætt / Frelfare min æ allan Nætt /
so Numkan mier sänder saña.

Nuxa eg en um hardan Stein / æ
hamlar mest JEsun sína / og enge
grórer Andar-Mein / øllum sem Guðe

ei sína: Þdrunarlýse heiter hañ / hveo
rn ad Þiðfull Jñfigla vafi / med
Þriðotstu Þræla sína.

Nægt er þier / fæere Christen
Mañ / koma burt þessum Gleine / ef
Þoran giv er / alldrei hañ / er þier
frammar ad Meine. Þess mikla Ræðo
sens Eingell er / A til Reidu ad lifna
þier / þo syndger Loost og i Leyne.

Allt hvad mitt Niarta hindra kañ /
Nærrañ min JEsu goode / fræ mæ
lake / so síne eg hañ / fyrðtur Sorgum
og Woode. O min JEsu / þa eg þig
sie / Þunden mæn verdur fagnande / bade
Nætt og i Nloode / Amen.

VII. Psalmur.

Þm Strepna.

Ton / Sall ertu sem þin Gud / etc.

Ræurnar komu brætt / til
Christi Grafar / Þel Astar
þeirra hætt / þeim fíqite æn
Lafar.

Et

Þú þangad aungva Evöl / ættu
þad Síne / hafande Niartans Völ / ef
N Erra i Miñe.

Þú sem villt fiña fœ / Grelsaram
fœla / Evöl gior þar ecke æ / ef ei
villt þig fœla.

I Tima ættu hañs / Audmivkur
leita / með Ydran / utañ Glans / ei
þar af breila.

Hvar mun eg hitta þa / N Erra
miñ bláða? Sem að mig Sergum frœ /
svipter og Kváða.

I Gröfene gjördu hier / Guds Son
at leita / Kvinnur / sem auglást er / með
Alskar Þel herta.

Ei kiemst eg aumur Mañ / so
Aangre farge / þangad hvar hvöldest
hañ / i hördu Barge.

Mer liggur lífted æ / Leid þangad
giera / sem þiñ Lífame læ / Læteñ miñ
N Erra.

Þilagræms Banga fœ / sem glögt
mæ jata / vifur fræ vissre Trœ / a
vondan Mæta.

Þína Gróf þó vil eg / þú Töfu
fíðer / athuga einhvern Beg/eins sem
þad fære.

I henni eg fann fyrst / að sían minn
Dauða / i Gróf / vor gjörest Bist /
Góðum an Nauda.

Eins mjer sem öllum er / aðsetti að
denja / einum og öðrum hjer / Orð
Guds þad seigia.

Hicalpa mjer Herra minn / að huga
sa Daglega / um míns Lífs Bfganga
inn / með Ydrunar Trega.

Þa Lífed endad er / so Gjöldenn
þrotne / Lífed mitt líkja eg hjer / i
Lifanda Drottne.

Eg fer i Afnad Sínn / að sían Gróf
þína / lifse Lausnare minn / so líettest
Þína.

I Gróf þíne gjörðer þú / Gróf
mína bæta / þvar Hólded hóflet nu /
og hefur Róð sæta.

Þú hefur Herra fíðer / helgad
Gróf mína / Svefn-Síofa sw er
vær / þar svíptest Þína.

Þó Kroppureñ fíolne í Fíolld/íróðe
eg því eige / þar hóðler hógt míf
Fíolld/ að hóðsta Dege.

Eg hefse gíróðt míer Gróf / með
glóðu Síne / O Íesu utan Lóf /
í Síðu þíne.

Líven mýn Lallauft síer/fílréíðt
þar hefur/ Lögstáð sem lýnder míer/og
Lífén alla gíefur.

Þar vil eg lídeñ/ Lífs/ líggia míf
í Erra / eg veit þar ann alls Rífs /
Símd mýn fán þverra.

Gróf Jóseph gíróde síer / í Gróf
fína lagde/ Lásteñ vorn í Erra híer /
með hóðu Bragde.

Þr Jósephs Gróf/ Íesu Líer /
jeg veit þig gengen/ Amíning er míer
síer/ á þessu feíngen.

Al eg nú uppa ný/í Níarta mýnu/
Gíftre þig / þá af því / þrýtur míf
Þýnu.

Eígeñ Gróf þáð síe þýn/ þu Íe
su fæte / eíðest þá vll mýn Þýn / þó
Hálgred græle.

Njá Grøf giøre eg pier/ Gud miñ
Daglega / þa Þdran auglissir / Þnd
miñ med Trega.

Sem skadføst Stein-Grøf sie /
Sturlun ei hrære/ miñ Scäl: þad mier
veite / miñ Jesu fære.

Mier Numum Willdeñ þijn/ megn
ar ad snwa / hvíl þu i Marta miñ /
þiæ mier virdst bwa/ Amen.

VIII. Psalmur.

Þm Einglaña Openberan og Þodan
Þristi Upprisu.

Ton/ Gæðste Gud & Þra miðde/ etc.

B Þisurnar Graafnar geingu / til
Grafareñar señ / Þognud þær
Þflíootañ feingu / og fundu ad
Þingilleñ/ þadañ Stein skorañ haf-
de/ med Stirk Nimneskum færðt/
Þeirra Þhrnd þessa Þrafde/ þvi Þiar
Þad Þvífdeñ vafde / ad giæte þær hañ
ei hrærf.

Sie eg ad Sorg og Giede / sáfellðt
i Þeim

i Neimenum / eins og Guds Ræd því
riede/ til Reinslu Gudhræddum/ adsilg
iast: Ei skal kvæða/ Droenting beige
sijst / oss ber lífsum ad líða / Lífnes
me Drottens blýða / i Glede snart
Grætur snýst.

Eins er og eg nu lífte / anganda
Postula. ¶ Maria foor med Flýte /
og fyrst ried þeim kunnigjora/ Nartans
Nærrað miki hjá / hafa þeir burto
tefed: Þeim nam hun þetta ad skýra/
med Þele Ríðerleikans dýra / sagdest
hafi fæ ei fied. ¶

Sorgar Sögu græfande / seigia
hvör öðrum má / i Neimsins Narma
Lande/ Nrigden þa strýder á: Þad eru
Ríðr Chrístna / ad Sveina og Sýrgia
híer/ látt kafi þessu ad líða/ en lífsum
Gud man til sína/ og Nriggvum Nugg
un líer.

Nrelltu mig Nærrað goode / hve
nær sem lýkar þíer/ þu svýpter Sorg
og Mæde / Gánlega þu af mier / eg
skal Narmande hljóður / af Narta

frós lifða þijn / þu giefur / að þol-
goodur / þreid mune eg fæa Sorgmood-
ur / Aastein þijn allðrei doijn.

✠ Sex Singlar siener voru / sæler
við Herraís Gröf / hvörrier af Him-
num fóru / hræðt fyrir utan Tof /
a hains Þpprisu Deige: Eflaust það
Ritning tier. S. Sannlega ydur eg
seige / söddan þan neitast eige / sem Orð
Guds so auglýser.

✠ Sannhelger Sendehodar / sem fó-
mu Drottne frá / Kvinnu til Stírks
og Stodar / stóðu Gröfene hvar / með
Ljrdar Nætte hjrum / hvörrier þar
þyrstust Þeir / i Fegurdar Skrúda
Skrum / þær skelfoust af Looma dgr-
um / til þeirra tala þeir.

Þær leited Ljfs hvar Daudum / með
lif þan Ríarleiks Stö / þan er horfen
frá Daudum / þefur nu Þpprisu /
eins og þan ydur liede / og Droen þans
greina þer / að sijn Þpprisu Gleoi a
Þridia Deige skiede / þan Lifer / ei er
þer. S.

Það

Þad var Bodsþapur bláður / er þyrftu
 Jacobs Nýðiar / Føðurnum þæg-
 ur / þýður / þa hafi Narmþrænaenn
 var / Joseph Lifer hia Lýdum / Lands
 Nerra giörður er / i Egypto: aung-
 vum Strýdum / eigum mæta / sáft lýð-
 um / hier þo harðt lýdum vier.

Betre mier Bodsþap bera / Bless-
 ader Guds Einglar / að Jesus h. ste-
 ur Nerra / Neime til Fagnadar / Þpp-
 risen er frá Daudum / Dpnade. Nimo
 na Rañ / sínum Daudvona Saudum /
 svípt hefur hafi wt Daudum / og Daud
 ans afmæd Rañ.

Jeg leita þín Lifanda / Lausnareñ
 Jesu min / eg veit með Hólde og Un-
 da / Þppreis Máñdoomur þín / eg
 veit þu ert æ Lífse / eg veit þu lifer
 nu / og mig wt Gynnda. Rýfe / (þfer
 þo Nrygðesi drýfe) Loksens burt leide-
 er þu.

Lýf Mátturlegt off lienar / Lifande
 Jesus hier / og hvað sem þar til
 þienar / það líoost off Rítning tier: Þ
 hönnum

hönun eruun/ bærunst/ i honum lifum
 vier / aller i honum hrærunst / aller
 fyrer hæn nærunst / øllum hæn Lífed
 ller.

Andlegt Líf off þu giefur/ Aðfæro
 re 3 Gfu miñ/ hvort fterhvort Christ
 en hëfur/ hrept fyrer Anda þiñ / med
 Stærnar Nælgum Nætte/ hælfsdauder
 vorum þa / af Guddooms Aðsta
 Mætte (eingeni þegar off bætte) þad
 gjorde Nialp þæn hæn.

Eg veit Líf eilíflega/ af þier mæ
 giefest vñst / Er eg þa utæn Trega /
 øll Nrygd i Gleda snýst. Þu ert Lífed
 Lifanda / lifga mig eins og þig / og
 þiñ eilífa Anda / alltíð læt hica mæ
 standa/ til Lífis eilífis leiddu mig.

Lífis hica Daudum þeir Lita/sem
 liggia i Syndunum / en Christner
 higgiaft heita/ hërda ei neitt þar um/
 i Daudum Gærdum þo gænge/ Guðo
 legt Líf er þeim fræ: en hiner þo
 Nærmung stænge/ i Nærrans sig lye.
 þa Fænge / eilíft Líf aller fræ.

Lífed

Elfsed mitt JEsus lifer / Elfs og
 Upprisañ min / Elfs vort erfu / þo yf-
 er / oss fälle Dauidans Þæn. i ættu
 mig Drotten lifa / i lifande Trw sem
 ber / an vandra Halls Bmßvifa / Er
 löfs Elfs Bæn eg skrifa / an Elfs
 Boof / einum þier / Amen.

IX. Psalmur.

Bm Btgaungu Peturs og Johannis
 til Grafareñar / og hvad þeir sæu i
 GEXEPTIET.

Ton / Of læt þiñ Andæ styrkta.

Maria Magdalena / (min Vrd
 þar hofdu Vid /) Nun Chri-
 sto hugdest þiena / þañ gat
 ecke fundid / fljótslega þun
 þvi'foor og fañ / Nærra's Postula
 hrygga / sem þerma eg ædur vañ.

Þr Gröfene Næstur Nærra /
 þorfeñ i þurfu er / ei vill vort Angur
 þverra / ecke finst þañ / þun tier / þafno
 snart Petur og Johanes / að Gröf-
 ene

eñ e hlupá og gíættu / grandvarlegana þess.

Johannes greidd framgingur / gaf hann þvi komed fyr / Petur / þo lide um leingur / líka kom þar eptir / strax í Gröfena stíe hann in / sár þar Enn Dröka lagda / líka Sveita Róttin.

Í Gröfena hin áttar / eptir Petre þa gieck / Sorgande allt það sáttar / sem cadur hebra fíeck / ei skýldu þeir þa Skrifsternar / að hann Þpprása skýlde / en slátt þeim hýled var.

 Þorðu Guds Banned blýda / bíð eg þu merker það / lást ecke leinge lída / so leiter Róttne að / sláttu þier so þu fínar hann / eptir Johanni ætte / að brenna stírhvør Mañ.

Petur seirna / sem seiger / samt kom að Gröfene : Eingann Dröcmíng beige / þo Þdran sein framkome / Dröft en wthreider allan Tíð / Mysskunar Fadn sín milda / moote Syndugum Tíð.

 Maria N. Errans hæðska / Narm þrængeñ

Þrængin saknade/ þiellst þun þad Nør
mung stæðsta / þeñe er þodade/ Dpnud
Þrøf / sem þo sanlega / Þpprisu
Christi Þedsta / auglloost nam bevißsa.

Þþande mænde Augum/ isti i Þrøþo
ena Þlood/ þiðt nam op Sleonar. Þaug
um / sviptast þurt Þæra. Þlood : Þþ
Þlede. Þeikne þa giørde þun sier/ Þorg/
Þol og satan Røþda / þodast optlega
Þier.

Þrøgðen þegar þig þiær/ þu mein
at Eal mæn þier / ad Þuggun aungva
fær / og ÞRottens Ræden þier / þie
þier þorfen i Þeime þier / en þess þallt
giørta giæra/ Þoit þodar Røssen þier.

Þaria mæstast Þooda/ miog þrøgg/
Þlit reiknade / Røss og Þiænningar
Þooda/ þær sem Þud lætur þie/ Þstar
Þeikn ÞRottens eru vðst/ þerer þu þad
med Þiðu / Þol þist i Þlede snðst.

Þrøg ad / Þormungar stæðdar /
ÞErrons Ræd leggur ad/ þetta se þum
vier snðar / Þorglauset ÞRottne þiæ :
Þpter matþallðlegt Røttlæte / of þyr
tar

iat ið ad gænga / i Guds Dædard.
Kæle.

➔ Petur sæ Egnloð liggta / iðka so
Johannes / þar ad Narmþrængner huggo
ia / hier med gæltande þess / ad Soetta
Dwætefi samvæpde / sem Christi Nof
ud hulde / hæfi var siet i Læge.

Christur / þa Kross hæfi þænde / Klæd
unum ræntur var / alnæktur øllum sændes /
Bnder og Benjarnar / hæfis Føtum
skiptu heidner þa / i Netmenum þau urø
du / epter sem Guds Ord tæm.

Eg giøre ad þvi huggia / eins sietstu
Drottefi mið / i Græfene Egnloð ligg
ta / iðka Soetta. Dwæ þið : Vpprisæfi
toðstu et med þier / Dæ : Klæde þið / so
moota / næde eg þetta hier.

Syddaste Doudans sære / Soettifi
nær þvængar mig / mið Jesu / miðde
klære / miðast vil eg a þig / i Soetta.
Dwæ þiðnum þa skal eg / soeipa Nopud
og Niarta / hier med fara mið Beg.

Egðblæu þiðna legge / Laufnare mið
um sig / Sæl mið / i Neliar Nregge /
hvad

hood kafi þa skada mig / I þeim Egn
Dwolum eg skal hter / Kilia vid Berollo
vonda / Veltu þad Drottessi mter / Am.

X. Psalmur.

Am þad / hvornen Einglarnet og
simalpur Iesus Dvegherudust
Martu Magdalenu.

Ton / 4. 2. sem ad reyfer þaga Dygd.

Maria ecke sifia fleck / Fressar
afi i Groplike / Petur og Ieo
hafi grædt þurt gleck / grætest
þeid þun þad Silie / Ein vid
Groþena / Angte med / i hana þrætt
þun lqta ried / Eingla Ivo sca þar ille.

Ein til Nopda / en Afiar vor / ad
Christi Fodtalage / þrelda Martu þoot
þvyr þar / hood til Sorgonia drage ?
Nærafi min / þun so herma ried / þofa
þeit fræ mter þurt teked / Þot seige eg
Swit mig nage.

Maria grætur Meistarafi / Millde
rqlaafi sif Næra / ap þot Ege hafi
hun

hún eðke fari / ei fúke Sorgen þerra /
 hafi i burt stólefi htelit hún þa / ➤
 Nær ad mæn Sæla jafnafi gæ / vqst
 hender þig opt verra.

Maria Ritning riede sst / ad Rqsa
 upp Christur ætte / hafi þvi burt tekefi
 hietit hún vqst / Nærans Orda ei giæ
 ite / Nærgdarpuð berte Narma sgn :
 Nær þad / og giættu Sæla mæn / ad
 þgnum Gæmdar-Nætte.

Du sirger ei fyrer Syndernar / sem
 Drottefi frá þier skilia / ad missa Jæ
 sum ei metur þat / moostskjæder þrætt
 hakis Bilia / Og hækur so frá þier
 Nærafi þifi / Neill / Lioos / Nættlæte /
 Sognudifi / Sst fæntu foddafi dylia.

Angrud Maria aptur fari / Endur
 lausnarafi blæda / Grætt þgna Synd og
 sng med Sæfi / so þarstu eðke ad fegda /
 Ydran og Erweñ orkæd fær / eirnefi þu
 Jæsu funde næt / med hakis Nugsval
 un þgda.

➤ J hvæstum Skerwda Gænglar Eo
 it / Dpæfbera sig nædu / Næmnefka Næad
 an þæpou

on høpdu þeir / HErrans Dæd þar
med stædu: A Ninnun sgar verð
um vîr / i Begfemd / Guds Einglum
samleker. Gled þig / Sæl min / þess
gædu.

Þótt þú verður í Netme hjer/ Nrygd
at Bwningeñ soarta / a þig taka / sem
ope tilber / ei læt þitt stutlast Niarta.
Ginglunum sýdar samítt gírd/ Sæl a
Eipendra fær þú Þord/ I hvoftum Skr
wda ad skatta.

Kietilætes Skrwda skærast hiet /
 Reinker off Drotteñs milde / i Skjæn-
 esse pad ødlunst vier / ep hast vøstum
 sem skulde / allgd hvøst kløddu Einglar
 mer / off munu vera nælæger / med Nælp
 i mesta Gylde.

➔ Mædd siet vild snere Maria / Mæst
 eitt leit hia siet standa / hugdest Gædd
 vordet hun þar siet / hreidd i Sæli og
 Andas / Ei þekkte hun / ad það var hæn /
 þess sem Græfande leitast vafi / Laufnar
 est Edds og Eanda.

Nun sagde / er barst han bare med

þier / þið eg miter gíorer lífa / JEsus
 elskulegt Andsvar tier / O hvad grætur
 þu Kvíða? Nærs leitar þu með hrygg-
 re Lund/ Nana neþnde a samre Stund /
 allt ríed þu Xangur lífa.

GArðvordfi hugdist- skálþafi síu /
 Sorgande Magdalena / er JEsus
 var: Enn off þad mæ / ollum til Læro-
 dooms þiena. JEsus Garðvordur æðst-
 ur er / Adams Garðvæftun bætte hafi
 hier / liet so Xanglættid riena.

J Aldengarde var upphyrjud / æðsta
 Guds Sonar Þýna. J Aldengardenum
 wtendud / Opsookn þa hlaut ad dýgna:
 J Aldengardenum Bppreis hafi / Al-
 dingards besta Baktarafi / Enn JEs-
 sus vill sig sýna.

J Aldengard mýns Míarta hafi /
 heilagt Guds Ord séræter / of þvi vaxa
 um Ákur þafi / Aoxter Dýgda sater:
 Elísa / Erw / og Þolgiæde þýdt / þad
 allt hafs Orded verkar blýdt / soddafi
 Gud skálþafi fígtet.

Þýst er mitt Míarta Næra þitt /
 þreinsaf

hreinjad Aldengards Merke / þo Swr
 Bet hafe þat Gæte sit / So Erte med
 flæmum Berke / Tilgrese opt þat ike
 pinst / upp þad ad ræta mier ei vinst /
 nema þqn Næd þad verke.

Mariu huggar Nættan hqr / hefi
 at Sorgar vel giætte / þad er þqn Beno
 ia DRotteti dqr / med Damsalegum
 Nætte / Hugsoala þeim sem Nrigdest
 stær: Nress þu Jesu / mið DRotteti
 stær/ mig i mñnum Bannætte / Amen.

XI. Psalmur.

Þm Samtal Christi við Mariu hia
 Grofne.

Ton / Gæskurkæste Grædare min.

Du Grofina sem greint var
 fyr/ Gæskurkæstur Drott-
 in fyrr / Mariu med Lund
 spaða: Nvad Grætur þu e
 Nun þeckte þan þa / þanin við hana
 riede tíu/ en mættu a mier taka / þvi
 eg/ um Beg/ til Numna Raða/ þeim

før ſaffa/ hiedaſi giøre/ til mýns Fødur
 urs/ ſem mier haſi fiøre.

Fardu og Fyrſu Brædrum mýn /
 Bleſſada J Eſu Willdeſi fýn / ſagde
 við Kvíðu Fíara : Allt það ſem nu
 auglýſtiſt þier/ og þu heyrder af ſiælf
 um mier / Egn ſkalt þeim ſoddafi
 fara : Eg fer/eſi tier/til Fodur mýns/
 og ydar eins / a Nínna Næder / Til
 Guds mýns og ydar / ſo riætt haſi
 rader. ➤

Stáſte J Eſu/ Sorgeni dýgn/ Sann
 lga þa eg Orða þýn/ gíæte / mýn
 N. Erraſi hýre : Þu nefner þýna
 Brædur þert / Brótllega Men / ſem
 hófdu gíert/ Stígd þier/ vor Drott
 eſi dýre : Aft þýn/ ſkíært ſkýn / Nær
 Sýnder þýna / þu fýrer þýna / þeckir
 Brædur / þa ſem þú Ande og Ydran
 rædur.

Blood Teingda eg þín Brooder
 er / Blood mýn J Eſu og Hólded þi
 er / Samteingder þu Sannlega : Erfo
 inge með þrer / er eg mýns / Eilífa
 Guðs

Guds og Fødur þíns / þu nefnest
 Nátturlega / Guds Son / Guds Son /
 Helgur / Bjóður / Sagur / Frjóður /
 þeim Faderen úne / en eg þín Brooder
 af Attleidslukke.

Jesús mín beste Brooder fíær /
 Brooderne goft mjer fírr og nær / sá
 de i Mástraun míne / Nán er mín
 Brooder Heime i / Nán er mín Brood-
 er upp frá þvi / Brooder þo Líf mitt
 lífe: Broodur / Góður / er hafi Willd-
 ur / mjer Náskýldur i Meinum strýð-
 um / Bræðralag við hafi þo bregde eg
 tíðum.

Uf þvi mín Brooder er hafi vást /
 Gýmd mín og Sorg i Glede snást /
 og ríena Kauner allar : Græfs þíns
 Fødur / þu Fødur mín / Frelseren
 Jesu upprísta / og fíærafi mín Gud
 þu kallar : Gladur / Nradur / flá eg
 nu / med traustre Træ / til Himna
 Næða / Til míns Guds og Fødurs
 þi Meinen næða.

Þu mín Fader þad sangrar mig /

ort med Syndunum sligae eg þig /
 Hvad skundum veit þu valla : Þyrftu
 mig þvi sem hentast er / Þiartans Fad
 er og linder þier / en ofþwngt Þrís et
 lort falla / a Barn þitt / mætt midt /
 i Bræde þíne / Líf þu ei líne / Faderen
 Froome : Vertu min Fader / þitt hæðst
 Loft hljóme.

Þodurlaus Barn i Neime hier / hug
 leidtu þad nu seige eg þier / þa þor
 svar kant ei sína : Þerölden både
 Fólft og Flæ / Flest-öllum sem ad
 Rauner þíu / síft gættur hun ad sína :
 Mestur / Bestur / þín Fader Diggur /
 Trær og Triggur / Bætt þu þeige / er
 Gud a minnum / þvi þfast eige.

Þorinn / er fyrre kint var fræ /
 Þristur og fyrsta liet sig síu / eptir
 Þpprisu skiena / Maria liet / sem
 minnst bar Gied / med Auð-Rafne þad
 Fallast ried / mætt Sprund Magda
 lena / Þyr fræ / hæn's Na / Mælden
 hæn / Þrýgd þa vafde / hæn reked /
 Gætt Döfla hana sem hofdu teked.

Þorand

Þdrande þyndug Sæla er / Sæf-
lega fæiær minn I Esu þier / hana ei
fræi þier hrefur / hana þu gledur þvør
ia Tjød / heñar burtnemur Eorg og
Strjð / hana mædda medtefur : Vnd
minn / ad þjñ / frootum fkrjður / frel-
fareñ blædur / frilt mun heffe / med
Vrmum Trvar eg um þa , speñe /
A M & N.

XII. Psalmur.

Vm Krennaia Vtgaungu i Añad Siñ
til Grafareñar : Og um Engeleni sem
þar sæu og þeyidu i Græfne.

Ton / Sagnadar Alesing Aelsum þær.

Agradar Kvinnur Annad
Siñ / wtgeingu / so sem Rit-
ningiñ / gløgglega þetta grein
er fæiær / til Grafareñar æñ
komu þær.

Eskafi sem ad er Einlæg vñit / Ord
Guds so heima / þrenfest fñst / stado
D S for

føst er hun a allan Gann / ei hana
Dauden slita kan.

Elsku Kvinnu med Elsku Gied /
ette wt Meine lida ried / Jesu / peim
fær han allt eins, er / epter Daudan
sem lifde han hier.

Þær lauta ei af ad leita hans / liefu
ei þar a nokurn Stans / Martans
Last þeirra inelig / ei kunn skilia han
vid sig.

Elska Jesum Elskuga þin / D
Madur / so sem Ríkt Christu / stad
fastlega hans Last þa er / Dhrýgdan
leg og stadføst þier.

Sterkare en Dauden Elskan er /
Elskan Jesu þad sýnde mier / Elsk
unne slepte han ei til min / en þo han
slepte Líf sijn.

Morg Bæin Kvalana kunnu sýst /
Ríðrleiks Eld Jesu slækva vðst /
Angistar Flood þo falle a mig / Frelf
aren laut mig Elska þig.

J Nærmungeine eins eg ra / Elsk
una þier / min Drotten tíð / mier
bregost

bregdst alldrene Elskan þín / Elskan
vid þig er bregdest mín.

✠ In i Gröfena geingu heint / oront
nar Krísur med Lindid hreint / Baga
an Mañ sica hica hǫgre N lid / þrell
dar þar allmaga skelfast vid.

Móttul Skýnande hafde han /
Nýttan a ster og Skoosýðan. / Lær
doom Fagrañ hier frú eg víst / fell
han mín Soul wr Meine sýst.

I Ingismañs Afynd Eingelliñ /
Openberadest þetta Sin / alldrei elld
est Guds Eingla. Ner / Afku Bloom
þeirra sýfelli er.

Af Elle og Beikleif erum vier / a
Jordu þrædir Meðner / Syndan a
Berkan sw er ein / foddan af Adam
hreptum Mein.

Gledium off þo / ad Guds Eingla
um / gíðrunst lífer i Nimmenum / heil
brýgder / unger / hǫrfuer Þín / i hreirn
re Trw ef Lífed dvín.

Gamall / Beikur / med lwna Lund /
life eg Drottlen marga Stund / Til

Ninna þegar eg hverfa má / Neill /
Þngur / Styrkur verd eg þa.

J. J. Esu Gróf / a hægri Nlid /
Neilagur Eingell sat. Þar vid / gledo
ur sig Sæl mín Sorgbitin / Sannlega
nu og hvort eitt Sið.

Sitjande Eingell sýner mier / Sigo
ur og Nvöld vors Drottens hier / og
ad hans Strýd er Enda sið / unnið
Diofull og Nelvöste.

Efter hardt Strýd i Neimenum /
vid Nello mitt og Blood med Diofleo
um / Sigur Nvöld mun eg sanna fá /
sitjande i Glede Ninnum er.

En framur Sæl mín / stærum
vid / ad settest hier ei a Vinsire Nlid /
Neilagur Eingell / Nægra Reg / hans
Tign wtvallde Dýrðarleg.

Sóns og vors Nerra Næstign
hann / hier med fyrte a riettan Sann /
og Gud vid sjna Nægri Nlid / hefde
J. Esu Jess wtvöld.

Nann lodar og ad Nerrað minn /
med Ninnestann Guddoms Mættan
sinn 2

siñ / sie mier alltíð við hægri Hónd /
 hier þá castríða Meiness vónd.

Þr þíne Hægri Hende hier / Hæro
 ra Jesu ei sleptu mier / Nun fadme
 mig i Hæfka og Þýn / Min Vínstre fle
 og Skýlañ mýn / Amen.

XIII. Psalmur.

Þm Predikun Eingelsens þyrer
 Kvinnunum.

Ton/ Skapareñ Sciarna & Pera/ etc.

Blessadur Eingell eins sem
 er / i Ordum Gudspíallsens
 kunnigvort hier / Skýnande
 hvíttan Skýrða bar / Skick-
 an Guds Eingla fle eg þar.

Hæilagra Eingla Hælgust Dárd /
 hier káñ ei verða noog wísfærd /
 Klædnadar einfæis þurfa þeir / þessa
 mýn Seala giæltu meir.

Alltíð Segurðar Skýrde flein / a
 fletrum Einglum og Klæðen hrein /
 þeirra þó ecke þyrstu med / þáñen hæo

fa Men æ þa sied.

Þetta sýner mier Sidsend þa/sem
Drottens Einglar Nimmum frá /
hafa bræðad i Heimenum / hermunum
líkt epter Einglunum.

Sidsene ríetta / Skal mæn bláð /
set þier að bræða hveria Líð/i Guds
Núse þó allra mest / þa ættu Drott
ne að þjóða best.

Ei kom þu náken i þan Stad / æ
þier Klæde hafdu þáנגað / Ríettlætes
Sérwða skíærastan / skal aþar hylia
Lífamañ.

¶ Eingelsens fyrsta Ord það var /
þa urdu hræddar Kviñurnar / Dífest
þier ei / eg sie til Gans / Sorgande
leited Frelsatans.

Nvern ed Krofffestu Neidner Men/
þan er frá Daudum Vppriseñ / Ei
finst þan hier með sama Sid / so sem
þier fyr þan sköldust vid. ¶

¶ Anolegur Stytur minstur er /
Mossens Mætturu Mæðslan stier /
ei kan þun standast Eingla° Dýro / oss

eru þar til Dæmefi skírd.

En ef þu leitar Lausnarans / læt
mín Smá a Hæðstu Stans / Nod
viltu Dittast? Hættan þín / Med
Nimnestum Þrifs er upprifin.

Jesus þín blýðe Bræðgume / bærest
þerur / z sigrode / Dvina þína allan Hæ /
eingefi þeirra fær Balld a þær.

Ei þarftu Dittast Andskotafi / ei fær
þan sakad Christen Mafi / Fordæming
eingefi þínst þeim hia / Er Trælsarafi
Jesusum trúa æ.

Sogmæled ecke Hæðstu hær / Hætt
an Jesus þess Gilling er / Ei þan þess
Boloan ængra þig / af því Christur
took hana a sig.

Ei þarftu Daudans Dittast Þín / uá
efi er þan med Bræðde sön / og i Sigur
nu svelgdur er / soddafi oz Jesu þacka þer.

Dittast skaltu þu mæte Mafi / þín
milda Gud og Skaparafi / Sonorleg
Hæðsla soddafi þe / sön Ást til Guds
þar med þnlae.

Med Gudhæðstu / sem Bærmed þess /
Byrlæ

Þorior þier ÞKottefi Þttast mest / so
tetter hañ et til Keide þier / Klætt Tra
i þessu foolgesi er.

Þid Kvifurnar Eingell en nam
tita / Þpprisu ÞKottefis seiged þrað/
Þostulum hañs / so glediest Gied / grein
ed og þetta Þetre med.

Stæd / ad hñ mun þara þrað / þyr
er ydur i Galilæam / þar þæ þier hañ
fiolþañ stæð / So sem hñ ydur þetta ried.

Þ þer seð gløgt var gieted um / Guds
Eingell bñdur Kvifurnu / Þpprisu Je
su seigla Sañ / stæðelles Þetz nefner hñ.

Þ þu þad er þitt Þrd og Ans / Þ
þinfa Neiler Læknarans / heildur Stæ
er og sæder Þñ / Sañ þetta lænar
Mildeñ þñ.

Þetur gjordeð stöð Slæpa. Mañ /
Guds Son afþoot og netta vafi / þenñ :
Þ ð þrañ hñt med Gied / hañs
Synðar ecke miñast ried.

Stærstu Synðurum stærsta Ræd /
stærsta Nugsfoolun verde stæð / Þirn
Stöð. Synðare aldreð þañ / an þess þo.
ma i Ninnu Ræð. Þar

þat sem ad Jordeñ opþurr-er /
Þoppþrettur-Lake fæum vici. Guds
Næðar Þrusat Þregðast fag / Þersynd-
ugum / og þad er vift.

Gud hefur soared so til Gans /
Syndugs vil eg æt Dauda Mæne / Þerur
Mænsære spæde fitt / Sære ÞKotteño
þad giorde fott.

Eg meina vift ed ringest sie / Aft
Guds og Mosskun nælægres æt. Þdrande
syndug Sælest vift / foddast vid Þerur
auglæst.

Sialpur Gud lagde Adam æt / Einn
Klædnad þa hafi næst fæ / Mætt Kætt
lætes mun hafi mætt / midla þegar mig
næst fæ.

Eg meinte ÞKotteñ uppá þig / æt
ætt vift JEsu forlaet mig / Eft mætt
þa þinna Mosskun mætt / mætt þa fætt
þæt mætt Þætt / Amen.

XIV. Psalmur.

Þæt Heimþer Kveðna Kætt. Þreg-
me / og Christi Opentæran fætt þeim.
E Ton /

Ton/ Mitt Giarta hvar til þryggest þu.

R Bifurnar gladar geingu
heim / frá Gröfene med
Dóðskap þeim / hvorn þær
hugdu að tíma / N. Errans
Postulum hryggvum þa / sem heilagur
Eingell sagde þeim frá.

Eftir sem þetta er nú skied / i því
Bile þeim mæta ried / N. Erran med
hægan Sid / Neilar / sagde han / freud
þid / síst varð þa a Gledenne Bid.

Nær að hans Footum falla vafi /
fadmande þa / tilbædu han / hrædest
ei / N. Erran tier / Brædrum mínum
hvirte þier / brædlega það sem greine
eg hier.

I Galilæam gange beint / goðder
Sveinar / med Lynded hreint / Þar skuo
lu þeir mig sína. Orden þín I Co
su stöðug stæ / Stadfast Traustet set
eg þau æ.

N. Bad kom til þess / min N. Erra /
fprst / þa hrelldre Mariu þu hvirto.
est /

est / hun mætte ei hræra a þier / en
 Kvinnur sem nu komu hier / flöppudu
 um Fætur þinnar sierhver ?

Magdalena i Trugdum traust /
 frwde þvi stad og Efalaust / ad varo
 stu Bypristi / en hinar bændust vid
 Brensleik sin / brædt þær aumkar
 Kærleike þin.

Þvi liestu Nerra hñr i Lund / hier
 þau Beiktrwud Dygda Sprund / fæ
 ad þreif a þier ? Nver þeirra og þig
 sialfan sier : sön Trw gjorde stadfest
 ast hier.

Beiktrwada med Banmætt sin /
 vill ei þijn Gæska / Drotten min /
 fræ sier burt hrekia hardt / Wesskunar
 þinnar er það Art / aungvum Naudo
 stoddum veitest hun spar.

Brækadan Keyr ei brókur þu /
 Blessade Nerra min Jæsu / Trw
 min þo vást sie veik / hælflöten þu
 ei fæfer Sveik / Kraptar Mæns þa
 fara a Reik.

Trwar Banmætte minnum mest /

Willdeñ þijn Jesu hicalpe best / eg
frenste á þig Eirn / Ást þijn forlæt-
ur alldreir neirn / sem ad þier leitar
Drotteti min hreirn.

Lýkamlega ei lienast mier / Eausno-
are min ad fíá þig hier / og fadma
Bætur þijn / en Eallauft þad giore
Eruen min / til þess mier eilíf Dyrðo
en þijn sefín.

Eins sem Jacob eg alltíð skal /
en þótt þu bygger Ninnu Sal / min
Nerra hallda þier / i hreirnre Eru
þa hlofnast mier / hvørskins Blessan /
Eftlaust þad skier.

Mier þíker / so sem Willdeñ þijn /
mier lofe ad hallda um Bætur þijn /
þa Nollu þitt og heilagf Blood / I
Kvöldverð þínum Gæstefni Góð /
giefurdu mier / so firrist eg Móð.

Ecke einasta eg kafi þa / um þínar
Bætur hallded fíá / heildur Ealenn
mög mædd / Blood af þeim sígur
hrellu og hrædd / Nelgre Nandar Svól
um vel grædd.

Örrans Fætur í Heime hjer /
hafs Þienara ríeft föllum vier / sem
boda Guds Ord best / ef Ydrunarlaus
þu að þeim setst / áumur Mañ þad
giegner þier vest.

Ög vil þig Heidra æ og nú / Ölsku
legast minn Jösu / og virða Þíðona
þinn / Ö Ökottu fær þu Fætur minn /
í Fridarens Land þá Níervísteñ dögn /
Amen.

XV. Psalmur.

Þm. Þitnisburd Bardhalls Mañ
aña / af Þpprisu Christi.

Ton / Sall et sa Mañ sem þapna Ean.

Þíðner Strýðs Mañ / sem
Nistorian / hermer til Bard
halls sekta / Þpprisu Chri
sti allan Ean / athuga naðu
ríekta / Þarðskulftast / eirnesi Öingil
en / er í þurt færde Grafstemu / allt
lílu þeir a þetta.

Þara þeir þó med Selmtre heim /
 Þorngium Presta að greina / allan Sati
 leik frá Atburð þeim / ei þar að nokkuð
 leina / : Prestarnir þegar heyrdu hler /
 Hørnest þad allt tilgeinged er / Ræðo
 steppu stopna eina.

Ærna Þeninga gampu greidd / Gud
 lausum Bardhalls Mæsum / so feinge
 þo til Læge leidd / og leinde Røsum fæst
 um / að Jesus hepde upprist / Sæd þa
 Lwnef sompum vid / haffis Sveinar stao
 lu þonum.

Aller Samþæðer urdu þeir / eingest
 þist hler a Þope / Giallded wlgreida :
 gat et meir / giort hler þeirra Akæse.
 Þr Guds Ristulle þesser þar / Þioopar /
 sem Silpre Judasar / held eg þurt stoled
 hope. ➔

Þu Egginnar Þodur lærdur hler / Eggess
 ar Kaupmest vestu / Læge wtbreida /
 Eggess er / med Løstum þeim allra mestu.
 So sem lögur er Satans Þioon / Sall
 esse kaupur eilæpt Lioon : Þu Eggess þad
 Rugfestu.

Sakleikast þa þu seigia ætt / sýst
 skaltu Músi þíni þílla / með Mótum / sem
 þessi þísa þíllt / að framþerir Eðge
 Zila / og Mællaus verður í fæðre Sot /
 til foddan Dhæfu þíðast Rof / Stigþind
 er / vest sem villa.

Neidner Bardmei / til Eðge floost /
 stetu sig Presta gíða : Agþindest þeirra
 bleckte Bríost / hólad Stald a að víða :
 Þýpa sig símla eirneñ med / Oðgd hvo
 er þeirra stwga ríed : Samvíska aungo
 re síða.

Þ Þrostest gelm vorr Þþervalld /
 et lant þad Satan villa / að þigge edur
 giepe Stald / so giore Ríettindum spílla /
 Þ stierhvoru ræke Sakleikast / Sato
 þelle alldrei Ríettíntast / lant þad et
 Gullad gílla.

Þper Gröp Þþsu erum vler / aller
 til Bardhalds setter / haffo Gröp Ehet
 stíða Níartad er / Nreñ Tæw Eðndwæar
 ríetter / Þ hvortum vaktia eigum þast /
 Et stetur hönur nelen þadast / nema
 símlfra vor Spnd og Þretter.

Eft þær villt þu hállda hía /
 Níartí Klára Sól mín blíða / Sopande
 ecke stertu þá / so mæter straungum Svíða
 þá: Þat þu og bíð um Níastod háls /
 sem hrekrur burt. Þardhalld Andstö-
 ans / æðste Lausnareft Eíða.

Opt Soplar mig / þá æ eg hær /
 Embættis míns að gícta / til Þorkun-
 ar þad virde mæ / Þors þu Willda
 eft sæta. Nafis bleffud Næd mín hille
 Þrot / Nafi læte ecke verða a Þrot / sem
 vaker / Soepn míni bætta / Amen.

XVI. Psalmur.

Um Þtgaungu Læresveinaða til
 Emaus.

Ton / Aþ dítþre Srygd atalla eg þíg.

Eft Þorgeir med Nrygdara
 Nag / Nættans Lætr Soem
 ar ganga / a háls Þyrsta
 Þpprisu Dag / Eymd Níartí-
 ans hær stranga / til Emaus stér ætla
 þær /

þeir / I Jerusaleu þreidu ei mitt / hvar
aungva Nuggun fanga.

Þá Grundarnar þá geingu þeir /
Grænnir i þetta Síne / um það töludu
toftir. Þeir / sem tilbar i Stadnum
íne / hringver þó minnst. Næst á /
hvörn ei Þpprisei meintu þá / mest var
hafi þeim i Míne. ➔

Þútt þu I Esu funded fæ / þræ
skil þig Veröldine / frá Dugdlegu
um gíor þu gæ / med Síde / Næsta og
Síne / ap Veröld Ilt þu ætíð þær / a
Dord med þeíe Satan vær / Neill so þær
þamle þíne.

Þá Verölden sem hgrast þier / hun
læst þier Gadm síð breidda / So sem Dæ
hla Síndud er / med Svikum þig gíorer
veida. Samson híd fyrsta fængenn var /
i Gadm elstudu Noorunnar. Síð til þíæ
Svikum sneida.

Nolldeger Mest med Nolldeguni /
þier þó umgangast fæ / Næstogset einu
med Nænglatum / og Næun sw margast
þíæ / frá Nægdan Gudlausi a hali þig

samt/ hvortum ad soðta/ miog er samt.
Guds Ditt stierhver gæ.

I Afla Stad mæ athuga / um
þessa Læresvæna / a Feida Rensu þer
framhaldna / sem fegurstu Skriptur
greina / til Emaus fara hugdu hter.
Nallda þad Kaupun allmarger/ nepndt
vera ap Batne hreina.

Ap þvi sœ Stadur styrktur var/ med
Stoor Botnum marga Bega/ Flootta.
Mæi gætu geymt sig þar / þo stordest
Opsoðn brædlega. Og sig fæingu þar
Þhulla / Þæhalded / þa Standmafla/
Neipt/ þeim hootade Trega.

Staddur ætu þu mæte Mæi/ mæddu
ur a Bæpperd þiæ / hter medafl bygger
Neimsens Ræi/ og hreft i Beræðidæ.
Til Emaus Kæppast ættu greidt / Ei
þad Zardneska gyllder netit/ hældur Nim
veste Neimæiæ.

Þar er þast Slot / þar Frq. Stad
æit / fyrer Dvium þqnum / Þhulltur
þwa æigd mæit / æungvum mæter þar
Þqnum / frafl ap Stool Lambsens
þloota

þlúota þar / fegurstu Þatnspóll Gled-
efnar / med Gílgpum Sællert skrum.

Fra Duguleguni untu mér / Þo
ÞKollert hirt ad gænga / læt mig ecke
i Neime hirt / Nlutskepte med þeim fan,
ga / og þa Beggerd er æte mæn / Gæ bid /
gled mig i Rýke þqn / Þm alla Gílgþ
længa.

I Þridia Læge þad er efi / þier Sæl
mæn athugandi / hvarier þeir Keisu
mundu Mæfi / sem mæddust þier Bego
þarande. Læresveina vors Læufnara /
Lioos Gude Þrd bmda auglfsa / hallens
i Norma Stande.

Gæ þu villt Madur ad þu bert / øde
lest I Gsum ad þísa / Læresveitn hafi
med Sæte siert / síst læt þig Neimefi
gísa / Blessað Þrd hafi med blgðe
Lund / breid wt og medkæfi alla Stund þ
Þodum hafi best skallt siða.

Nañ umþrafi all þu heidra ætt / hafi
er Gud þífi Læufnare / Kross hafi Þo
þyeda öldrei mætt / efi þo hoñ leinge
vare. Þ I Gsu læt þu allt þd mig / Gæ

sta/ Þrása og Dítka þig/ hiet a medan
eg hiare/ Amen.

XVII Psalmur.

Þm þad hvornen Christur kom a Þeg
enum til þeirra Sveggja Emmaus
Reysu Maria / og i hvore Rytting
hafi byrtest þeim.

Ton/ Ep Gud er off ei siulpur hia.

Espjölleñ seigia/ N Erra
an hñr / hafe sem Þegfara
ande / komed og nælægst
Krapta dñr / tíora Sveina
Reysande/ Þeim þar samlaga sig nam
han / so sem hñ Þridre Ferda Man /
þeirra so þverre Bände

Tafnframit þeim bændum JEsus
gicet/ JEsu samt þecktu eige / fñr
er Sioon þeirra Nulda hieet/ hñ var
a þessum Þeige / halldeñ / so þeir ei
hugdu hiet / N Erran vøre i þor med
þer/ so frai eg Ritning seige.

Sim

Sjá hjer og skoda Sál mín fjar /
 Síne þíns Jesu blíða: Gudo
 hræddum er hann allstund nær / eins þa
 við freisting stríða: Veittrwada hann
 viðrietter: Vanfæruni Styrk og
 Huggun hjer / Ef þarstu þvi að
 fygga.

Hvar sem að eru einn Sveir / eða
 Þrjár kemmer saman / J. Nerrans
 Rafne / þar hafa þeir / hjer sjer J.
 sum Rættamán / þeirra á mille midt
 hann er / ma þeim so ekkert granda hi
 er / þa hann er fyrir framan.

Þrá Njörd Drottens hjer höfdu
 Sveir / Nerrans Sauder hjer flw
 ed / á Villu Stig hættum voru þeir /
 var þvi Salar. Tíðon bryd / Ef upp
 leitad þa ei hefde hann / sem Njörder er
 besta Gud og Mán / og þeim villtum
 viðfryd.

D Jesu / Jesu / opt hef eg / J
 hjer frá Njördu þíne / villst á Glot
 unar vondað Beg / Velferd nær tap
 að minne: Ef þu hefur mig uppleit.

ad/ Ædste S. hrder/ og samlagad/ Saud
um þannum hvort Sisse.

Et hystest Drottinn allum Egd /
Þa upp var risen frá Daudum :
Sveinar hans og so Glibodein frgd /
sem spiltust af Sorg og Daudum /
feingu hann síð / en adrer ey / eingest
Easi þar vid seigia Rey : Sönnuð hann
biargar Saudum.

Læresveinar med lifsfre Lund / Lof
Drottinnis Sveit vðfrægia / þegar
þeir Jesu feingu fund / frá hvors
Mælægd ried bægia/ Kienemönum og
heidnum Her / Nreckier / Bondska og
Eastaner / Er alldrei lietú siglægia.

Ef þu villt Barn mitt/ sðlast hi
er / ad Jesus þinn Gressare / Sie æ i
þvlgd og þor med þier / og Þodurlega
bevarer/ med herlogu Tale hann avallt/
i Niarta þitt in þu locka skallt / Bist
hans so hia þier vare.

Dwurnar hræðast Nrafna. Mæl/
Nllood Blfjens Lombein flýa / Gior
þ. er ei skalfum Svit og Tal/ Synder

med Orðum drygja/ Munnþofnud vönd
 að varast skalt/ vit/ hafi burt stögg-
 er Gud avallt/ So færdi ei Svlgð
 hafi nýa.

Eg blýgdast við að afþuga/ Býppe
 föstur sumra Maða / að Børnum
 þeirra/ sem berlega / býrtest og Raun
 vill fána/ fyrir en þau kúna SÁDER-
 Dör / Foreldra vöndra rekia Spör /
 Sveria / Bólva og Baða.

Við eg þessi gætted gooder Rest/Gud
 mun af yður krepia/ Barnaþia yðar Sam-
 va sefi/ er Satan þiect Snorum vopta/
 Leided þau ung til Laufnarans / með
 liupum Ága og Rtefing hafi : Nýgg-
 ed ei hiet við tepta.

En frammar standu Sam mæn hiet /
 Sörgande Læresveina/ Til Emaus sem
 ætla siet/ að para Rupsu beina/ S affare
 legre Áspnd þa / eilífur Guds Son lies
 sig sía : Giet eg so Ritning greina.

Eg veit Gudhræddum eru þia / D
 minn Jesu Blessade : Noar heilist sem
 að þu hittir þa/ Nörmung tíme eg ei ska-
 ver

de/ En stundum þeir ei þættia glögt/ þá
na Afynd so þróott og snögt / ems sem
i Willu vade.

I Eftling Þrepalldre lýt eg þig/ Eftur
snare mifi þá blöde/ koma til vor og fjo
na sig. I Sorgum vorum og Stríde /
Afynd þá I Eftu Andleg er / I Orde
og Sacramentum hiet / Eyrndardoms
þuli hram Eftde.

Eftre iæ eg þa Afynd þá / a öfari
Natt ad flöda/ eft med Trwat Augun
um mán/ öfari so þirrest Boda. sem Af
atlegan sit eg þig / so þána Eftling ber
þ mig / þa Kross þá þu kemur ad Boda.

I Krossburdenum Kierleik þá / Eft
eg ei glögt ad lita/ Banmattur sterkur
vöft er mifi/ þa verd eg i Eftindum fitta/
Nugskots Sioon mán er halde þa/ fitt
hygge eg þig ein Framande fitt / Eft
Nuggun ei vill fitta.

I eiginlegre Afynd þa/ eg þa þig lq
Ea fienan/ N Eftan mifi fitt / þa Nare
ma-Þroo/ helg Næd þá og Forþienan/
Eftamans Blessan lætur hiet / og Eftan
þa

þa Andlegu veitast mæ / þa glefst a
Raunum Ríenan.

I hvorre hellst Ásynd Nerra míf /
híer villtu mæ þig fína / Niartanlega í
fíerhvort Síð / Sól mín Egs Nælgæd
þína / Einmana eg þa ecke er / Eingla
ana veit eg þýglia þíer / allt gleður það
Dnd mínna.

Kom til mín I Efu / Kom til mín / Kom
ei sem einn Gramande : Eg bíð / Næ
lægdar alldrei þín / Numur verð / eg sáfn
ande : Nerra míf Kom og hjálpa mæ
er / Níalpræde þitt mig þurt leidd / híed
aí wí Narma-Lande.

Etgefllega þa Ásynd þín / eg fæ
gladur að stoda / þorpefi frá öðre Níno
gd og Þín / hvors kyns Gyndum og
Boda / Soolu fegre þar síe eg þig / Sool
Ríettlætessins / þvar ed mig / eilípp Dýrd
æ mun stoda / Amen.

XVIII. Psalmur.

Um Samtal Christi við Læresveinana
a Bergenum.

Ton / Glæsku Guds vort þrygum.

L Ausnarans Læresveinar / litu
 Soer Frelsarafi / þórugur
 hafi þó meinat / heildur Beg-
 þerdat Mafi / hvörn þeir sig
 hugdu sían / Augumum Narmar heildu /
 Njörtuð i Gfa felldu / Nætrafi ei þeck-
 tu þa. ➔

G Ræðarefi giefur ecke / good Ræd til
 Læfninga / utafi hafi andur þecku /
 Þrðsoð Glæddoomafia / Nætrafi eins
 Nrelida spyr / Sveina / hvad Samtal
 þallde / sem þeirra Nrygdum valde / vöf-
 sem þad viffe ei fyr.

➔ **E**leophas kløft med Sifne / Chri-
 sti Spurn soarade / I Jerusalem ifne /
 ertu so Framande / grensløst þu þurper
 að / þot / er a þessum Dögum / þar he-
 ur giorst ? sem kløgum / Nætrafi spyr /
 Hvad er þad ? ➔

Nætrafi hefur þad Sifne / Narmung
 þa stríðer an / vill hafi að aller ifne /
 Aftseme hafi þar fræ / Med Bæn og
 blingre

blíwgre Lund / Gómdar skinar augliffe /
og hánun þær framvögge / a hvoore Nar
ma^o Stund.

Allt veiststu Adste N Erra / allt a
Nimne og Jord/ allat Dridædur hver
ra/ alla Nuxun og Gírd/ en þo spurð
er þu að/ hvað þína Sveina hrellde /
N vad þa i Sorger fellde? Allt þo
þeckfer þu það.

O Jesu / Elfskañ blíða / Ungur
mitt best þu sler / en þo hræd eg ma
lsta / Audmiruður þyrste eg þier / Og
Niartad Nærmum þíad / Dyrna eg
Elfsku þíne / Almstaddur morgu Si
ne / þa hlöfnast Nuggun bræd.

☩ Elephas en þa inær / um Jesu
sum kolum vier / oss til hán's alltid
míner / ædur var með oss hier/ Spar
dooms Frægd hafde hán / Mættugur
eins i Ordum/ og i Verkaña Gírdum/
híam Gude/ og hværn við Máñ.

Náñ vorer Næsfud Prestar / hier
med Lands Foringiar / kentræu i Kval
er vefstar / Krossfestur so hán var /

Bier meintum munde hañ strax / Isra
els Ríste rietta / Reiknast nu um fram
þetta / þesse Tíð þridia Dags.

Verdoom Lausnarans Þoonar / láte
þier aller best / ad Trygd þeirra Bm
þoonar / ei hafe nokurn Brest : I
Orde og Verfum eins / Máttuger
eiga ad vera / eckert moof Rieñing
giera / Ills alldrei orka neins.

Þeir sem ad þlíða giera / þæg Ord
Guds Lærdooma / en láta ecke vera /
Jofaner Verkaña / samhlöoda Rieñ
ing sñn / Ein Nönd hvað upp nam
bæta / Þñur brátur / so giæta / þeir
ei ad þwengre Þñn.

Mein Jesu Synder minnar / med
Selskap Syndinga / þig selldu i Kval
er þñnar / þig gjördu Krossfesta / þær
voru Sof þar til / Drottinn ad þu
varst Deyddur / og Dýrdar Begfemd
sneiddur / eg þess nu ydrast vil.

En þñn Þósti Endurleyfste / alla
Þíood Beralldar / af Niarta eg þvi
trepste / ei gieta Syndernar / hamslad

nu Herra fíar / ad eg Jíngaungu
næ / i Ríffe þíft / og fæe / Dýrd med
þíer Drottén fíar.

D hvoð Sæll eg þa saña / ad þu
frelsfader mig / Lífss a lífande Maña /
Lande nær fle eg þig / og Hædstu Hefð
med þíer / lætur mig Herra hlíoota /
og heñar um Eilífð nioota. D Gud
þess vñtu míer.

✠ Næst þessu nædu off hræða / nock
rar Cleophas tíer / Kvíñur / er allt so
ræða / eins og nu seigium víer / ad þær
Aar Deigis snart / hía Græfene
Græfnar stundu / Guds helga Einge
la fundu / víð hafi þo vart ei vart.

Og nocker af off geingu / wt ad
hans Grasar Stad / hafi ecke hía
feingu / hvørneñ sem grenslast ad / en
allt Sorgfuller síar / Læresveinarner
líwfer / líft med off Sínes Hríwfer /
sem Kvíñur sögdu frá. ✠

D þu Cleophas fíære / Kvíñurnar
fíelfdu þig / goodaþ þo Þodskap
þære / best sem ad gledur mig / ad Chri

stur uppríed stór/ Einglar þáfi Sann-
leik fagdu / so og fyrir þær lögdu/ að
greina glögt þar frá.

Sama Þostular þrúder/ Petur og
Johann sía/ so sem þær svíðu Brúde-
er/ samt varstu Gleofha/ Ljka Lags-
Madur þín/ Þantrvadur sem være/
víst eige Drottinn líare / af Dauda
Þppriðin.

Auf þessu árdur títe / Endurlaus-
naren líar / Nans þegar Níervist
líte / og Nollu sítu yrde Nær / þá
samt á þridia Dag / frá Dauduna
víst hann villde / Barna þess eingena
þýllde/ rýfa/ með Nefdar Nag.

Af þessu augvu trúdu / Num-
er Læresveinar / Nugsfoted Narmar-
lúdu/ Níartad Ungisten líar / Gledes-
Fregn síntu sítu. Skal mín þá Kross
þig þíner/ þóott nokkra Nuggun fæ-
er / hun opt til Nrygdar snýst.

Beik Trwa velkest iðdum / víst
sem i Mlou-Gróu/ Skip fyrir Stora-
me stríðum / steipest ei allíð þó / þvi
Drottinn

Dröttinn leggur Eit / Saki ei Keir
brotinn brýtur / Breiður hafs Nialp
ar náttur / þegar hellst þarf hafi vid.

Eg truve Dröum þínum / O Jesu
su / gled þu mig / og Þorkell Beileik
mínum / vil eg færs treysta a þig / midt
i Mafraunum mín / Sorgernar þo
nig þíðe / og þær staldast afbræ /
Batn það snýst seín i Býn / Amen.

XIX. Psalmur.

Um Predikun Christi / þyrer Læra
fveinunum a Beigenum.

Ton / Mætturinn öll og Þole Mæns.

Mur er greint ad giördur
Læir / Gudhrædder Læra
fveinar / herma Jesu hvad
harma þeir. N vor þa med
ödrum fveinar: Þeir trödu sýst / þvi
sem var lýst / það Christur risen væ
re / Dauðanum frá / Græfner þvi
gæ / glediast víst þo þeim bære.

H A Eleophas med sagðan Gaf /
 Særen feggia opnade / JEsus sem
 lifur Lænis Mañ / leingur so þau
 ei skade / i Bndernar / iñhellte snar /
 allra fyrst þenku Býne / og straffa
 ried / Aogftan med / Ord hans fræ eg
 þad sñne.

E Þ pier Neimsker / Evad N Erran
 hier / i Niarta Treger lqka / øllu ad
 frwa er Ord Guds tier / athugum
 Xdu slqka / og þeim sñðan / seigia ried
 han / So hlaut Chrifur ad lqda / og
 i Dgrd syn / Endadre Þñn / Sñgma
 med Begfemd fefda.

S Eimskan vñst falla hvørn þann
 mñ / sem hafnar Gott ad skunda /
 og E vnad fester ecke a / Ord Guds
 nie vill þu grunda / En Nollas Eim
 send / h llður med Fcend / Nættulaust
 fr gja tære / um biartan Dag / med
 Bernsku Lag / Blis sem han tendra
 fære.

Neimsker forsmær Nggenden /
 Neimsker er Bantwadur / sem Orðo
 um

um Guds ei sifir sefi / so hafi þeim
frenste gladur / Drönting i / opt fello
ur þvi / ecke vill Dröttne frwa / og
sier til hafs / fyrer utan Stans / af
Niarta gladur snwa.

Öll þín Drd eru Ande og Eif /
D J Esu mín Gressare / Edsta Nugg
un og ædsta Niff / Edst Traust / þo
Sorgefi vare / En samt med þeim /
hreckvissafi Heim / hentar marg opt
advista / Pienurum þín / fra þvingo
re Þín / þeir so hafi kúne slíta.

Eat þier þvi syndug Saala mín /
sist þad forþecknast kúna / Guds
Þidon þo straffe Glæpe þín / gör þon
um heldur un / sem leider þig a Eif
sens Stig / Eogmæls Drd þo hafi
ræde / og Astar fws / eins sem J Esus /
Under hreinsadar græde.

Erra þa viftad hafde hardt /
þier sýna Eæresveina / aptur þa hrella
da huggar snart / hafi nærde þáinn
græna : Hlaut Christur ei / hvær fved
ur Nep ? Hier sljda Þínu stranga / og

þar eftir / sem aður tíð / in i Þírd
 sína gænga.

Pu hlautst mín Niarkans Nerra
 Eir / Nier líða Þísl og Dauda / Eynd
 laus / Neilagur / Nreirn og skær / hvor
 skins fanstu til Nauda / so frelster
 Mañ / Fortapadañ / Faderen flætt
 af riede / aður en vier / vorum skæpter /
 af Billa þíne þad skiede.

Mín Jesu eingæn þreingde þier /
 þungar Kvaler að líða / nema þín Aft
 sem eilíf er / Og Mañkyns Tøpun
 strýða / viliugur þvi / þig gafstu i /
 Þræning og skædstu Þínu / Aftæn
 þín best / Eynden mín vest / olle Kval
 ræde þínu.

Mín Sæl / þess giæftu sterhvært
 Síñ / so og þad vel hugfestu / Biliug
 ur leid Laufnare þín / Læging og Þísl
 er vestu / fyrir Eynd þín : Þessa hañs
 Þín / þier læt Oppvækning giera /
 að viliug þu / Þiooner med Trw / þess
 um Eiwfasta Nerra.

Medtak og viliug Christi Kross /
 Aloff

Kross þínd ef skaltu vera / þvi þad
er eilíf. Þra oss / Epter JEsu hafi
bera! So líkjunst vier / i Þeime hier /
Nrygdar Mýnd vors Frelsara! Þýrðo
ar-Mýnd hafi! Eyðar til Gafi! so
mun og a oss vara.

Þessra Tíma Mooflæting mest /
Mier gírer Þýrd eilífa: Þess Tíð
vil eg bera best / Þol mitt og er moof
lífa. Kom JEsu mín / med Krossen
þín / Goronu mun mier gífa / Þýn
Næðen blýð/ þa þýtur Strýð: Þetta
skal eg sjást efa.

✎ Ritningar allar ína ríed/angrud
um Læresveinum/ Nærra vor JEsu
sus hýrt med Gæd / af þellstu Spæ-
dooms Greinum / þær sem um hafi /
hermu med Gafi / Nalgafi Mosen
fyrst tíade / Eirnen Spæmen / alla
i Gafi / Þfleggia best hafi næde. *Ey*

Þýg/ mín JEsu þíe eg best/ þýns
Þrds af Næðar-Næðu / þvar við
Gafi mín sig huggar mest/ J hverþins
Gorg og Næðu: Þ Gafons Bloom/

Orðesi þín fromm/ Alldengard þáñ eg
 seige / er gledur mig / þar fífi eg þig/
 Það giefst mier vðdar eige.

Sem eitt Gull. Eple er J̄sus /
 i Silfur. Skál Ritninga / það Hnoss
 miñ Ande elskar fros / eins nær mig
 Sorger þvínga / Lættu Þrð þín /
 Vnd gledia miñ / D miñ Lausnareñ
 fromme/ J̄ Líf og Dend/ i hverfens
 Rend/ Einum a sýðsta Doome/ Am.

XX. Psalmur.

Uþ Bæn Læresveinaña/ að Christur
 väre hía þeim.

Ton/ rzu þęst rzootten og hylur Dag.

Læresveinarner / Lausnareñ
 med/ Loðens nallægiast Kaup-
 twneð/ þa var Dagureñ þrof
 en nær. Þar af Sæleñ miñ
 Suggun fær.

Loðens Pilagrans Gængur miñ /
 Gíörer að þrioota Eñi hvört Eñ/
 miñ

mín Gynnda. Reyfa Gending fær/ um
sgæder hja þier Þ Krossen fæir.

Þ Emaus Minnest þu eg kienist þa /
eckert fann mig þar leingur þia/ emgo
en Þiofull mig æstræða/ Þ þvi Heim
fyrne Blessaða

Ungver Klandmen þar angra
mig / Silf Þærd gæfst mæi fyrer
þig / Frelfare min og Nugar. Nægd /
Minnest Sæla med allskyns Nægd.

Þ Jesus liet sem hann lysti hær /
leingra gænga en Sveinarnær / þa
Kauptunenu komu ad. Þ Christenn
Madur Nugleistu þad.

Þ Jesus optlega sner sig / sem hann
vilie forlæta þig / Krossen þegar
þig þiaer mest / þina Træ so hann
reynne best.

Þ hvad mæger Guds Afvæner /
ætt hafa stætt ad reyna hær / Sem
hæfe Gud þeim hærfeð fræ / og hærte
ei framær nætt um þa.

Þreistung stæ ef ad þiafar þier /
þu Christen Sæla/ gæftu hær/hvad

til Bræda heilst þu fær / af Herra
ans Sveinum þetta lær.

Þeir neyddu fróðan Fressarann /
frá sér ei vöfja gjörde hann / a Daga
en lǫdur meir og meir / Miðg tekur
Kvöldu / sögdu þeir.

I Bænum vorum víst með Gafi /
vjer kúnum neyða Lausnarann / Gafi
so oss ecke hverfe frá / Nær uppa
Dæmni sína mæ.

Goddað Naudung af Eyndugum /
sem sér i þeirra Bænum/er Drott
ne fær a allan Gafi / allrei víð hana
styggið hann.

Allrei mislíkar Aftsemd þín /
O minn Jesu/ þo Bæni mín/ neyða
þig Niartans Herra fær / Nær
mæ vera/ og ganga ei fær.

Víst ei burt Jesu minn frá mæ /
mig láttu frá að halda þær / Nær
þig ecke i Nærmung mín / Nærpar so
allrei sakne eg þín.

Gingen Tunga vtskúra Gafi / all
ra víst jeg einn fævís Mafi / Nær
stóra

Skora Naudsyn hofum vier / Nærra
 an bidia: Bert med oss hier.

Alf þvi nu Kvældar æred mig / I
 Neimenum a margan Beg / I hværre
 Stiet þad sýner sig / soddan ma Tjod
 um ængra mig.

Andleger vellast Willu i / Væst
 Ean eingest ad nepta þvi / og þo ad Rit
 ning rædd sie hrein / Raung Bert giora
 þo skorum Wein.

Kieñemen blyndar Bæfserg vest /
 hólud Agyrnd er þar vid fest / Og
 Næsnis Tal fyrer Nofdingum / hvor
 med er tortynt Scalunum.

Sitæppunarleyseum Spnda Sid / sodd
 an Løstu opt festest vid / Noogværd æ
 þad ad heita Bljod / Neimsens a sjoðtu
 Røcktes Tjod.

Gior þqns Embættes Guds Ords
 Þioon / Gior alldrei neinū Salar Tioon /
 Lærdoomur sie og Lqferne / sem Lioos
 tendrad i Kvæld Røckre.

Nia Beralldegum vante eg med / væ
 ra adsjged Kvæld Røckred : Ep þu
 Medue

Madur villt að þvi gæ/ Eg verð þar ligg-
 led miðast a.

Neimsker og marger Nælsþ Blynder/
 3 helga Baldstíett ífróða sier/ Dæm-
 ar sitta í Deominum/ dragast þvi Lög a
 Eyrinum.

Mætur og Gialld/ þó Mællauſt ſie/
 mærgum ſnere þrá Ríettvæſe/ Driett leidd
 opt ſa Aume þvi/ Ef þínir Ræku geino-
 gu frí.

Athuged ſígt good Þperosld/ Ræ-
 ekar þvæ eſt lögur Kvöld/ ſtundet/
 Guds Dittu geyma beſt/ Good Ríettvæſe
 ſo viddhaldet.

Niðſkapar Stíetteti eineti er/ 3
 hvetre Kvöldu virdest mæ / Egtæ
 Niðonæti Elſkæti blæ / opt vill kvöldna
 um þetta Lgd.

Börneti æn Aða uppalæſt/ 3dra For-
 eldra nema Laſt/ Ete / Þioopnæd og
 þeſſe hætta/ Það ſo ſem eſte ſkæðer þar.

Af Niðunum væi Svíketi ſiæ/ Sorg
 leggt er ſígtu greina frá/ Oblíðne ſtoð-
 ra / Blíþvæð með / 3aſtupor mærg og
 bramð

drambfomt Gud.

A Koolden Soolefi undergar / O
pu Riethlæti Soolefi klær / Lqs Neim-
enum i hvorte Stiet / hafi so stunde ad
glæra rieth.

Koold þissar Ape Etemur hter / Ehti
stet. Madur þess vænta ber / A Kooldæ
hoeriu / og hvorta Lqd / hysg þar ad
safnast / Sæl mæn biqd.

Koold mæns Lqps hlgtur fema vafi /
Eoft þad þiætre ad vera sst / I Dag
mier Lqssens auded er / A morgun Eafi
stet / eg deya fet.

O Jesu / Jesu / Jeg bid þig / Jesu
þorlættu alldrei mig / I Lqfe og Dauda
Dudu mæn / Dbrngdul hugge Nalægo
þæn / A M E N.

XXI. Psalmur.

Þm þad hvornin læresveinarnir þeð
lu Christum i Gestu Nerbergenu / og
fneru aptur til Jerusalem.

Ton / Jesu Christe þig kalla eg æ.

Eare

Æresveinar sem ædur er / um
gieted / Nærafi bædu / hia
fær vera / þvi Næm ad þer /
hvat med ødrum so tiædu : og

Jesus liet það epter þrú / i þerra Bana
um neiddur / og blýðast beiddur / til Raup
twinsens so komu heim / Kostur var þas
til teiddur.

Dviflande a allan Gafi / Er Drottinn
vor Frelfare / Spndugs Mafis Ban
þo sigtar hafi / so trwe eg laungum þare.
Gull. Biddur Neidner gæddu fier / God
sqn hia fier ad binda / med Bernstu blynd
da / Almarit Drottens i Neirwe hier /
þygg þier ei so Tmynda.

J Wylkunar Þorum er eg þqn / Tio
læstur Jesus goode / Aldrei flepper þu
Wdu mæn / i nockrum Sorgaro Moode /
Aft þqn þorlæstur alldrei mig / eg þa gis
ee þig bidia / mig stækia og stidia / hia
mter Bæn og Trw bindur þig / betur efi
stærk Gull. Biddia.

Jesus gieck tñ i opnad Næw / og
þu Þord settest nidur / Brauded tock og
það

það bleissar þw's / þraut eins og þafis
var Sidur / Læresveinum það liet t tie /
liwput med Ricerleiks Dædum / þot þqite
þædum / þafi t þot Augusti opnade / a þq
um Þionum tædum.

Jesus bleffade Brauded h'er / þraut
það so Læresveinum. ➤ Athuga þetta
ellum þer / t Þordhallds tættum Gremio
um: Almen Ræsligð þo þetta var / það
so Ritningesi þreina / gioter off greina /
essi Sacramentum ecke þar / et h'er talo
ad / eg meina.

Alle þitt Þpphellde þiggur þu / þess
giættu Sæl mæn tæra / ap þqns Skop
ara Aft og Læw / alla þan gioter næ
sa. Glepp ei sem Þundur giæped Þæ
ud / giot þqna þædu bleffa / sem Þoll
skal þressa / Þættadur þa þu misset
Þæud / mættu Þæud þressa þessa.

Alþynni Svqnes foelgta þæudt / sem
ap Eptunum dætta / est uppa Ertia
aungvafi Þætt / Augusti giæra ad tætt
þa Þpættæte eitnesi et / allt eins við
Þud Ertiadur / þo þiæge glædur / Gættur
þætt /

hafs / þá þá þættu ei tier / þá þá varast
 kristen Madur.

Mæliqd Sveinastia Nærafi þier /
 hyrde ei um ad þiggja / Stood honum
 samt til Borde med þier / best stalt ad
 slætu þiggja / Þegar þu sedur svængast
 Masi / sem er hafið Eimur rieltur / I
 Sorger settur / slæpaþi fæder þu þrelfo
 arafi / Þæt Eimur þa hafi er mettur.

Þegar ad Iesus Brauded braut /
 Brædlega opnast nædu / Sveinastia Augu /
 Angred þraut / aungver Narmar mest
 þiædu / þeltra Nærtu / fyrst þættu hafi /
 þa snærest Sorg i Slede / So ræda riedel
 fyr vid þa goodur Gud og Masi / Blægt
 nu allt þetta stæde.

Adams og Eimur Augu fyrst / I
 Synnd þa þættu voru / Opnudust / so þau
 sam tvist / slæna Blægdan mæg stæoru /
 Klædlepse sitt og Egteti liot / litu med
 Angist stæda / I Kvæst og Kvæda : Aung
 va stæ hugdu Narmar-Boot / Nærteti
 var Guds Mænd stæda.

I Eimur urdu allra fyrst / Augu
 Lærefvælnu

Læresveinasta/ Dpnud / so ad þeir þecktu
 Christ / þar med fagnande sofia / ad nu
 Þpprisen heðde hafi/ Nrilagt Riettlæto
 es Klæde/ og Blessan bæde / Aprekad /
 So ad aumur Mañ / Andlega ei nafest
 stærde.

✚ Fræ Soeina Augum Nærrann
 hær / Nvarp nær hafi þeckta riedu / um
 þad þeir ræda Orðen Flær / og sñn a
 millum tiedu : Þrafi ecke oðkar Narta
 Neitt / Nafi þa Ritning wélagde / og
 Sannleik sagde / Skriptena so vidföldu
 um greidt / skridt ad þvi sama Þra-
 gde.

✚ Ins sem af Gude Orð hafi er / eins
 verkar þad Gudlega / sw Eiddaro
 Stiarna lófex hær / sem Eioos um dinn
 Þega / og þessum Elde uppkveikest /
 Þisfalle Mañasta Stífe / med 31 þar
 iñe / þær Andans Glædur allra best / And
 legt birta Neiménne.

Witt Narta Drottessi miog er fello
 dt / Wotkur er þar ad þífa / Synða og
 Sörga / sem mvalle / Sioon Slepia Aug
 63 na minn

na miða / Berme það Martans Hæra
 ra mið / Heitur þíns Anda Blöðse / þó
 Éar framþosse : Éal þitt Vrd mæ til
 Læðins íð / lúsa wr öllum Krossi.

¶ 3 Emaus Slote aungva Vid/upp
 lúster Sozinat hapa / 3 Eðsus þegar að
 þa skilst vid/þeir gísa strax an Tapa /
 til Jerusalema ganga greidd / Guds Son
 at Læresveina / að hitta hreina / þeirre
 Gleði sem var þeim veitt / villdu þa eðe
 leyna.

3 Jerusalema inkommer / Ellefur
 Læresveina / fundu bræð / sem að her
 mer hier / hvörur þa öðrum greina /
 Upprisu 3 Eðsu allan Ean / og það
 Petre birtse hafde / hvörn Nigðen
 vaðde / hiner seigia / þeir þecktu han /
 þegar við Borden tafde

¶ Sooset þegar það uppkveikt er / a
 Borden setiast skilde / so að þess
 Liome l se gior / Éð þeim sem Hwso
 ed fillde : Upplástur Madur / upplás
 þan / upplást Þorf sem hefur / og
 Willan vefur / huggadur hugge hvörn
 Aðan

Ufaan / hørd sem ad Angist kiefur.

Ein lifleg Roos ma riettkallast /
 Riet christen fierhvor Madur / sem
 Elmande Bloom han wtmalast / adra
 ad gledia hratur / hvæncr sem Gud
 mier Nuggun tier / hā giese mier pad
 Siñe / i Mædu miñe / ad eg og hugge
 Nriggva hier : hāns alldre Dyrdest
 lifie. A M E N.

XXII. Psalmur.

Um Tijman a hvorium JEsus kom
 til Eæresveinana þa hafi fyrtest þeim
 fyrst i Jerusalem.

Ton/ Salzeru þeim Stalpur Gud.

Læresveinar sem sagt er fraa /
 sied og þecct JEsu hofdu /
 og um pad tala aller þa / I
 Nwseu sem tofdu / pad var
 Kvold sgd / proteñ Mæltgd / þa af
 Nædflu vid Juda / var Dyrum læst /
 Nærrans Dyrd hædst / hradt styrkte
 Sveina Iyda.

Gristur JEsus á Kvølden sagð /
 kom opt til aumra Mána / þegar
 þá hrellde Vörnung stríð / hvað með
 oss Guds Orð sanna / Adam ried hann /
 um Kvøld-Tímann / og Öru fyrst
 hugsvala / i Paradís / af hvörri rás /
 all Seill og Booteñ Kvala.

Kviñunnar Sæde sagde hann / sund-
 ur skal brjófa og troða / Nøggormis
 sens Naus / so hrelldur Mánn / Vel-
 vists firrest Boda: Það var nu skied /
 þvi lasa ried / þægre á Kvøld-Stund
 unne / JEsus með Sann / Er Sælan
 van / Sigur / i Boprisunne.

O þu Nelvatske Nøggormur / Na-
 us þinn er sundurmaren / þinn Styrkur
 allur Aleiddur / allur þinn Kraptur
 faren: Af Nrenste þann / huggast Eal
 mgn / Nerra min / laus við Trega /
 Eiguren þinn / so verdur min / sall JEsus
 Filstflega.

Dwfañ wtsend af Dræne / um
 Kvøld ried þangad færa / afbroted
 Blad af Dliu-Trie / I sknum Muñe
 skera /

Ræra / Noe þa fari / Med fullann
Safi / Flooded upp þorna næde / Fag-
nade med / gladda sit Sted / Guds af-
mildu & iælpræde.

Ad Kvællde Iesus Marfa hær /
hier nalgast Lære veina / þær hær
helgur Ande dær / Aftfemdar Dæsa
heina / kom i Skýrn hær / Chri-
st til Saks / Rærum nu Sveinum fær-
de / Dæsa Blad frædi / þa fæck þeim
bætt / Fridar Gief sem þa nærde.

Ad Morgne og um Miðdeged /
mið Iesus Marfa blædur / þa hoost
Þppriæn sýna ried / So ad Kvællde
Sted þædur / Dæsa alæsa Dag / med Aft-
at Nag / wt Sadmæsa sif hær breider /
og hvær ein þær / sem hillest hær / I
Nimna Dæd iðleider.

Mær þinft opt sem ad Sælest mæn /
Sorgþull a mærgum Deige / sem Morg-
ne til Kvællde þa mæder Þæn / mið Gud /
þær þig eige / O hvad þad Stæd /
sem þa læd / Dæna sæst vill þænga /
ad sif æt þig / þrygger hellest mig / I Næst

ing Mootlættinga.

• Ei man þig Sæl mæn undra nœtt /
 umi Sinnu þu Drottinn bjóð / Ad hepta
 þína Narma geiðt / I heidu Moot-
 gangu Stigðe / þuad opt a þig / þess
 Willdelig / þroopar Afsjemeni besta /
 Góðdænde þier / þetta þig þier / þrætt /
 og þvi eðe fresta.

• En þu doelur med Þdran þæn / And
 æpter Iesu valla / Þorgiepins man þæ
 As Willdeli fæn / margstium til þæn
 Falla / þra einne Tíð / Elskan þans
 bjóð / til aftarar glæter ad bjóð / En þu
 þroostast / med Þverð fast / þæns
 Guds Næðar. Kaust bjóð.

• Þvi þer eg forþient það med Sæf /
 þu umi Þessorei goode / ad læterdu mig
 annast Mæn / I mænu Tæta. Floode /
 Þroopa a þig / ad þugga mig / og Nialp
 ina læter bjóð / allt til Kvæðsins / æt-
 are og þins / Ei skal mæn Sæl þu
 bjóð.

• Þu klemur vgst þu Kvæðar mig /
 Kvæð. Stund þæn er þin besta / mæle
 Þverð

Yperboot ei skal eg / olt til Kvølds
leingur fresta/ Komande þu/ Etemur med
Eru / Kom J Esu / gtor ei tepla / þa
Ningd mqn hier / sem hordust er / og
Niarsad mest Sorger vepia.

Kvøld mqn's Ljfs þegar komed er /
Kom þu min J Esu blæde/ og Nugsvala
þa Numum mier / J hordu Daudanso
Stræde / hvort Kvøld til þqn / hugar
Sail mqn/ hvort Kvøld eg bid og seige/
Vertu hica mier / min Herra hier /
Heidur þin þverre aldreie/ A M E N.

XXIII. Psalmur.

Um það að J Esus kom að luktum
Dyrum til Læresveinaña.

Ton / Wmānleg Dorg er vor Gud/ etc.

As læste Nurd kom Lausne
areñ / Eimfur med Krapte
hreini m/ og i Mided stood
i það Siñ/ øllum iasñ næro
re Sveinum/ Neilsade þeim Herrañ/
hier næst so mæla vañ/ fyrst sem hæf
feingy

feingu sied/ Fridur sie ydur med/ minst
skulud mæta Meinum. ➔

Engen Hynndrun pier hamla fæsi /
Herra minn Gæfu sæte / Þu leidst
hier in i læstasi Ræn / Med Esþama þa
ns Agæte / Engen opnade Dyr /
Gins giegnum Steinen fyr / gieckstu
sem lucte Grøf / gjorde han pier
aungva Lof / þad trwe eg Bel mitt
bæte.

Hier þræst eg med þwngbært
Molld / þad hlqtur Sælen færa / aume
ur um sðder eg verd Molld / Ormar
Kroppenum færa / En i Vpprisu
mæn / Und og Lqf fagurt skæn / eckert
fæn ama þa / eilqfum Gude hica / fæ
eg Forklærun skæra.

Eg þegar velkest Gyndum i / Ang
re og margskems Þænu / allfær lqta
epter þvi / Ei sîa Bole mæn / sem
Niartun siu læst / Samaumkæn lqtel
fæst / ædruggs Herra hær / A Hime
num þu sem býr / Mattad er Niarta
þænu.

Lærefutin

Læresveinarner læstu Nws / Læst
vord þo / Trotten / eige, Niarta þínu /
þu huggar fws / hvörn þa þ sem mædo
er Trege / alldrei bregst Elfa þin /
en hugar þu til mæn / Mýskunar Þyr
nar mier / munt þu ei læsa hier / A
Rootlu nie a Deige.

Eg fannast vid / ad opt er læst / apt
ur Niartanu mínu / a þad þo Elappers
ecke fæst / opne eg þad Bode þínu /
Ewfe Lausnare mín / og leide eg þig
þar in : Nwsum og Njörtum med /
hardlæsa margur ried / Þa Lazarus læ
i Þínu.

Eg bid mier stívorne Ande þín / D
mín Frelfare þi blíðe / sem Nabal eg ei
noekurt Sið / neike þursanda Ljðe /
híca mier ad hqsa þa þ / hvörn eg ste
Bolada þ / Niartad og Njondurnar /
þonum ste opnadar / Bost so a Naud
um Ljðe.

Nier epter skal eg Nerra mín /
Niartad opna Búld þíne / En hreck
vgs Dísfull og Neimurín / hvörugur

fær þar iðe : Þu gafst mier Niartad
þitt / þier gief eg lifa mitt / Lifsens
Dyr laet ei mier / læstar þa hiedan fer/
so naem eg Nimma Heimþiffe.

Þa JEsus saau Sveinarnar / sem
fallen læ hañ eige / heildur stood / hvad
nu herma ber / og heilög Ritning seig
er / Sönd vor fyr fellde hañ / frægast
añ Gud og Mañ / J Dimp Ungist ar
Köf / J Daudan / lofs i Gröf / a dinn
um Þissa Deige.

Nu er hañ aptur Oppstaden / Und
mån huggast vid þetta / eg þo ad kusie
eitthvört Siñ / under Kross. Þyrde
þetta / og (hvad optlega skier) J Sönd
eg falle hier / Jeg glediast iafnañ mæ /
JEsus stendur mier hica / hañ mun
mig vqst vidrieta.

Diofull og Heimur hier þo mig /
hæfe Samtök ad fella / J Þissa Nvso
en eilqslig / Eldar hvar sñfell vill /
Dvine þessa eg / alldreit skal hrædast
mieg / Sæll JEsus Sigureñ ller / sem
ad stendur hica mier / Hvad kæn mig
þot

þvi að hrella.

Þú minn Jēsu mig angarar mest / að
þig fellde eg í Þýnu / með Syndum er
eg aðhafdest / A moof Eðgnæle þýnus
Eg þessa ydrast nu / Eg vil í ríeffre
Trú / Þaða og þjóða þier / þu minn
Gud þier eftir / Af heilu Míarta
mínu.

Eg aumur gleð mig allfýð við /
Endurlausnarefi Fíære / að Dýful
og háns Illu Líd / Almáttur þinn
hísi fíære / Fellde og Fótum frad /
frægur stóðst eftir það / Sígre hroos
ande þier / Neidur og Lofed þier / Naud
er og Mínnar fære / Amen.

XXIV. Psalmur.

Þú það að Jēsus stáðnæmdest í
Míðed þíam Íhnum Eærefveinum.

Ton / Eins og fícc Barn / etc.

Herra Jēsus að hugga
þess / Normande Eærefveina /
um lúftar Þyr / Í Ásturn
Þyr / sem int er þyr / Ískom

Græðarefi Meina.

Og i Míðid med Elsku Síð / öllum
í öðru nættri Sveinum / Í Ésus stóð þá /
það Guðspjall síð / Þeir glögt hafi síð /
Í þess Ríðarefs hreinum. **E**

Hvar sem til þín / Sier Sælesti mín /
Sigurvegarefi blíðe / þu ert i Míðid /
þitt styrkt Síð / a hvorra Míðid / hver þu
þá allur Ríðde.

Éf Mínum að / eg vil þig síð / Míð
síð Míðid kantu veita / Míðid Persoonasti /
ertu med Sæfi / eirn Guð og Míðid /
Guðdoome hællesti.

Þar ertu mín / mjer hvort eitt Síð /
Míðidgangarefi beste / i Guðs Auga
sýn / Áenanefti þín / sem allðret dýgn /
áppíðnar mínna Lest.

A Míðde Míðid / þín Fæðing þíð
ott / Síð Míðid hýðast næðe / Míðid
næðes Brest / þá bættir best / samt
Brot mín vest / og Þó er Míðid
þíðde.

Þingur i Míðid / med Sooma Síð /
sæstu hím Míðidurum / fræðande þá /
þá

það Guds Dio lica / þín Búskafi hær /
þekkest með Forundrunum.

Gins erfu en / Aftgriparefi / I Kork
lu Nöse þínu / og fræder hær / þá off
frambar / Dæd þín / og ver / eilífur Dæd
es þínu.

I Mæd varstu / Milde Iesu / milli
um Torgga Reipara / Rædlaus með
Spæ / I Kvelefi / A Krossens Tæ /
Kerdrar af vondum Skara.

Öll Brot mín þá / Gins Stoor og
Gmæ / Endurlausnarefi beste / bætt
þu frá / Freisunefi ný / þekkest mæ af
því / föllum i Spæd og Tæ.

Ru varstu hær / sem Texten læk /
lostra a mille Sveina / augum og
þær / eins hvortum nær / Elskafi þín
stær / Ei kufte læk þar legna.

Pætur með Saki / Spædga meir vafi /
en læk þær af Þöskulunum / þá þig af
foor / þín Mildefi stoor / að þessu ei foor /
þu stóðst eins nærre honum.

Gins erfu mæ / mín Iesu hær /
mest þu eg spædgad hær / Rælgur
ræst /

væst / nær sem eg finnst / Nær þú wile
brúst / a þvi er eingetn Bæst.

Noar sem mæst nær / Nærafi mæst
Fær / hefurdu Nærafi þína / si þad i
Mæst / a hægte Næst / eda Binsite við /
væst frá gærvoll þína.

Bæst Efti Bæst / þa Næra Næst /
hæstest þær Efti mæst / Ei si næst
hæst / ein sem við þa / Afteme Efti / eda
Næst næst næst.

Same Efti þa / mæst Næst Efti þa /
Næra mæst Bæst blæde / Bæst og
þú / med Afteme þú / sem allrei
dæst / allur so hver þu Kæde.

Bæst i Mæst / mæst Efti / eg við /
mæst i Efti Næst / Næst Næst
þad / þær læte ad / þær hær Bæst / þa
þær um næst ei Efti.

O Bæst Efti / Bæst Efti / Afteme
hæst i Næst Næst / Efti Efti
mæst / Efteme þú / sem liosast Efti /
Efti off mæst i Efti / A M E N.

XXV. Psalmur.

Bæst

Vni Fridar Bodan Jesu Christi /
 fyrer Læresveinum.

Ton/ Gøst sem að reyser þaga Bygd.

Herra! vor Jesus hugga
 ried/ Hærmænde Læresveina /
 eins sem eg hese aður tied /
 Aft hañs sier Eufie ei leyna /
 Þu dur Med þu sagde hañs sie / &
 foddan Ríkarleiks Avarpe / Þyrtest
 Guds Gíastkañ hreina. ➤

Her Lios i Myrkum hafa sveitt/
 helld eg Liossens Skapara: Hrigdo
 aña Myrkren þofdu veitt/hañs Svei
 na blindan Skara / i myrkvum Stad/
 um myrkva Noott / meintu þeir Dso
 spokn foma flvott: Þorn þofdu ei lif
 Bara.

A myrkre Natt þeir flvdu fræ /
 Frelsara sjnum blyda/i Sorga Myrk
 rum epleræ / æptu med Hærmæ sege
 da! Frid Samvískañar funu fast /
 Fridarþod var þeim eekert lyst / þer

ſætu i ſærum Kvæda.

Bid Gud Dſænta viſſu ſig / rønd
þad Samviſſkañ ſiade / En JESU
Aſteñ iñelig / ei þetta ſtraffa naade /
FXidlausum FXid nu færir hañ /
FXidar Hæfdingen Gud og Mañ /
þeſſ opt eg gladur gæde.

Minnest og Jærdneſt Farſællid
fæſt / fyrer þig JESU blæde / FXidar
Bod þitt hier hliðomar hæðſt / hvert
ſnerter alla Læde / ſturlud Samviſſkañ
huggaſt hier / Hærra FXiden off
fængiſter / i ſæru Sorgar Stræde.

Þa Sturlan fræk og FXidurñ /
fara i Hvælu eina / þeirra Nioona
Sæng ſama Siñ / ſaña Glede fær
reyna / JESU Bloods Arnan bleſſar
þaug / Blood JESU er þeim heilnæm
Laug : Blood JESU Bøoteñ Meina.

Mæn Gæl vid vorum hallðenni
hætt / hæfdum ei Frid nie Glede : eingo
en Maña fræk Mein þad bætt / Miſo
gtord Adams þvi riede / FXæde off
alla fyrðte hañ hier / FXælauser
meñ

Meñ þa urdum vier / hvør var sem
Lidsemd liede.

FXDarens Kongur Christur
Eicr / kom til vor FXD ad boda / af
hans Fillingu feingum vær / FXid /
Næd / og Lausn af Boda / vid Gødo
ur sin off FXidpægte / FXidar. Næfde
ingen blesade / off Ean pad æ ad skoda.

FXidlaus vard Guds Son fyrer
off / i FXide so vier nædum / ødlast
FXidarens eiløft Noss / med øllum
FXidar. Gædum / FXid vid vorn Gud /
sem FXidnum ried / FXid Samvit
flustar lifa med / hier og a Ninnæ
Nædum.

Ei Eantur Gud nu uppkveikja /
Elds. Loga Grimdar þinar / og mæ
an Fridar fortæra / fyrer Stærd
Bondsflu minnar: Med Bloode og Bat
ne Blossa þan / Bæned þæt Iesus
flæcka þan / wr Sære Glydu sinar.

Pu Christen Madur þemktu æ /
þad er vøst Dmissande: Ef þu villt
lydar FXD Deñ fæ / i FXD. Var eis

Ísfu Stände / ÞRÍÐ þáñ sem JES
sus færir hjer / fordastu mest að brjóð
la af þier / OÞRídur ei so grande.

Nallt ÞRíð við Gud / með helgum
Síð / og hreifre Þóran Daglega / og
þíñ Sam-christen eirneñ við / alldrei
mun neirn það frega. Næðier sem
ÞRíðeñ hafa hjer / Net-Meñ And-
þofans virdast mjer / Glotunar gan-
ga Bega.

Með soñum Gude samde eg ÞRíð /
við Eynðena skal eg stríða / og við
Dæful / og allt hañs Síð / alldrei þó
neinu kvíða : Gief þu mjer JESu
Þrelse og ÞRíð / i ÞRíðe læt mig hjer
þíliast við / og Þríð eilífan bjóða /
A M E N.

XXVI. Psalmur.

Þm það / að JESus sijnde sijnnum
Læresveinum sijnar Þendur /
Satur og Sýður.

Ton / Tunga mín að Starra hlóoðe.

Þegar

Hegar JEsus KR Den
færde/ Fridpurfande Svein
unum / og þeim Ríerleiks
Kvediu færde / Kvíða báru
i Ruganum / Ofka hófdu / Niartad
vosdu / Nørmungar i Sorgunum.

Þeir hielldu með hræddu Giede /
ad hófdu Anda nokurn sied : Erwar
Beiken víst þvi riede / vissu þo / hañ
hafde tied / ad hañ villde / víst og skoll
de / vera þeim Þppriseñ med.

Opt miñ JEsu / Ofteñ skangar /
opt vill Erweñ verkiast miñ / opt
fæ eg med Greate ad gænga / Gled
þrístur / N rygd ei drýn / Dndu tvísta /
og N ad þrístu / epter Nuggun lango
ar þýn.

Pu komst hier / miñ N Errañ hñre /
Nendur / Sýdu og Sæfurnar / sagder
skýldu Sveinar skýrer / siar og skoda
opnadar. Bader þýnar / Bnder miñ
ar / allra best fæ læfnadar.

Særa Dr þýn Guds Son goode /
sem giordu Þýslar Berkfæren / sýnder

þu m' sviptur Moode / i Sigre frægo-
um Þ' þrifeñ / Nöndur / Fætur / miñ
Gud mætur / m'ier gíorer þu sñna eñ.

Þa horfe eg a Nendur mñnar / h'ier
med Fætur alsærdar / Samvitskunnar
Sv' ei dögnar / Særen Bannvæn l'íft
eg þar / er Synden gíerde: Þon er ver-
de / Bondskañ m'ier til Negningar.

Þa horfe eg a Nendur þñnar / h'ier
med Fætur J'esu fíer / Samvitskunn-
ar Sv'teñ dögnar / s'ierhvort Þr þitt
læfnad fær / a Sæl miñe / i hvort
Sínne / D'eliande Sær frambær.

J' Anda og Trwñe æ eg skoda / O
miñ J'esu Nendur þñn / þær m'ier
alltíð Blessan boda / og besta Styrk
þa Kraptur dögn / þær mig stídia / þa
skal Þ'ia / þ'ier til Þ'ardar Nöndem
mñn.

Fætur þñnar l'íft eg l'ífta / L'íffens
B'raut m'ier rífta þær / e' þñn Nícalp
eñ El'ku rífta / e' i mig leider J'esu
líer / mun e' eg ganga / Leid of-lau-
ga / sem liggur Nímmarífta fíer.

Dpt sijnær þu Guds Son goode /
gjörsla þínar Vendumar / a Boludum
er mæta Mæddel / og meiga ei obla Læfs
Þiargar / Eg vil sjna / Almenning
na / a þeim sem þu værer þar.

Hendur / Rætur mínar mæda / marg
ra Nanda Þeirðing / Næðing þína
Guddoms Gæða / gjöre þíra
Þreyfælið mín / þín Næð leide / Þess
eg beide / Þiðaðing mig i Næðing.

Mæðing mig i hættum Næðing /
Næðing lætur dvelja þær / Næðing
Næð þín good mig geyme / gjöre þín
Þinstra skjala mín / A Efta Dege /
eg þa sege / Næðing Læðing þínum þær
er / A M E N.

XXVII. Psalmur.

Þín Samtal Jesu við Læðing
ana / og hvörnesi þá Næðing
Matar með þeim.

Ton / Sæðing vor sem a Gæðing Læðing.

Hegar Nærran sem hese eg tæd/
 Nendur / Fætur og Sigdu með /
 Sýndt hafde hræddum Sveino-
 um sýn / Svi þeirra mest og Nrygð-
 en dvýn / Eingen þo frwa Eflauf-
 fan / Af Fognude það kom a van.

Þa sagde Jesus aptur en / All
 so burt tæfest Bantrw sen / med hoogs
 vært Gied og Nuzar. Spekt / Nafed
 þier nockud Matarlegt : Af stenk-
 um Fiske Stycke þa / Strax lögdu
 Sveinar Borden a.

Nær med og lifka Nunangs. Seim/
 hvad han toot æstirande þeim / og
 æt / Þu þo þess ei þurfte hier / þvi
 forklarader Ljfkamer / þurfa ei nockrar
 Fædu ad fæ / Fognudur Ninnu mett-
 ar þa.

Sannarleg Nautn þo þetta var / þvi
 hun eitt Sannleiks Vitne bar / ad
 Christur være Upprisen / Upprisú
 þesse Boffuren / sannur hlaut þvi ad
 vera vðst / var Guds Bnsioon i þvi
 bevðst.

Natturleg ecke Nautn er þad /
 Nattverd Drotteñs þa setumst ad /
 og N Errans efum Dotted hier / hañs
 Blood forðlaarad dreckum vier: Ean
 arleg Nautn er þetta þo / þad off vor
 Iesus so til bioo.

Alf Nautn þessore æ eg fin / Bpp
 risu Krapt þin Iesu min / I mter
 ficalfum / og i þerni Snyrē / Eg feta
 þo ad Braut sie myrē / um Eydemor
 fu Eymdaña / allt til Minnestrafiak
 Bygda.

✠ Eæresveinarner Fædu fæ / Frelsar
 anum sem grent er frá / ðið og Nun
 ang med hreinum Eid / Nañ toot
 Blessadur þessu vñ / og med Nautn
 sine vitna vafñ / Bære frá Daudum
 risen hañ.

EG hef / min Iesu / eckert hier / ad
 Dyrðlegum eg bioode þier: ðið þa
 adañ vid Eymda-Öld / Eg i Krosse
 Þolgtæde helld / Þañ Kost framþer
 eg fyrer þig / forsmæ ecke hañ edur
 mig.

Núnaunga Seim lúten hese eg til /
 hann og fyrir þig bera vil / veit Tru
 fyrir hann merklast mæ / mitt Traust
 set eg þar jafnan m / Bræðadann
 Neyr ei brofed fær / Blessud Gæðstæ
 an þinn Jesu fær.

¶ Þa Herra Jesús hafde snæ
 dt / hardlega fíek vid Sveina rædt /
 Bantræ og Niartans Hardwd hann /
 þia þeim allra mest straffa van / ad
 hefdu sem Truar tæper Meñ / freyft
 ei þeim sau hann Upprisen. S

¶ Bantræ og Hardwd veit eg Trær /
 vestu Enstur / alpektar nær / Veit
 Træ æ eekert vid þær skildd / þo vera
 de opt af Breyskleik fylld / hana æ
 turtur Herra hær / hana umfadmæ
 ar Næd Guds dær.

¶ En sagde Jesús Sveinum sin /
 þia / þetta eru Orðen min / ædur sem
 gjorde eg ad þia / þdur nu medan var
 eg þia / allt hvad sem ritad af mæ
 þest / er skrifad / so þad fullkomnest.

¶ Moyses Lögum er um mig / alla
 vga

þíða Skrifteñ merkelið / og i Spæ-
massa Þookun bert / Bodan þeirra
fær eingeni skiert / Psalmarnir lifa
seigia af mæ / Sierhvors Þppfyll-
ing koma ber.

¶ All þaug Þið sem ad um þig skera /
O minn Jesu / og seigia fra / Þennu
þíne og dæprum Þeyd / draga burt
mína Mírtans Þeyd / En þó fagna-
ar mest Þunden mæn / af Þpprisu og
Sigre þínu.

Þu uppfylltir miki Mæra hjá / Þvad
um þig mælti Ritning skír / og þullkom-
nader allt þad ein / af þíer Þvad sagde
est ÞKollu þreitn / ekki vantar nu a
þad nett / Er þvi þullkomeñ Þausu
mæ veitt.

¶ Þegar þu skílder þessu frá / þíno
um Þostulum : Mæ þín þá / Þþnade
Skilning þeirra þar / þeir so ad helgæ
Ritningar / understöðu / og efast íst /
auf þessa þeckstu slæu íst.

So hope Christo sá þýttad / Sel-
last i Þíst og Þaudans Þad / og þó
þíora

Þeðia Dag epter m / Vpp ad Rífa
þeim Daudu frá / og boda láta allstado
at / I sínu Nopne Ríðingar.

I Jesu auglýser ein þamat / ad þvi
þogge háls Þienarat / Þreðkast eige
allum Ljð / Þdran og Synða Kvittun
þljð / Þ Jonas i Þreðra Þygða Sto
ad / Þorg Þinive þyr gíerde það.

Þ Guds Ríðingur sakt eg fel / síne
Þreðkun hagar vel / I I Jesu
Þafne þa Þdrun hán / og Synða
Kvittun boda ván / Sálum Mán
ána / sem hán er / Seltur þfer ad
þriðrúna þier.

I Lögmaðls Ríðing sáner þenn /
þafra Guds Þrða Þienareñ / þv ein
þanvittu þvareñ vest / so ad Mán
effian uppveðest / med Þdran ad leita
Læðingar / Ljðnar þidia og Mýst
unar.

Þndañ þa geingean Þdran er / Þnd
er þanvittu læðna þer / Med Þnda
þalve / Þrðsens Þivon / ei so ad ljðe
þvleñ Þivon / Synða Kvittun er
Sálve

Salve þad / Sær Hiartans græder
ðll i Siad.

Lögmaled Eynda Eareñ mæn /
sñner miet opt og verkar Þæn. O miñ
JEsus / aumkædn þad / Ædste Læfner i
Gilead / æ þine Tungu er Balsam
best / Blessud Nuggunar Þrd þæn
flest / A M E N.

XXVIII. Psalmur.

Þm Insetning þess N. Predikunar
Embættis.

Ton / Gædrum vler Gud / etc.

D E K F R Dærens i Añad
Siñ / Streka gjorde JEsus
miñ / Vid Læresveina liwfa
sæn / (lientest Glede en Sorgo
en doñn /) og so Kieñnmañs Embætte
ed / Insette D Koffen vor þar med.
Þm þad hier epter er so tied.

Ljka sem Þader mildur miñ / mig
þefur sendt / Þvad Lausnariñ / so yður
alla

alla sende eg/ seðnað ad þyrfa Eðssens
 Beg: ➤ Ad Eieða voru þeir fallaðe
 er / af Christo Jesu aidur fyr / En
 þess ordner Dverdugir.

Þeir höfdu frýðnað Grelfarað / for-
 lætad/ þegar þ'ndest hað / og yfer-
 gefu hað aller þa/ en Jesus þar ei
 minnst æ/ Þppreifar Bref þeim opt
 ur hiet / Adstur Drotten nu meddeil-
 er: Þad æ min Niartans Nuggun er.

Æ hvad opt flwde eg þier fræ / D
 min Jesus/ þa hliop eg æ/ Gælaus
 það hætta Glæpa-Stig / sem gjorde
 Satan ad leida mig : En eg hugga
 mig aptur vid / ad þu munir mæ skö-
 na Gid / So sem Postulum lagder
 Eid.

Athuga/ Eal min / Eingla-Ver/
 Ei sette Gud ad Eieða þier / Nælgæd
 þeirra / hað sialfur sæ / Syndarenn
 munde ei stædest sæ / S Bodan Ords
 og Aflausnar / af Glæpa Mergd þa
 Næðflu þar / Mæðlegt Niarta / sem
 Von til var.

Þynduga

Þynduga Menn þvi selter þu /
 Gíastu þá minn JEsu / og Full-
 magt þína þu gæf þeim / þitt Orð
 títtu um vðan Nelm: So sem Fader-
 en sende þig / Sender þá Næð þín
 mildeltg / að fræða og hugga áumast
 mig.

Þig sende Martians Nætti minn /
 hængad / eilípur Fader þinn / að lög-
 hier fyrir Misgjörð mín / Meðtu Kvæ-
 er og Daudans Þín / og Endurleysa
 alla þá / á hvortium Gerdæmingen læ /
 So þeir Næstle frelsast þær.

A þessum Nætti þu sender sátt / Gæti
 na þína / og þad er vðst / Þu hlauist
 Kvæðin Kæst eirn / Kvæðin að drecta
 JEsu hrætt / og Guds Þín þvögu
 Einsamast / að troða fyrir Gondasta /
 So Þóttu / sem hærhvörn Nætti.

All Eoamals Belvan á þær læ /
 all Guds Næði þig görde læ / Þu barst
 Nelm's Gynder allar eirn / ei so að skóðe
 eopast neirn / Andstóte og Dæde einast
 þig / ásookte JEsu fyrir mig / þær so

leif i Andlegu / Embætte þeim nuftip-
udu / Andleger Meß þeir þa urdu.

3K3 Darens Bodar Blesfadit / ap
 Blesfudum Gude wifendit / ap Borne
 um Reimsens etud praxst / Doyrdier hier
 a margasi Nass. Bered holgooder proo
 nar hofse / A pessu sllu verdur Stans/
 ha hier hepiest til Nimna Kans.

Ande þín Jēsu Gif þu / Gifte
Styrktu og Vardveisu / Andlegar Stíttu
ar alla Menn / af hvortum bodast Róttu
unni / Gynda vortu / og Blessan blíðu /
Blessuð Nágboelun þorr og Góð / O
Gud þíns þeim allan Tíð / Amen.

XXIX. Psalmus.

Om pad. Kienemasilega Eyfla' Vallð.

Ton/ Miller Gude Pioneer at haged.

MEd Fridarens Nollan Gresso
arist / pieck signum Exresvemo
um / Minneskt Exkla. Bodo
N. Erraß mß / Noorum 188a

sem Einum / sem i Stad dýrra Sveina
hafs / Settest um Bigder Beralðar
Kafis / ad varna Andar-Metnum.

Nórtium þier giored sierhvort Stíð/
Syndernar fyrregiepa / Sagde Þor
Frægur Frelsarífi / Forlætnar skulu ann
Epa/ þær allar þeim/ um Neimíð hier/
a Ninnum lqða eins það stier : stíðe
Eafi Sorg mýna sefa.

Og hvortium Synder eirnefi þier /
apturhallded / þær verda / apturhalldo
nar þeim/ Nærra stier. Nvort Eafi
stíðe Balld ad stierda? Drottefi vor
Jesu dýr það gaf / Drottnar Netms
sins það taka ei af / hvorsu sem Balld
sín herda.

ES Eiem frafi seður opt og tóðe/ ei þífi
mter neitt til Botta/ i Motta og Sæ
lu halldessi lqðe / Nærrans Þoonum til
Botta / þetta Enkla-Balld leyser mig /
Lousnarefi Jesu/ spyrer þig / fæ eg so
Andar niotta.

Þegar mig mæder þwngur Kross /
þegar mig Sorger þýna / Jesu bless

adur Bentu Foss / bláðer a Sælu mǫ-
na / fráni af Múse Nyrðara háns : A
Niartaus Sorg þa verdur Stans/og all
glórer Angist dögna.

Syndest þa bindur Sælu mǫn / og
særa Glæpa Nlecker/plǫg eg/ mið Gud/
til Þjóna þín / þeirra Magt eingenni
hnecker / Blivgur framkrǫp eg fyrir
þa / Frelsis Bóðan þeir gíra miet tíma :
Þeirra Lausn epa eg eðle.

Laungietner Synir ei fæ Arf/ epter
Foreldra sína/ Skilgietnum brýla þene
þarp / að þeirra Erpð. Skule dögna :
Epter Þostula erud þier / til Embættes
sins Skilgietner / Þjóðnar Guds : Það
má sína.

Frelsara síns þa feta Spor/ fara
þeir Bist alldreie/ i háns Ríktíng/ með
Þref og Þor / þa sem a raungum Bet-
ge / ganga / i Lærdoom Leidrietta / með
Lǫps Braude þa forsorga/ Gaflega eg
það seige.

Dorð þvi alldrei aumur Mann /
æðsta Guds Sendeboda / hvær þa fore

smær/ þorsmætt hafr / fætt fætt slíkfætt
ad stoda : Nættætt Þjóona sijn hegnætt
ætt / sem honum stálsum það være gíof
ett : Barastu foddætt Boda.

Næddar og Eggssins Ktefning klætt /
Ehrifnefne bífætt Daglega / ap Þjóon-
um Guds / það stóðugt stætt / stíller huan
Andar Trega / allra þetta sem þíofætt
i Þín. Þíns Orðs Krapiur er Nugg-
un mín / O Jesu Kpefalega.

Bíðíande Jóolffins Bænar-Kaust /
þera þett til Nímnætt / það sem var bund
ed / látt láust / sem Lausnarans Orð
þíett fátt / þett grætt sollett Gynda-
Gætt / so ad Glæpætt vondslegt fætt/
ett deytt Ander Mætt.

Þíett Guds Orðs Þjóon / ett það og
fætt / þíett Enkla-Ballítt ad brætt / ætt
med neitntæ Dpur Mætt/ þvætt ættu Keit-
ning ad læktt. Þírande Gætt aplett
þu / Eft þvættbrottum med Nógvætt
fætt / stætt bríofætt / fætt et Gíofætt.

O Jesu fætt Aftvín mín / O Jesu
fætt Lausnætt blætt / wt Gynda Blætt

rum þængo þífi / þíllast af Sorg og
Stríðe / Leys þu mín Gud / og líettu
Þín / Læsin mínns Kíefnemosis er sem
þín / Lof síe þíer Frelsaren fríðe / Amen.

XXX. Psalmur.

Þmí Gall Thomæ Postula.

Ton / JEsus Christus a Krossi var.

egar Herrað vor Níamum
frá / Neilagð Epfla. Valld glór
de frá / líwpustu Læresveinum /
Thomas ein var þeim eðle hím /
Und háss þvi þílltest Meinum.

Þa fyrst til þeirra heim kom hafi /
hónum þeir greindu mestast Gafi /
Glæði í Sál og Síki / sögðu / víer þöp
um síed Herrað / sem var þíer með
off lífe.

Til þeirra sagde Thomas þa / frwa
alldreit eg þessu má / nema egt háss
Mandum / Þyrst meige Nagla Förem
Stæ / er þíeð hafi a Mimum þendum.

Dg ad síðanþe eg þar íð / Óþa-Þeð
 Éate Þingur mín / og Nindur í hofs
 Sþu / leggja nær í samia Sifi / Sgft
 Liwe eg Þode þgdu.

Gíð og athuga Sæl mín Þeð / Ste.
 Thomas var burt og þeð / þa 3 Ó.
 fus sig Goetnum sgnde / Erwar. Miss.
 er þot mestast þar / Er mædde hafs
 Sied og þgnde.

Fræ Guds Barna Söfnud gief þig
 sgft/ ap Guds Orde Erweð kvettst vgt /
 Guds Ord heñe viðheldur / í Kyrkjuñe
 þar Looð þad lgt / Lgd þeim í Blindne
 er felldur.

3 Kyrkjuñe Guds Ord fiendt og
 rædt / Kyrkiu Söfnadar Niartad mædt/
 hresser / huggar og nærer / Andar. Sær
 en þad ell þar grædt / og nja Glede
 færir.

Thomas var ellt Sifi eðle vid / þa
 Endurlausnareñ bodar Þrid / og byrtst
 sgnum Goetnum / op þot mætte hafi ut.
 að Þid / Andar Glada og Meithum.

Noad meinar þu að hende þa / hina
 sem

sem yduglega smá / Kyrkiur og Kieñ-
ing gooda ? Þó þeir hrellest / ei Nugg-
un fæ / af Næðstum Frelsara Þjóða.

Í Gofnudenum Son Guds er /
Eynduge Madur / vást hia þier / ef
háns Ordum villt sína / Nuggun /
Blessan og Nícalp þar tier / Náð má
þar alltíð sína.

Andlegur Nímin heita má / Nírr
ans Gofnudur Þorðu æ / Gool Kieft-
lætesins fæta / lætur þar Gensta sína
sína / sem Níortun sturlud fíæta.

Ef þu villt Madur ecke þvi / þeim
þístu Mýrkrum Eveltast í / lættu þier
Íesum lása / með Orde sínu / um
Eilífd frg / audnast þier háð þa
þrýsa.

Bantraust þó stundum veite mig /
veittu Íesu að fyrrer þig / Eioos Tru-
ar lífne mínar / alltíð gief þu þum æfe
sig / Í Þíðun Gudræknar.

Fader Eiofsaía lættu mæ / lása
alltíð í Beröld hier / Eioos þína Eíff-
sins Orða. Eg befala þig einum

pier/ Illre Bantw mier forda/ Am.

XXXI. Psalmur.

Am Bidrietting St. Thomæ / af
Skodun Sara Draña JESU.

Ton / Lipande Gud þu lgt þar æ.

ALL Dögum / sem Ord
Guds tica / epter það N Err
að bláde / Eeresveinana lief
sig síð / lóna af N arma
Gráde: Kom JESUS en til þeirra
þar / þegar Thomas og með þeim
var / so hann sæe og tráde.

JESUS sá Næðste Nyrder er / hann
sleitaf tjundra Gauda / a Nerdum sán
þa heim færer / wr Næðka allskins
Nauda. Eingifi fær Niord hans un
ed Mein / Ei ferst hans Gauda
Skiepná nein / Nán eirn hialpar frá
Gauda.

 Til Postulana N Erran hier / J
Niarka og Ordum blýdur / Kom / þa
Nurðin læst aptur er / Endurlausnaro
en

er þádur : Ofkar þeim Fridar nu a
 Ný/ Af Róðar Avarpe gladdest því/
 Læresveinaða Ljódur.

Í Jesu til Thomam talar þa/ ad
 Trwa siertu hrádur / med Þingre takíu
 Þrum á/ Í Nöndum mífnum glado-
 ur / Þriettu Nönd og eirneþ þín /
 Íslægg hana i Ljódu míf / Vert ecke
 Þantrwádur.

Þerran Þrefkar Orðin hier/ öll þau
 sem Thomas hafde / leated hýra
 af sialfum síer / Sol hans þa Lfín
 vafde/ um Þpprisu ÞKotteis Daud
 um frá / er döggver Þostular gjördu
 tíka/ En hann ad trwa tafde.

A mýnar Synder minlu mig / míf
 Í Jesu hier i Ljfe / so mífest Nefnd
 þín hrædelig / i hördu Þoomfins Rí-
 fe/ ecke þeirra: Gleyrn Gíæpum míf/
 gjöre þa hýlia Scariþ þín / sem mifer
 Syndugum hlífte.

Alfíæru ÞKoffins Augun síka /
 öll Vert og Þanka Mána/ hvört
 þeirra Þed hann hýrer á/ Neims um
 gítralla

giörralla Raña/ þegar þu Eyndgar/
fær hañ þad / Eyrgr þri / og Graat
þiñ Misverkenad / og gör Yferboot
fafa.

Thomas hier ødlast Nugar Nægd/
og Niartans Glede naðe / þa hañ i
Erwar fagre Frægd/ Frelstarans Ben
ia gæde / Vantrwar Glæpur hvarf
burt hafis/ a Nørmum øllum giørdest
Etans / fyrer Nyrgd / Føgnud þæde.

Eg fæ D J E su eirneñ sia / Dr
þiña Nanda og Foota / Erwar Nønd
mijn þeim lefur a / tel eg mier slykt
til Boota: Nanda Særiñ sem þiadu
þig / I þýnar Nendur skrifu mig /
þoi fæ eg Nædar niøota.

Þa mýnar Fætur þreytast hier /
og þiast a Krossens Beige / Set eg
strax fyrer Siøoner mier / so ad eg
styrktast meige/ Foota Þriñ og Bnd
er þgn: øllum lina þau Naudum mijn/
D J E su Elskulege.

Sønder þa hrella Niartad mitt /
og Neliar Þýnu boda/ Niarta og Eydu
Særo

Særed þitt / Sæte JEsu eg skoda /
 Loomande af þvi Elskan skyn / Er
 bætte fyrir Glæpe minn / og öllum var-
 na Boda.

J þína Södu Þndis minn / O
 minn JEsu / skal flyia / Seinast þa
 Nollðsens Niervist dvyn / hana veit eg
 þar frjá / Eingen hene þar ama fan /
 Eingen Nasse nie Lögmaals Bann /
 Eingen Ungist ad lja.

Dpt sie eg Synða Þren minn / Þfo
 ast / Svjda og Blæda / en eg veit JEsu
 Under þyn / öll þaug mjekia og
 græda / þvi skal eg leggja Sær vid
 Sær / Særaña minna skadlegt Sær /
 sgt fan þa Nug minn hræda.

A forklarudu Nollde hier / NFrro
 ans vors Willden skæra / Særa Þro
 in syn blessud ber / Þriðst mitt þaug
 Þndurnæra / Næn mun sin Þodur Nim
 num a / til Nialpar mæ en þaug læta
 sja / og med þeim Þrid mæ færa.

J Ninna Sælu Dr þyn sier / O
 JEsu minn Þrelfare / Englaña þína
 þelgur

helgur Her / Hier med Bkvaldra
 Ekare / Sem Siguro Teikn þijn um
 eilíff Ar / þllu fegre efi Sooleñ Ekare.
 Þijn alltíð Begfemd vare / Amen.

XXXII. Psalmur.

Þm Ervarjartning Thomæ
 Postula.

Ton / Jesuo Guds Son Þinglettiñ / etc.

Degar Lausnarañ Eñda / Eñps ves
 ro Thomas sa / Bantewar vond
 Afríða / vell strax i burtu þa / Þ
 Fagnude Martians þírum / hroopar med
 Didum þírum / hvortum nu herme eg
 frer.

Eil Jesum Thomas sagde / Erwo
 goodur þetta Gifi / Dreigefi fraa þepru
 Bragde: DRÖT Efñ Míñ og Gud
 Míñ. Þ Ord þesse eg vil grunda / Þ
 þeim / nær glögt þaug stunda / Eerddoom
 ea fagrañ þíñ.

H Her fle eg Thomas hapa / Hærrañ
 vorn Gud og Míñ / ímtad vera can
 Papa /

Þapa/ (Þú ert þóð ei enast kafi.) Hafi
er sá hæðste Nerra / hæfio Þallu kafi
alldreit þverra / a Ninnu og Neims um
Kafi.

Mín Drottinn/ jeg þig jasta/ Jesu
su Sausnarett kær : Und mæn skal ei
aplanta / eptir sem orkud fær / þær ad
þioona og hljóða / þín Kross bera og lifa
da/ og hlífast þig Nerra kær.

Pu ert með öllum Sönnu / aller þess
skollu gam / Nerra/ sem hvortum Ma-
ne/ hæper Lötning ad líta. Pu virðst mig
þú þín kalla / þessa Neims Þig-
femd alla/ Einstis þar agla eg hita.

Pu / allan þig / mætt gætur / þær
gætt eg apur mig/ mæn Sál þig ein um
vegur / einn skal þu gættast þig / einn
þín Nerra þig hállda / Nigone þær ein-
um gállda/ mæn Elfa mildelig.

Mín Gud eg þig meðkætt / mín
Jesu hvortu Líd : Narmung þó Nær-
tad spekt / huggar mig Nætt þín hlíð :
Pu ert Gud Gættu gættur/ Gud Tr-
wt/ Gud Þóttimoodur / Gud sem þinn
lyfkt

leyfster Lqd.

Pu ert Gud/pad eg Tæta/pin Mætt
ut alligd fæar / þier ber i alla Mæta /
Æra og Þirding klær / Dyrðkon / Bæn/
Lofning Lqda / Lopað sic Ragn þitt blq.
da / mið Gud / um eilqþ Ar.

➔ Þid Thomam Son Guds sagde /
Saflega Trwder þu / og þesse Þrd til-
lagde / Ap þot mig Sæflu nu / En eg
þæ Sæla seige / er Sica kusia mig eige/
Nopa bo hreina Trw. ➔

MR Ed Nollðsens Augum ecke / Eg
fæ JEsu ad Sica/hvad aungre
Belferd hnecker / hafi fyrst eg Lqta
ma / med Trwar Augum mqnum /
i Mædu og hvorskins Þqnum: Godd
aū mæ Sælu fira.

Eg mun þig eilqfflega / D Sæte
JEsu Christ / lited fæ/laus vid Tre-
ga / i Lwfre Ninna Bist / med Lqk-
amas Sicon Lioomande / i Lqffsens
Sælu Stande / em alldrei umdreytlist.

➔ Morg Teikn nam Guds Son
giera / sem greiner Johanes / ecke uppo
citnuð

tekmund vera: Efti mæn Geal / giettu
þess / ad hañ liet allt þad rísafer Masi
eskiañ þarf ad víta / So hljóte a
Nimmum Gess.

Og ad JEsus Aast-skidare / Ginn
sie med fullañ Gañ / Christur Geds
Comur Eðere / komeñ i Neimsins Rañ /
ad þeir sem a hañ Erwa / aller / og til
hañs snwa / hafe Lqf sýrer hañ.
J Eg Erwe JEsu goode / Jeg Erwe
a Rafned þitt / Geal mæn þvi sýpt
est Moode / af Syndum ollum fytt.
Eg skal þvi alldrei efa / Ginn mæn
Lqf mæi gíefa / Lqfed þo líne mitt /
A M E N.

XXXIII. Psalmur.

Um Opínberan Christi við Gíodeñ
Siberias.

Ton / Christo er Roma pyrer Spadum.

 Id Siberias Gíoo Eðu / sig
þyrle JEsus þýr / Þppriñ
en med Blqdu / mæi so Ríttng
K Stýr /

ſſqr/ Læresveinar Sið ſamañ / ſookt
 hófdu Fiſkedrætt / Detur var fyrer
 framañ / ſeingu eckert þa Drætt.

Ad Morgne i Þjóruſi / Endurlauf
 nareñ ſtood / af því þo klær ei kunne /
 Kienoſt hañs Aſynd ríood / Morgun.
 Skuggeñ þeim meinar / ad mættu þeck
 ia hañ / þo liwfer Læresveinar / liſe
 þar ſtanda Mañ.

GG er i Angiſt ſtaddur / opt ſem a
 diwþum Siðo / af ſølltum Lærum
 ſaddur / Syndeñ mier ſiſkt til bioo.
 Huggunar Abla eige / um Dróott þo
 leite eg tǵdt / mæddum a Dróofgangs
 Beige / mier vill þad ganga lǵtt.

Dg þo med allre Blǵdu / Endurlauf
 nareñ fíær / vid Eorga miña Sið Sko
 du / ſie / og ſtande ei fíær / eg hañ þo ei
 gløgt þecke / Angiſtar Skuggeñ því /
 velldur / ſem Blýndañ blecker / Boleni
 þwngu i.

GG þa af Gynda Nafe / Þákiemiſe
 i Sælu Noſn / er þar a eingeñ Bafe /
 en þo hier væte Dröfn / Iſus i Aſt

um skipter/eg sie þa gládur hán/ Eioo
vofum Bröning skipter / Sierhvörn
Kieft-trwadañ.

Ad Morgne ufañ Nauda / Israel
leidde Gud / med Neill um Cased Nau-
da/ i heiteñ Lands Fögnud: ad Morg-
ne a Efsta Deige / wr Nafs-Naud
Berallcar/ eg Kiemst/hvad efa eige/S
Nofn Paradyfa.

Þar mun Frelfareñ sigdur/i Siot
uñe standa nær/wr Brim-Garde Daud
ans bligdur / burt taka Nandar skier /
þetta mitt Holld hrörngada/ hier med
Sæl Dröprenta: Þar fæ eg Nuggun
hrada/ S Nöop Guds Bralldra.

¶ Nafe þier NErrañ sagde/ Niara
ta Börn Fædu en / svörudu breadt ad
Bragde/ Bradur þar skadder/ ney. ¶
D hvad opt aumer flaga / en hafe
Morgun Verd/og um all-marga Da-
ga/ Atvriñasi giörest skierd.

¶ G hefur Sann-Gudhrædda/ siölfs
Drotteñs Försöon bligd/reindf/og
giört opt niög Mædda / a megnre

Nwngurs Tíð. Abram/Ísaac goode/
og Jacob reindu slíkt / David þeim
mætte Moode/ má oss og henda líkt.

Alldrei Spoleimoodur / yfer því
flaga skalt/ þó Gud þín Gíæstu goð
ur / gíefe þíer ei það allt / hvað hellst
til Noldfins Meuna/ hentaft líkst síalf
um þíer / þu ætt því alltíð una / að
hafi best fyrirfíer.

Nuxadu a hvöríum Deige / hvað
Naudsynlegast er/ að Skal þýn fediast
meige/ af fætre Guds Nád híer: Vít
hafs abla þessa / ork að með Ríettu
fær/ hafi fái best Níartad hressa/ Nwngurs
Tíð þó síe nær.

Þorsóma eirnefi eðle / að stunda
Kallan þýn/ Nýrdulaus Lefe hneðer /
N Errans um Sorg: so dýgn/ hía þíer
hafs Blessan bláða. Bænrafne yðfa
tíðt / so mun Guds Þeled þýða/ þíer
híalpa Barning míf.

Þ míni Gud/ eg skal líða / allt það
sem villtu híer / lættu mig Þeled bý
ða/ sem Blessudum líðar þíer. A líf.

ande Maña Lande / Eðssens Braud
secur mig / i Eise þvi Eifande / losa eg
alltqð þig / Amen.

XXXIV. Psalmur.

Þm sicalpt Kraptaverked / er JEsus
giorde vid Siioin Tiberias.
Ton / Dagur i Austre gllu / etc.

Dstular sviñer svara / Sem
hermt er aður fyr / snum lío
fa Lausnara / i Einde þoog-
værir. Þíft nockurn feingum
eige / fer Skiped Toomt til Lands.
Siclsfur JEsus þa seiger / sem hlíod
da Ordeñ hañs.

Kastet wt / Børn mñn bládu / brædt
nockud síñed þier / Rete vid stálfs
Skips Eýdu / sem Nægrameigen er.
Þeir giordu sem hañ sagde / sýst gætu
dreiged þa / Þífta Mergd flíodt ad
Bragde / er feingu Skiped a.

Dæðsins Þienara alla / Andlega Þíft
ara / Elærlega mæ eg falla / af Kíen

ina Rinnunga : Greidt Nef til goodra
 / Beida/ Gudsþjalls Eardoomur er/ hvo
 orn þeir um Reimess breida / þooft hæ
 tt sie Þisse Ber.

Narma Þooft hafa tldum / Nier
 Drotteñs Beide Reñ / hica Bondo
 um Beralldar tldum / þvi veitesse ei
 Alaten : Þeir vid Binsire Nond vero
 da/ vñst a þan efsta Dag/ næst ei/ þvi
 Nørtum herda/ med Nreckiafukt Sitt
 tslag.

Þoonar Guds þo ei meiga / þreyt
 ast/ nær veidist tñtt/ can Þorsoomunat ei
 ga: Orðsens Nef leggja tñtt. Þa þeir
 til hægre Nandar/ hafa þvi wtfastad/
 og hver eirn Berf sitt vandar/ verdur
 noðud tñttad.

Þtvalder veidast aller/ aller Nief
 Trwader/ þa i Nimmestkar Naller/ wr
 Narma Sioo Gud færer / i hvarium
 hier a Þordu/ þans Orðed verka ried/
 og þvi med Niarfa Þordu / þofdu ei
 moð. staded.

Þid hægre Nond Son Guds sefo
 ur /

ur / sǵðasta Deige a / Feing þaǵ / og
mikels metur / mǵg vel er þissad þa /
Beidemeǵ verða glader / veidt er goft
Þissas Kyǵ / fallegar þiurustader / þvar
þrer er þeirra Bin.

✎ Alf þurdu þissedrætte / er feingu
Þostular / af þvi med aungvum Næt-
te / ættu haǵs vænta þar / Eæresveirn
liwfur sagde / sem Lausnareǵ elska
vaǵ / þa til Þefurs / þvør þagde / þad
er siǵlfur NæKKaǵ.

So þradt sem Þefur þeyrde / að
Nærraǵ være þar / Elskurþur ei þyr-
de / Þtþyrdis þier fastar / Klæðfær og
þom að Lande / Kraptaverk seigtast
mæ / a Siðonum greidt Gængande /
giorde ei sǵekva þa. ✎

Þa Klæddur fer eg tǵdum / a Þund
þiǵ þessu þær / Nelgunar þatnad
frǵdum / flettur / og Alsþer nær / eǵ
þu mig aptur klæder / i Alf Riectflæte
þiǵ / Gær þegar Sorgen mæder / So
þylst þill Þiǵdan mǵn.

✎ Þostular aðrer þræder / Þefre þoo

nu sýðar/ med Skip/ af Mæde lwyder/
 mig langt ei þekka var / Tvö Hund-
 rud Alner eige / en nær því Rifning
 tier/og hermet hafa dreiged/Mapp sitt
 og Net med tier.

Þu er þeir a Land stigu / aller sen-
 litu þa/ med Stede Gledeligu / Blæðs-
 ur og Braud þar a/ eirnen Fisk yfere
 lagðan/en JEsus vid þa tier: Tæks-
 ed af Fisk þeim / sagde hann / sem nu
 strax feingud þier.

Þod JEsu blessað ræker / bræðt
 epter Bilía hannis/ Simon Petrus/ og
 sækur/sitt Net/og droo til Lands/stoor-
 er Fiskar það fylltu/Þanst Talan ecke-
 rir/Mærra síns Skipun hilltu/Hund-
 rad þínitqu og Þrgr.

Þu Fiskar sem hier seiger/ So marg-
 er fylltu Net/ En samt rifnar það
 eige/ undrast þú sýst eg giet/ Almættis
 Mond þín / Mærra / hefur en verkad
 sigt / þín Mættur en þan þverra /
 þitt Balld er Krapta ríkt.

 Til Læresveinanna sagde/ Sonur
 Guðs

Guds efi/ og tier/ Med klæru Kiarleiks
 Bragde/ Komed og snædd þier/ Braud
 og Gist gaf þeim Goddur. Sled þig
 mín Smá þier : JEsus þín blygur
 Brodur/ Verðhald efi veltir þier.

Þú þyr Læreforinar/ Laufrótan hops
 du fædi/ a steyktum Gist/ Fædur þeir
 ar/ þa þeck hann þina þeim snævi/ Sig-
 utorgar efi sætur/ Sadning þa borgar nu :
 Slounad efi er latur/ Aft hanns og Mí-
 den ítrw.

Komed JEsus efi fallar/ Komed hann
 gad til mín / Mæstetur mæddar allar/
 Míost fæpud og so Bæn/ Komed/ fyrir
 alls efi / þú er sedia vil/ þeir Þyrstu
 þar med drecke/ þér Svulun noog er til.

Erwudum allum giesur / Andlegt
 Braud JEsus tier/ hvort hann faliad
 þesur/ Næsting þa Smá fæ/ Læfame-
 an laka sedur / Lænar. Nonden hann
 blid / Biorg Nollens bistu meður /
 Blessud a hvorre Tgd.

Mig og Bivalda alla/ a þess Egd.
 ofa Dag / mín JEsu minni fæll / J

mestari Dardar Nag/ Br sølltu Sorgar
 Floode/ Giossvotari mestar þa/ við Bord
 þitt Guds Son goode / I Gleda Dist
 Nimmum m.

Þa mun eg þurfa ecke / þar nokku
 spyrja ad/ Guds Son eg glatur þecke /
 við Guds Bord i þeim Stad / Mænis
 Guds Gion mig þa sedur / inter ee sw
 Nuggun vðs/ Bløldum øllum medur /
 I sællre Paradðs/ Amen.

XXXV. Psalmur.

Þm Samtal Christi við Petur.

Ton / Einn Gæra eg best ætte / etc.

Diskular Mærans hær / þa
 höfdu þædu neyt / Skriptess
 en frammar skær / skulum þess
 miðast greidt / Til Peturs Son
 Guds seiger / Simon Elskar þu mig /
 meir en þess? Nist hnetger / hier til
 Svør audmiðlig.

Ad eg þig elska giere/ Eplauft Mæ
 ra þessu/ um adra samt eg mig Eiere/ ad
 þessu

þessu Síne nu / Þrisvar Já þar til tíma
de / þad JEsu E!fæde / en lofsens
cangrafi náde / ap Spurn so iðde hendi.

Med Þyrku Spurn Grelfareð blóð-
ur / fyr neþndum Þostula / Eiwur i Lyn
de bédur / Lómb sgn skule hað ala / og
fæda sgu Sæde / St. Petre skipar / a
besta Eppsens Braude / Baud JEsu
so Þrisvar.

A Sneita Þrisvar ædur / Alunlega Pet,
ur ried / sgnum Nerra / Samædur /
Satans Bilid / Neaðslu med / hrestan i
Sæl og Síne / Son Guds spur Þrisvar
nu / um E!fku hafs so iðe / Dpenber
sgna Træ.

Nier med so hað iðsetur / i Neilagt
Embætte / apfur og en þess giefur /
ad hað fyr hrasade : þa eg Synd mæ-
na sorge / síst verdur heðar minst /
Blood JEsu hana býrger / Brot Evið
hica Gude en finst.

N þeriu villt Sæl mænþvara / fier
tu nu spurð þar ad / hvort þið Næ-
lans Lausnara / hafer þu riðt e!fæde

Þu munt en þora að jasta/ þad og læ
leasta er/ þviad i margan Masta/ ma
fista Rest hia pier.

O Jesu Elskan bláda/ af Hiarta
vil eg þig / elska / og allt þad láda/ er
þu villt leggja a mig/ Elska af Hiar
ta hreinu / af hreinum Stodugleik /
eðle med Orde einu/ en þad fer i qdt a
Reik.

Eg veit allmarger Euna / að elska
Jesú heit/ þeim vil eg þess vel unna/
þad er mier siðlfum leidd/ að eg allorei
sem bære/ alldrei sem skuldugt er/ hei
ta Aft hönun fære / han þad forlæte
mier.

Qvad ma skuldara heita/ En ha
sa þan Afticerañ/ Gott allt sem gior
er veita / giefu vill og þad kan / og er
sa Adste Goode ? Elska þvi Jesu
sum Christ/ So muntu soiptast Mo
ode/ Saal mgn i Himna-Bist.

Oss fyrre Elskad hefur / Endur
lausnarin dýr/ af Elsku oss umvefur/
en nu hans Willdeñ skýr/ oss han elsk

ar til Enda/ Elskum þvi fwser hafi/
frá Elsku hafi's alldrei vanda/ attu/
þu Christin Man.

Af Aft til aumra Manal/ Elskuge
en vor JEsus / frá Nædum Ninnia
Kana/ hýngad a Jorðu fws / kom og
Noldenu flæddest/ Kvaler / Forsman
og Dend / hier þa hafi hia off mædd
est/ af Martans Elsku leid.

Ef þu hafi ecke aptur / Elskar
mijn Sæl af Trw / Eins so sem er
þin Kraptur / Eflaust tilhyrger þu /
hafi's Aftar Bruñ eilífa/ Elsku hafi's
færdur síst / af þvi hafi gírer ífa /
Elskulepsed þitt vísst.

Ef þu vel ad þvi hýggur/ og villt
þess riect gícta / Eirnen þier a þvi
liggur/ ad elska þin Naunga/ hafi er
Limur lifande/ Lausnarans / Sæla
mijn : Svad opt i Nanna Stande /
hafi lita Augun þin.

Nær sa sem elskar eige / af Mart
ta Naungañ/ a riectum Elsku Beio
ge/ ecke framgeingur hafi/aungva Aft
þvur

hefur heildur/ hañ til sjns Frelsara /
fræ Jēsu Kierleik felldur / finur
Stadfemd bræda.

Nolldes Gyrnder alldrei ættu/ Eflo
þa þu / Christen Mañ / nie vonda
Neimfens Nættu / sem hryggia þinn
Laufnarañ: Ef ad þu alla Bega/um
flqr slqkt Sæl mqn Kier / Alst Jēsu
eilfflega/ og hier i Næd þu fær.

Lomb og Sauda-Niord sjna / Ei
moni Jēsus baud / ad fæda: Ei kañ
doqna / Elfañ hañs : Elffsens Bra-
ud / Nwngrudum hvorum giefur /
Nyrder sœ beste er / Lomb sijn veik ad
fier vefur / Banfœra Saude ber.

Ei lætur af ad falla / Alsteñ hañs
Milde hæ / fyrr en til Nimma-Nalla/
hañ fær in leidda þa/ Raust hañs sem
heyræ og hlqda / Nimnesk Fæda giefst
þar. Þess giore eg glædur bjda / Gud
allrar Myssunar.

Nyrdarar aller heita / Nærrans
Jēsu Þioonar/Þeir eiga eins ad bren-
ta/og Þetre hoded var/ad Fæda Nærr

ans Niordu/ en hana reyfa sátt / med
hollre Dýgd hier a Jordu/ a Himnum
er Kaupæd vísst.

Eg er sem augur Sandur/ O Jesu
su Hyrder min / Beiskur / Drumur /
Sálfdandur / hjálpe mier Kraptur
þín / Virðstu mier villtum greida /
Beg þín / so gange eg fros / Og um
syðer Fáleida / J eilíft Sanda Næs/
A M E N.

XXXVI. Psalmur.

Um Bodan St. Peturs Þýslarvætt
is / og Dýfalning Jesu / ad Petur
skule siera Eptersýgja.

Ton/ Guds Son kallar komed til min.

D Jesu Peturs Son Guds sagde
ef / So hermer oss þad Rit
ningef / Sannlega eg þitt seto
ge/ adur þig skal þu uppgyðo
ter/ og grefst hoort sem ad lonte þitt/ a
unga Adurs Denge.

En

En þá þu eldestu ei so stier/ & plautst
 had þyrr setge eg þter / Þi muntu Ar-
 na breida/ Afar þig gyrdur / og þanga-
 þi En sem þu villst/ so 3 Jesus load /
 þa mun þig þrumast leida.

Þetta Simoni sagde þa / Og somu
 Odum teitna vafi/við þu Þetur ei vill-
 de / med hvortum Þend / þa Niervise
 þafo/ þerde og þallvalle Ljped Stans/
 ÞKostest þa þiðra skulde. ➔

Þetur Þetrædur vel þa var / við þa þa
 þraimtomu Þisternar / sem 3 Jesus
 þyrr sagde / Med nidurþeingdu Nopde
 þafo/ Niervistest þegar doþna vafi/ Kostsa-
 þestur Ljþ aplagde.

Emlaus i Þngdooms Gimalþe/gyrd-
 ur eg mig morgu Kænglate/ og vondum
 Þerfum vopde/ og þraimgeck þraim þa
 illa Þeg/ eins s þi þad sialfur villde þeg/
 og hvors Nollis Þyrndest þrapde.

Alls þessa vil eg yðrast nu / Þþer
 þoot giora i riectre Þrw / og med þaðu
 Þacklate / Miðast afliþ þa Mofkun
 þqn / mið Gud sem ep i Neliar Þqn /
 þratt

hættist miet wt Heimfens Kiøte.

O goode Iesu umhærd mig / ouden
miwælega þess beide eg þig / Enn a þinu
um liðomande / Kiøttisales Bælt þitt þu
þad / þu miet Kænglatum vepdu ad / I
færu Spnda Stande.

Og leid mig þængad þu sem villt /
þitt Næd skal þa þu af miet þitt / I
Næska þvæstins Næda / Enn og
Drottens lofsens mig / leidast þu þu / so
fære eg þig / Drottad med mænum Næda.

➤ Næska þu þu þu þu þu þu þu þu þu
þu þu þu / þu þu þu / Enn þu þu
þu þu þu : Þu þu miet þu / inte
þu. ➤ A þu þu þu þu þu þu þu þu
þu / Enn þu i þu Stande.

GDdum Begræf þu er / ætt
ad þu þu / þu þu / Enn þu a
þu þu : Iesu er ætt þu þu
þu þu / Iesus er þu þu / A þu
re Nætt sem þu.

Drottens þu þu þu þu / med ætt
re þu og Nættens þu / þu þu þu
um þu þu / i þu þu þu þu

Ígð/ hvarðe þar um fyr og ígð/ Þm.
vöndun aungvum spara.

Þeir sem ad Guds Orð heyrð hjer /
af Hættans Þienurum / jafnaði bet /
Kappfösta / Klettinguðe / fylgia eptir :
Þeir fylgia þa / Þrelfaronum / Sem
Styrk mun lita/ a Leid þo liggst kúðe.

Í Eþernenu lqka þu/ Eþernes Þerel
þqns ÍEſu / þeta Guds Barn fwo
lega/ Noogværd/ Trw/ Elſku / Þreino.
lqpe/ Nartgroona Myſtum / Kietvqſe/
þðkadu alla Þega.

Alqðne/ Þolgiæde/ Neilagſeð/ Nta
þier lættu ei fara a Keið / liwpt flunda
Egtelæte/ Í öllu þessu utafi Fleck/ unda
an þier ſiæl þur ÍEſus gieck / Í hæðſta
Nimna Gæte.

Alhuga Gæð mqn etrneð hjer/ Ando
Þoteð lqka ſkipar þier / Þolg þu mter /
ſo hað ſeiger : Það ſkallu varoſt/ þvi
ad hað/ þeim öllum sem hað tæda kani/
Í Þordæmngu þeiger.

Þerölden lqka vielar þig / vill ad
þu ſkuler flunda ſig/ og fylgia Þerel ſqn
um:

um : Dín gætt Sætt forðast alltíð það /
einum J&su þig haltu að / a Begun
vllum þínum.

J gíegnum Sorg og sálþátt Deyð /
Saklega er Guds Barna Leid / sem
J&su sýnum Hætt / eptir þýlgia a alla
Lund / Elsku hafi ráttia hœttia Stund /
Sorg þetta seint vill þerra.

Filgdu þó J&su / hvort sem hafi /
Hér vill þig leida / Christen Mann / eptir
Lýps eða Dæda : Hafi er Begunni vís
astur / vilkest þá hœttia frá hœttia / a
Braut eilípa Ræda.

Hvort sem þú gættur greiddi Stig /
eða gíorest Fæddi Torvellastig / a þínum
um Gíunda Beige / a meðan J&sus er
þítt hía / eðert hafi þig að stæða þá /
hafi Filgd er Galloft eige.

Eftir þó að leidd eðert mig / a Róðrun
um vís Lífseu Stig / Frelfarans Fæ
fíoon bláda / heildur vís þraungvæn Þýr
ne Beg / það allt skal Gíarnast Læda egi
hœttia fylgia og bláda.

Þú er hœttia so sýnast má / þú er i

Silgd til Golgatha/ það skal eg Starn^o
 afi giera/ og Kross hafis sofa uppa mig/
 Allþvo so rektia hafis Blood. Stig / sem
 vil hafis lata vera.

Eingefi Nermung/ og eingefi Þæn /
 æ medafi varer hier Bist mæn/eige Eþþ/
 Daudefi eige / skal eðkar Nioru skilia
 ad/ Ektaraste JEsu veit mier það / og
 leid mig a Eþþsens Beige/ A M E N.

XXXVII. Psalmur.

Þm Forvitne St. Peturs ad epter^o
 grenslast um Forlog Þossulans Johannis.

Ton/ Kanttueafi þll og Eðle Mañs/ etc.

Segar Petre sem ádur er /
 umgieted / JEsus sagde:
 Silg þu mier epter / og haf
 sier / ad þessu sama Bragde/
 Læresveim hiñ / sem Lausnarifi/ swf^o
 ur heift elsta riede / hvor ed og læ /
 hafis Bríoðstea / Nelig Kvollomaltigd
 þa skiede.

Nafi

Nañ sem og spuria N Errañ vañ /
hvör er sa þig mun svikja? Lidoost
sem Petur nu lqstur þañ / langt ecke
burku vskia: Nvad skal nu þa/ þesse
sem hica / þier geingur? Petur seiger/
til I Esu þar/sem þvi gaf Svar/
og þaññ Drd sñn hneiger.

Ef ad eg vil / hañ eirn fyrer sig /
allt til þess eg kiem/ blqfe/ hvad kiem
ur Petur þad vid þig? Þitt niarta sig
ei q'e/ Silg þu mier framt / fws epter
samt / faast um Johañes eige / Þo
giæde med / þitt styrktu Gied/ þjnum
a Lqssins Reige

Johañes Gelañ seigia ma/ sem ad
a I Esu Briooste/ um Kvold: Ber
ds Lqmañ eirn þar læ / aungvum svo
mætte Þiooste : N Errañ vor hañ /
heitt elska vañ / hönun unte Soolt
Daudum/ Na. Vldrudum/ i Heimen
um / Nollðsens leysast fræ Daudum.

Þig hefur Gæl min lqka lagt /
Laufnaren I Esu blqde / a sitt Bri
oost / þad med Sane sagt / saastu i

morgu Strýde/ þá Huguun hañs/haf-
de ei Stans / Niarta þínu að svala /
sem Niartad sitt / við Niartad þitt /
hañ lagde með Aft fala.

Þíne Eiraru Kvöldmálsgjaf / Eim-
ur mín Þess goode / til mín / hvor
Aft hañs einka blýð / öllum mig svipt
er Moode / þar a sitt Brist / mig
leggur liost / Lífsgjafare mín sæte /
þaðan Sál mín / sýgur til sín / Svöl-
un / Næð og Nættleste.

Petur Forvitni fregna vañ / Grel-
ara vorn hñ blýða / um Jóhannæ / hv-
rt ei sem hañ / ætte Krossfesting lþda :
Þesse hvad skal : þad var hañs Sál /
þemkta (má sēte) so tiede / að sig mest
eirn / Nærrað vor þreirn / af heitu
eistade Giede.

En Þess segde einum sier / að
hañ Krossfestast skýlde / af því um
Jóhannæ Bifarar / Þess Næst Petur
villde / Forvitnast brætt / a hvada
Nætt / hañ munde Líf sitt enda : Godd
að Þreisting / sem mög er Frýng / Sann
Gudþræðe

Gudhrædda nam henda.

Alungvað Menigað ufað Brest / i
Neimenum mæ fíða / ei hefur nokkur
Sýndlaus fíðst / sýst kað þad Ból ad
líða: Guds Aftviner / sem Orð haðs
tier / Almlega falled haða / Nollas
Bæfleitni / við hvorn Christni / hefur
so breitt / æn Bafa.

Nape þeir Stoolpar hætt Skolped /
hvors skal þa vanta meiga / ríwðande
Not og Reir: Stræð / med rasande Krap
ta deiga: Biet vora þvi / Ditta Guds i/
eigum Saluhjálp verða / off rýma fram/
sem orða mæ / Athugaleysed stérka.

Forvitne Peturs Frelsaníð / og Fíðni
híer strapna naðe / varastu Modur síer
hvort Síð / síalpe Guds þíns epter
Kæðe / Grenslast / þvi þier / op þætt
þad er / Dransakande Beiger / eru vísst
haðs / Nugsstote Maðs / haðs Doomar
Furdanleiger.

Sioosenu opæter ef þu fer / eflgþroer
Drottens Speke / ad þig brekter / ei Do
hætt er / og hað þig burtu hreke: Þu

ert Leptið / þad vid Smid sið / þrætt
ma ep / rite seige / þvi giorder þu / mig
þessið nu ? Þier kafi sigft leypost eige.

Þoad sem Gud lætur hlötnost þier /
þugg að þvi Sæt mæn hlqda / siat þu
allra best siet fyrri / So sem Barn skalla
tu hlqda / misust et þeim / sem þier i
Heim / hafi gieptur Gþerlate / læt þier
hafs Ræd / nægtast og Ræd / Raum
þo þier veitest Ræte.

Þeim fagra Josephs Kyrtle kafi /
Elædast hvor Mædur eige / Ef allir froa
mer eins og hafi / a þeim Sgðasta Deie
ge / Guds Elsku na / giepti Þegsena
þa / Gud ein þar Magt til þefur / þier
vid sið Sgð / a hvort Sgð / þondla / sem
Billo hafi krefur.

Medal Brædrofna Ord þad en / wte
giæ / og hvor ein seiger : Þesse Exces
svetn solþur siet / Svoll og Þqn / deyr
allreie / Og Jæsus vað / Ekleum hafi /
Ordum þessum að kala / Excesvinnar /
þo giorder þar / þvilti med siet að
þiala.

D Nood opt giæter Didefi þyn / Endo
urlausnarefi beste / eþbaka epter Illu
flu sgn/ Dmildra Gloctur veste / Billu
Eardoom/ med vondum Noom / vefia og
þrætt wt breida / Einpallda þrood / a
Nellar Slood / Aþvega þakifi leido.

Tilkomu Dagur Drottens er/ Dau
ra. Iqd Rieft. Christia / i Iesu deya
Þrvallder/ allar Serger þa liða / Þier
þopnum sætt/ Sælest er fiætt / I siælþo
þoñs Fadme hlqðum / I giegnum Deyð/
þa liggur Erid / Til Lqps frá Nems
Astrqðum/ A M & N.

XXXVIII. Psalmur.

Þm Openberan Christi a Gialleru i
Salilao/ z hañs Skickan/od Postulat
ner weþare um allan Germeñ.

Ton/ Gud vor Fader vier þokum þier.

Læresveinarnir Lausnarans/
liooft sem ad Skriften greim
er / Epter Bode og Drdm
hañs / Ellesu Lyndis hrem
er?

er/ I Galilæam a eitt Fjall / vígeim-
gu so ei snerte Fall / Þar voru þó ei
einer. ➔

I þín Hundrud Brædra fylgdu með /
Frelsarañ strax tilbædu / er þeir
hofdu hafið allar síð / Af Fagnud gled
íast naðu/eni nöckerer gjördu efa það/
Ei hafde síðt þó löngan Stað / að
Jesu grandt þá gæddu.

Opprisni láta sig að síð / Sonur
Guds lofa ríede / Síðastu fros i Galí-
læa / gjörðu nú þetta skíede : Aldre
bregðast Neiteñ hana / hana er Drott-
ni Gud Samleikans / hær af æ gíeff
míð Glede.

Nalærdra Maña Meining er/mun-
de Fjalled Neilaga / A hvorum býrtest
þú Errañ hær / hvar til vísst Róð þær
draga / a þótt Foklaaran skínde sá /
Sonur Guds fyrri eni leidd hær þín /
Þú allan vorn bættu Þaga.

Þorg sem að Fjalle byggd er málþess
ud Guds Christne heite / þar fær þú
Jesum Sam mæn síð / sem alla Glede
veitir /

veiter/ Hafi þig hresser/ Hafi þig lifo-
gar/ Haldi hafi og Elod þig nærer
þar/ þa Synða Þrungi þrester.

Al þessu Fialle eg mun fæ / epter
Liffed ad fara / A Zions Fiall upp-
stíga þa/ og mið sæta Lausnara/ med
Þvöidum þar öllum síð / I Borg
Guds / síðsum Drottne hvi/ og stíro
um Eingla Skara.

Al Eina Fialle Ísrael / wígiefa
Drottne náðe / Lögmaled / sem ad
Snygd og Hel / hvörum sem einum
spáðe/ af því þad Eufie eingen Wafi/
uppfylla/ nie þess síða Bafi/ De þess
fo alla þíðe.

Al Tabor Fialle Fressarið/ Flok
helgra Postulafi / Þessendá giörde
um Heimnið / Evangelium sáfi / ad
boda og Eufia all e Þvöð/ I sem Lög-
málsens Bafi stood/ Og fergia Kvitt
um Synðafi.

Alld Balld er giefed einum mior /
Endurlausnarið tíðe / A Minnum
sem ad allðrei þver / eirneð a Jardar.

Ende. ➤ Ad soddast rielt athugudu/ epl
er Masidoomsens Maalluru/ Þessa Ma-
gt Iesus þæde.

U þvi Iesu gapst Eilqpt Balld /
Aftliera Broodur mǫnum/ Fyter mig
alle hañ greider Gialld / Gude og Fodur
sǫnum/ hañ mig Boladast framþærer /
þyrst hañ er so Ma-skýldur mjer / Og
svipter øllum Þǫnum.

Eg er Rielt-dæmdur uppa hañ/ Ate
vekar Easi eg seigia/ Noll af hañs Noll
de : sw med Sasi/ Soñ Skýldseme mun
hneigia/ Martad hañs til ad hælpa mi-
er/ hañs Balld latur ei sláta op siet /
Wnd mǫn/ þa eg skal deya.

Ap Iesu Balld wifender / urdu
hañs Læresveinar / Eyrstet / Gladder
og Nughrenstet / hvort vegna eingiñ
foelmar/ swæt hañs Skipun fylgdu um
Heim / fanst ei Tregdan him nokrum
þeim/ þo være ei Brauter þeimar.

Ad Eteña og skra alla Þood/ Endo
urlausnarist blǫdur / um þa vǫdu Þer-
allat Slood / op Balld og Wýskum
bydur

Þádur / Helgum Postulum Heims um
Kau / Hér op er líofast Vilje þá / að
tapest eingeli Eður.

I míne Sögn eg ordefi er / Þessa
Barn Guds Eþanda / Arður Minneskurt
þlotnast miet / er huggar nú best mifi An
da / Glede / Fridur / Forsælid og Dýrd / sem
þæst ei ap neckrum hjer wisthíd. Er þd
þw skal eilíþ standa.

✠ Eg em með þdur / efi so tier / Endur.
lausnari. sæte / allt til Veralldar Enda
hjer : ✠ Þ þa Sagnadar Kæte / sem
hjer nu solast Sælefi mæn / salli Jæsu
mifi ap Nælgd þæn / Þ Minneskt Ept
erlæte.

Æ vil Eoporded þetta þitt / þgðasse
Jæsu vepa / með Trwar Nond um
Mortad mitt / Nærmung so alla þepa.
Þu ert mifi Styrkur / Nælp og Níþ /
Nuggum / Frelse : I Eilíþt Eþ / hieda
muntu mig þepa.

Þ mifi sæte Emanuel / Þ Jæsu
Gud og Madur / vettu hjer miet / so veg
nat vel / Eg verð þa Sýrgjande Glad

ur / Níam mjer vertu í hverre Nend / Níam
mjer vertu í Elpe og Dend / Nættast
mítt Nattislopapur / A M E N.

XXXIX. Psalmur.

Um Underbröning Jesu Christi
íll háns Uppstigningar.

Ton / Galt off Gud við þitt þenna Orð.

Eþer sýna Upprisu þítt / Off
sem Ríðninginn þad seiger / Í
Þíorutíða Daga dætt / Dvalde
vor Jesu Míldi seítt.

A þeim Dögum vor Drottinn ríed /
Dæfendum og Ríðingum með / sánum
Þóttulum safna í Gítt / sem við Níord
fær einn Nýrder brétt.

Þú sýta Jesu Svemarnar / Sorgar
Síunder Þíorutítt / eptir hátt þú
du Andaðast / í Gröfseie þa liggia vást.

Í Þíorutítt Daga dætt / Drottinn vor
Jesu Státtu þútt / optur nam gledia
alla þa / a hvortítt tíðtt þítt seingu þítt sítt.

Eptir Sorgena glefur Gud / Gleda /

6480111111

Hugseolun og Sögnud/ eptir vort flundu
legi Öspide/ eilífa Hvíld og Koofeme.

¶ Þr Jerusaleml wíleiddi/ allra sýðast
vor Loufnare / Earesveina sem Eistren
ttu/ Eiwpur allt til Bethania. ➔

¶ Bethania sem augstooft er/ Angistur
Heimþíne þáder/ þot næste lænu
Loufnarans/ Leid/ er hafi stic til Ninnu
Rans.

Wíjn Sal þánn alltíð liggur Leid/
Líffsens meðan þu hleppur Ekeid/ um
Sorgar Begu allmarga/ upp i Dyrda
at Sal Ninnuana.

U Olíu Stalled Gíffu frós / upp
stíggur D Rotten vor I Jesus/ af hvor
en hafi til Ninnu fer. Nuggun bestu
þad giefur mier.

U þessu Nialle hafde hafi / halded
sterkasta Bardagan/ vid Daudan fyrri
og Drosfuls Magt/ og dansamlega þa
underlagt.

Öss hvað hafi fíck þa afrekad / I
þessum nu hafi býrter Stad / sem er
Ninnu Sör Heime frá / hvortium er

Nafn hans frwa a.

A Gialle þessu Gressariñ / Þýrr haf
de Týdum Drattstad sín / og sýnum
Bænum wthellt þar / endur en leid hñ
Þýflernar.

Hefur sañlega N Errañ þa / Ninnu
þer sýna minst þar a / og þvi fwsare
upphýriad / allar Þýfler i þessu Stad.

Af þvi Dýrdlegur upp nu stie /
Endurlausnarañ Blessade / med Sig-
ur. Groosan i Ninnu Dýrd / hvor alld
rei verda kañ wthýrd.

Andleg Ninnu. Þer Eflaust er / ad
bidia Gud a Þorðu hier / þvi þa er
Niartad Ninnu a / N Erranum J E
su siulfum hica.

Þa þad gírer / vðst hefur hñ / Nim
narqke a allan Sañ / I sýnu Niarta
hvar ed fws / Nerberge tekur sier Jesus.

Bæniñ hefur i Nimeniñ / Niartad /
sem fadmar DRotten sín / i hans Sta
ut sig mleggur þar / ødlast so Traust
hans Wðflunar.

Þýrr en N Errañ til Ninnu foor /
hans

hans nam en byrtast Elskan stoor /
vid Postulana / hvoria han / Med Niar
kans. Afsend Evedia van.

Med lyptum Nendum Nimum ad /
Nerra vor Iesus gjorde pad / og
Blessade pa alla senn / Ellypur Drido
or Kongurefi.

A I Iesu Nendum Blessan best / bste
est og jarnast wderlest / edum Iw
udum : Etrn þeim han / Abrahams
Blessan veita kan.

A Blessudum Særum Nanda hao
tis / hængad a Jerd til Spndugs Ma
as / þeim Elpsens Brustum frast plioo
sa / fegurstu Graumar Blessana.

I Elpe og Dauda eru hier / I Ie
su þinnat Nendur miet / Blessan / Nægg
un og Nialpræde / a Nimum þæt eg
gladur sie

I Elpe og Dauda eg bid þig / I þinn
um Nendum geyndu mig / þa eg dep
Nerra / Nonden þinn / I Nima Bist
lake Smu min / A M E N.

XL. Psalmur.

Þm Gialpa Þppstigninguna / og
Sess JEsu / til Guds Nægre Nandar.

Med Gynna Lag.

Efter það JEsus hafde
hradt / Neilaga Læresveina
kvadt / vid þa skilde / og var
það Ginn / med Begsend hæðo
stu uppnúmin.

Þeim Aficaendum eitt Ekki hafi /
færa Augum þeirra taka van / i Nimo
ineñ so upp þa foor / Endurlausnaro
eñ JEsus vor.

Ett hægre Nandar Nimmum a / hæð
sta Guds situr. Begsend þa / af
Adam komenn eingenn Man / ædur nie
sqdan hlíoota van.

Athuga / Skal minn ættu hier / End
urlausnaren slygen er / upp til Nimm
ana af Jorðu / epter Mañdóomsfins
Matfuru.

Epter Guddóomsfens Edle hafi /
Þpphefd

Þypphefd neina ei hlioota vañ/ hañ
var. Gud hæðstur Nimmum a/ Hæfd
Eunne tungva meire að fær.

Þ hvad gledur mig Auman þad /
að i Ninnestæn Þyrdar Stad / Hóld
mitt i Christo hæfed er/ hvørs eg mæ
líka vænta mæ.

Höfud mitt Iesus / Hærrann
mín / I Ninnu Þad er Þyppstigiñ /
mæ hañs Lim eirneñ hlotnast a/ Höf-
de mínu þar vera þíð.

Þypp að Nimmum i Stýe / Augo
hiooflega vor ÞKotteñ stíe / Balld og
Þyrd Iesu vottast þíe / Þagn ha-
ñs til Ninnens Stýed er.

Eg þegar lyppte Augum mínu / I
Stýeñ/ ÞKotteñ mín til þíu / ,afno-
að gíore eg að þeintia þa / þíu mune
eg gládur líta fá.

Uptur tóma a Efsta Dag/i Stý-
unum med Þyrdar Þag/hafande Þírd
íng Þollduga / og Þeglega Samfíld
Þínglaña.

Að eg verðe þa Þíðvín/veile mí-
M 2 er þíðvín

er helgur Ande þinn/og med þier fíalfo
um Sigre ad naa/ fætafte J Esu Nimo
num a.

Ridur af Nimmum hængad kom /
N Erra J Esus i fætafædoom / og i
Þoons Mýnd hier umgíeðst hañ / a
Jordu medañ dvelia vañ.

Eñ til Nimmis hañ Þoppstýgur /
aptur sem N Erra Dýrdlegur. Soddo
añ Þýfte vid Børn syn hier / Blessað
ur Drottinn eñ gírer.

Al Þoonum gírer N Erra hañ /
af Nrigdarfullum / Gladværañ / af
Kross Þiskudum Eymda frj / Alst ha
ñs og Næd so skíkar þvi.

J skapadañ Nimm eðe er/ a hvør
ium líoomar Stiarna Ner / Endur
lausnaren uppslýgiñ / oss sem líooft
fíeñer Rífningiñ.

J Eilífañ Nimm/ Eilíft Nws /
Jngíeð Frelsaen vor J Esus/ J þa
Tíalldbvð/ hvør eige er / af Nøndum
þvgd / sem Skriften tíer.

Þesse Nimm er Nefd og Dýrd/hvør

allbreð

alldreir verður noog wísfjörð / Þtvalldo-
ra Stadur Eilífur / Eilíf Glede og
Fegnudur.

Adam lofæde aptur fyrst / Almlega
þa hafi Sýndgædist / Nimmenum fyrer
öllum oss : Eilíft so mistum Dýrdar
Noss.

Þa Afkar Adam af Minne / i síne
Dýrd nær þangad stæ / upplaut Nimo-
nenum öllum oss : Eilíft so hreptum
Dýrdar Noss.

Þ þa Sælufar Sælu Bist / Sæ-
leid mig Nerra Jesu Christ / Þ
Bonæie eg er hia þier / A Nimmum /
medan þad ei skæir.

Þar lifa aller Þtvalder / Einglo-
um heilögum samliker / Þ Dýrdenne
sem alldreir dvýn / Eingeni snærter þa
Nrygd nie Þýn.

Ei hefur nokurt Auga sied / Ei
nokurs Mærka fullskæid / hvað stoo-
ra Glede Nimmum a / hia Gude Þt-
valder þar fæ.

En skaltu Sæl min athuga / um

Jesum Christ þiñ Frelfara / að til
Guds hægri Handar höf / a Nimmun
situr / þó sem Mañ.

Gud er einn Ande og til Sanns / e
hefur Noll me Lime Mañs / Almætti
is Stjórn hañs eilíf er / æðsta Guds
Nönd / sem Skrifkin lter.

J þeirre Stjórn að Eilífðu / epter
Mañlegre Nætturu / rædur Jesu /
hvors augum að / Allstadar Næra
verande Mañ.

J Nimmis og Jæddar hvörum Eft
að / og Helvæte eins gírer það / epter
Mañdoomsins Magt / sem er / með
deild hönum / þar er af ber.

Gled þig nu / Eal minn / Gled þig
þer / Guds Sonur sem þiñ Broðir
er / a Nimm og Jorðu hañ stjórna /
hañ er og með þer Allstadar.

Óteli ande Guds Eingla Ner /
Eftalaust hefur fylgt með þer / þeg
ar þig hófst í Nimmun / með hæðst
re Beggum / Jesu min.

Nær eg held minna Nimmiferð / þer
að þi

oñ þa burt kalladur verð/ æðstur mínns
 I Jesu Eingla Her / ei mun þa verða
 langt frá mier.

Magna Þud þeir meðtaka þa /
 mæðst sem að hefur Jorðu að / I A.
 brahams Skaut þeir bera blóð / hv.
 ar bœð er Sælu Platsed fróðt.

O Sæte I Jesu/iñleid mig/um þad
 af Niarta beiðe eg þig / þa Endast
 Stundleg Öpnden mín/ I ævarano
 de Þórd til þín.

Neidur/ Speke/ Balld/ Begfemd/
 Þórd/ Bistka / Sigrfur og Lo-grord
 skurd / sie þier O I E Su E N R I ste/
 klar/ Kongur Þórdar/um Gilt Ar/
 A M E N.

Registur ypper Þessa

Þpprisu Þsalma.

A.

Arla sem eg nam greina/	31
Angtandar Kvistur áttad Silf/	47
Adur er greint ad gjördu Toelt/	77
Ad læstre Nurd kom Lausnarefi/	97
Alta Dögum/sem Ord Guds tim/	128

B.

Blessadur Þingell / eins sem er/	51
----------------------------------	----

C.

Eg vil minn JEsu / Áttad Silf/	8
Epter sína Þpprisu hler/	164
Epter það JEsus hafde hrade/	170

F.

Fram Þorgefie med Nrygdar Nag/	82
--------------------------------	----

G.

Gudspjallafi seigia / NErrafi hgt/	88
------------------------------------	----

H.

Heldner Ströðdamefi / sem Historiasti/	59
NErrafi JEsus ad hugga fwe/	101
NErrafi vor JEsus hugga ned/	105

I.

J. Bpþrifu J. C. su eg vñst þiñ / 19
K.

Kviðurnar komu bræði / 26

Kviðurnar grætnar geingu / 30

Kviðurnar gladar geingu þeim / 56

L.

Laufnarans Eæresveinar / lifu 72

Eæresveinarner / Laufnareñ med / 85

Eæresveinar sem ædur er / 88

Eæresveinar sem sagt er frá / 93

Eæresveinarner Laufnarans / liost / 159

M.

Maria Magdalena / mñn Þrd / 35

Maria eðke þiñ a þeck / 39

Med Fridarens Neili an Frelfarifi / 127

N.

Nst Fridarens i Añod Stifi / 117

O.

Ostular sviffir svata / 139

Ostular N. Errans hñrer / 144

P.

Pat Peturs Son Guds sagde eñ / 149

R.

Rpþrifs mñn Smil / þvi Bpþrifiñ /

m s

vegeinn

Þegeingnar af Þorgífi /	15
Þid Gröþena sem greint var þyr /	43
Þid Liferias Síoo Sædu /	135
þ.	
þa Jæsus Þppreis / Þþaßfi /	23
Þegar Jæsus Þridefi færde /	119
Þegar Hærafi sem hepe eg tied /	112
Þegar Hærafi vor Hinnun frá /	125
Þegar Lausnarafi Eþda / Eþfs vera	132
Þegar Þetre sem andur er /	154

Til Þesarans.

Mær þad / ad i þessare Þpprißu
 Þsalmastia Edition, Er Texti
 þra Þllegginguße soleides ad
 greindur / ad þar sem Texti þyrtaß /
 stendur þetta Mærke. ➔ Dg þar sem
 haß endað / þetta. ➔ Dg Þpphæp
 Stafureß a þvi Þerße þar .epter / sem
 Þlleggingeß tiltekur / Er stærre eß hine
 er aðrer.

So ad þessar Blad-Síður

fiu eðle audar / er Eptersýlgjande

Psalmur / Orðtur af Saml :

Er. N. P. S.

Níer settur.

Ton / Gígskurðfaste Græðare míf.

Sartad þagnar og Hugur mín / **S**er
 an **I**esus er Upprifið / Rógl þo a
 Krossi a te / ærle Suðudaga er þad
 skied / ædur en Soolið lafa ried / an
 Guda Dyrðar Almætte / þýður / þýðu
 u / Ringill klemur / Kraptið þremur / Klart eg
 greine / an Græðne vellter þeim floora Steine.
 Jarðskakle meður skiede þar / Skarasta
 Looma Ringill þar / Vardmeð þa fobðan faru
 Weta myklum yper þa floa / Anl og Styrklei
 þa þra þeim droo / lafa sem dauðer faru / þeg
 ar / Vegar / Looled skapta / Lyðsins Krapta lof
 fins þelngu / Heim i Morgena hrygg ver geingu.

Göfud Prestkara hittu seð / Geradu þu þess
 Tyðender / Línar þeim hietu þarum. Setget
 ed Karesveinarnar / Sooktu Lykamani þu
 med líc / þegar vler þrevttar þarum / Grader
 glader / Giallbed þiggia / Þar ad hryggia / Sý
 an fógdu / lafa sem Judar þeim Ræðan lógdu.
 Adur en Daguriss upprað klár / Vgeingu
 af Stæðnum Ræður Þráar / Maria Macab
 kne / Moadet Jacobs þins miga var / M

þeim

Þeim ísfa Salome þar / Þær hugduft Christo
þiena/ Gryggvar/ dyggvar / Lausnarans vill
þu/med líwpre Skyldu / Lýfðed smyrta/ Svæ
vied adra þa hlífoott ad spyrtia.

Lýr mun burt veltta hórdum Stefn/ Lín
þar sár off a marga Grein/ Þegar sem litu þan
gab/ Ofen stóð Gröþ/ En Þingill var/ Alþv
tu klæðdur Ljné þar / Græðstu ríed Gírtad
þanga/ Glíðdar/ Míðdar/ Gryggvar Kvíð
ur/ sagde svíður/ Syrged eige? Dppresen 32
sum eg yður selge.

Kvíðurnar gladar geingu heim/ Græðarín
32 sus mætte þeim/ Seiglande/ Vered Salar/
Þær píllu sýðan þam til Sals / A Sætur Ky
þu Lausnarans/ Gafi ríed hýrleza ad mæla/ Eg
bíð/ ad þíð/ Míqnum blýðum / Bræðrum þýð
um / Brætt þad lífð / 3 Galilea þær þýst
míg pífðed.

Míagbalena a meðan þer/ míðg pífoott þan
gab sem petur er/og Jóhannes mied hénun/sýð
þu Lýfama sýlastan / síar hværke eg nie píne
Ean/Durt teken var þan vonum/Þæder/þínd
er / Vndrast þetta / Er þad þrétta / og ant
Tapar/ Ut þaug geingu nu ell til Gravar.

Svæstur Jóhannes þamtkom þar/ Sornam ad
Gröþín opín var/ petur þa greitt Jågeingur/
Jau þar lýgd Ljñ/ Klæðín míwð/ Lýfa og 32
SV Sveita/ Duf/ Forundran ad þvi þeingu /
Mískfoott/ og pífoott/ aptur snwa/og þvi trø
wa/ ellu ad sýðu/ Durt mune Lýfðed boreð ap
Míðam.

Þpande Maria wteftóð / Jñ í Gröþeno
hófð

þorðe Glood/ Ringlum Treim gaf ad Gler
ur/ Væd þun nu þrædd/ og vicleit þa/ Vættar
að Gardfins hugðest siar / Gæð spyr strax þvan
þun grætur/ Gun fædd/ þellst þad/ Min Gæ
ra þyddur / Giartans blydur / þier þinst eige /
Æfneð Sorgar eg þad seige.

Gæper þu boret þa burt med þier/ Bid eg
þad Gærra/seigir mæir/ so ad þa þængað sæt
te/ Madureð svarar/ Maria/ Mæstare sagde
þun aptur þa/ Þi leypde a sier tæte/ øll Geygd/
og Srygd/ smst i Glede / skioort þad skiede /
Þe Christum fænde / þeim til postula þana
fænde.

Gun fæm strax og þeim fængiðrde/ Christur
ap Deuda risen sie/ ædburde alla sagde / þinar
Konuennar hermdu med / Gæpdu þær lqta Jæ
sum fied / Lqha og i liwþu Þragde / Þetta /
Ætetta/ Vistu þieldu/ Gæð siar þieldu/ Gærrans
Steinar / Sioonþverþingar þad søgdu einar.

Til Rmaus geingu einar Tveir/ Væ Gærr
ne Þvun rala þeir / þad skiede a þessum Deia
te/ En so til þær iem seige eg þær/ siarþur Jæ
gus nælæpdest þa/ þo ad þa þæðu eige / Gæð
spyr/ Gæstyr/ Gvada Gæled/ Geygdar/ Tæled/
Gæpæð Drædur / Cleophas anfar med fliðre
Rædu.

Ærtu æirn so Øtiendur Mañ/ I Jerusalem
ad Glerning þæð / sem er þyrer skömu skiedur/
Veitstu eðte? En þa siar ad/ þönum Cleophas
sagde þad/ Jæsus sem off var medur/ Gæðstur/
þæstur/ Ap Spædooms Orðum / og Gæskur
gæðum / Syrer Gude og Mæðum / æ Krossæ
deyddur/

Þeyðdur / þad siat þer sánum.

En nu í Morgun á la ríft / ardur en þi þ
 ap Þeige laust / Rofaur þær off vótgetingu / Rípa
 ande sǫgduft lǫta þaá / Lútlegt þad aungum
 virdast þaá / Selmtur þvi aller þe ngu / Gernika /
 Glermiska / Evad þa bnda / Kongur Þaða /
 Þiende sýðað / Christur so þeyde hlóed ad lǫda.

Alla Ritning weleggja ríed / Opnade þeirra
 Sugskot med / Skriptena glǫgt ríed skila /
 Raupturned aller nælgast nu / nær þvi endud
 var Leiden sw / ganga lǫst leingra vltu / Þeib
 du / neyðdu / Christ ad bjóð / Evardu Lǫda a
 Kvællod næsta / Já med þeim getingur Míldi
 en þeofta.

Settest til Þords og Þrauded þar / Þlessi
 ade sem þaáa Síður var / og sýðað ad þeim ríe
 tte / Þander í Seá þaá þeðtu þa / þeirra Stoon
 um þvæp þurru þær / Sarme vð Suga lǫette /
 Gæder / Glader / Postulum þínum / Gærans
 Vinum / þier þær sǫgdu / þngvaá Tíwvad þeiz
 a þad lǫgðu.

A sama Stundu þad so til þar / siat þur Ze
 sus var komiá þar / og mude í Míded stendur /
 Þeim Oskar Fridar þessu næst / þa var Þyrn
 um apeur laft / siat lǫet a sýnat Lendur / En
 þeir / þvi meir / Þredu þegner / Otrastegner / og
 þa trúa / Græt ríede þllum í Flæde snúa.

Þeðe v r Thomas þa med þeim / En þegar
 seirna þa kom þeim / þeir sǫgdu alle þið saáa /
 Míldreit te / og þaá ansa ríed / utaá ad Naglas
 Særen sǫed / þær med Sýngre þaáa / Lǫdu / bídus /
 Átta Dagar / Þyðoar þagar / ÞKotten þatur /
 ad

ad luktum Dyeum kom millour mætur.

Glar heim stood & Errað hær i Mid / hler
næst. Thoma so Rædde vid / og vill hær verðe
Gladur / I z Zagla / Sættu Lat Sýngur þinn /
Sliptu legg mætt & Gndi Sudu tñ / Vert eðe
Dantwadur / D Rottu / Gud mætt / Sagde
Dyggur / Trætt tryggur / Togburu þeigdur /
ættur I Jesu þa anfar blydur.

Sættu Thoma trætt þu / Tillsýnd mætt
þessu olle nu / og eg en þrætt seige / Sætt
sæt hær mig siet ei hler / Sætt þu æt Giarra
trætt mætt / Sættu so hliotta mætt / Sættu
mætt / Jarðtektu þreim / þyrt sýnum Sættu
um / sýttu gættu / ætt þu æt gættu hler eðe
verðe.

Vid Genezareth Vatned brætt / vottu þeitt
þa æt Gættu brætt / En sig Gættu brætt / Þeitt
ættu þeitt þeitt þeitt þeitt / þeitt þeitt þeitt þeitt
þeitt þeitt / æt þeitt Jesu elskætt / Þeitt / Þeitt
ur / Rættu Brætt / sýttu Sættu / Simon þeitt
þeitt / Vætt þeitt Dættu og Þeitt rættu.

Sættu Daga D Rottu rætt / Dættu hler
Rættu mætt / ættu Opprisu dættu / Tætt
Sættu upp sýttu hler siet / hler Gndi Sættu
ættu Almættu / Sættu vottu Gættu þeitt /
Amen / Amen / Tættu Tættu / Rættu Rættu /
Rættu Rættu Gndu / Sættu skal sættu Sættu
in blyttu / A M E N.

